

428.004/2

๗ 493๗

7.3

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน
ด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับ
วิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม

25 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....พวงรัตน์ ทวีรัตน์..... กรรมการ

(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....พวงรัตน์ ทวีรัตน์..... กรรมการ

(รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

.....ว.อ. สุประสงค์..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ขจร สุประสงค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ได้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....สมพร บัวทอง..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ .11..เดือน..พฤศจิกายน..พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.เลาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และ ดร.ชุตินา เจียมศิริ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาให้คำแนะนำ ที่มีคุณค่ายิ่งแก่การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อารี รังสินนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษา ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรภูวนวิทยา ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย และคณาจารย์หมวดภาษาต่างประเทศทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์อภิเชต ทีปะपाल และอาจารย์ นีรยา จินณธรรมพงษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจงานและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจตลอดมา

ผู้วิจัยขอมอบปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษอบรม และช่วยเหลือ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตและการศึกษารายเท่าทุกวันนี้

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	14
ความหมายของการอ่าน	14
ความสามารถของการอ่าน	15
องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ	17
จุดมุ่งหมายของการอ่าน	20
ความเข้าใจในการอ่าน	21
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	22
เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน	24
หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน	26
ทฤษฎีการอ่าน	28
แนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร	28
ทฤษฎี <u>SCHEMA</u> กับการอ่าน	31
ความสำคัญของการอ่าน	34

ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	37
ความหมายของการเขียน	37
ความสามารถในการเขียน	38
ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา	39
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน	45
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	47
แนวทางในการสอนอ่านและเขียน	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ	50
หลักการและทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ	53
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์	78
ความหมายของความคิดสร้างสรรค์	78
กระบวนการคิดสร้างสรรค์	80
บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์	81
ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	83
ทฤษฎีโครงสร้างทางเชาว์ปัญญาของกิลฟอร์ด	87
แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	91
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาซึ่งเป็นผลจากการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ..	95
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	98

3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	99
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	99
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	100
	การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	104
	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถทาง การอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ	105
	เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ	108
	แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	109
	คุณภาพของแบบทดสอบ	114
	แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	115
	การวิเคราะห์ข้อมูล	116
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	117 ✓
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	123
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	123
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	124
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	130
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	130
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	130
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	131
	การวิเคราะห์ข้อมูล	133
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	134

บทที่

หน้า

อภิปรายผล 134

ข้อเสนอแนะ 145

บรรณานุกรม 147

ภาคผนวก 164

ประวัติย่อของผู้วิจัย 244

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลอง	114
2	แสดงเวลาการทดลองสอน	116
3	แสดงการเปรียบเทียบผลความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	125
4	แสดงการเปรียบเทียบผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	126
5	แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	127
6	แสดงการศึกษานักพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง	128
7	แสดงการศึกษานักพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุม	129
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	231
9	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและ หลังการทดลอง	232
10	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมก่อนและ หลังการทดลอง	233
11	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและ หลังการทดลอง	234
12	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมก่อนและ หลังการทดลอง	235

13	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การทดลอง	236
14	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง การทดลอง	237
15	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิด ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	238
16	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิด ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	239
17	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิด ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	240
18	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิด ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	241
19	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของ กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	242
20	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของ กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	243

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิโครงสร้างทางสถิติปัญญาของกิลฟอร์ด	90
---	--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคมมนุษย์ เป็นสื่อของความคิดและการติดต่อสื่อสาร มนุษย์รับและถ่ายทอดวิชาการจากบรรพบุรุษด้วยภาษา (นิสา คักดีเดชยนต์ และคนอื่น ๆ. 2526 : 3) ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นที่นิยมใช้ในการสื่อความหมาย ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการศึกษา จะเห็นได้จากการที่ประเทศทั้งหลายในภาคพื้นเอเชียต่างยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ (จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. 2515 : 5) สำหรับประเทศไทยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตามมติของคณะรัฐมนตรี (กรมวิชาการ. 2528 : 20 - 21) แต่ในทางปฏิบัติ โรงเรียนส่วนใหญ่จะจัดให้การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีสภาพเป็นวิชาบังคับไปโดยปริยาย (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 2)

สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า "ให้มีการพัฒนาความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาล^{malms}เทศ เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในงานอาชีพ และการศึกษาระดับสูงขึ้นตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งให้มีการพัฒนาในการอ่านและฟังเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้ลึกซึ้งคิด เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน" (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 32 - 33) สรุปได้ว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จากจุดประสงค์ของหลักสูตรก็จะมุ่ง

ให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ซึ่งตรงกับแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน
ทุกวันนี้ที่เป็นการสอนตามแนวการสื่อสารโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร สื่อความหมายอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งการฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน

ในบรรดาทักษะทั้ง 4 การอ่านมีบทบาทสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน เพราะทุกคน
ต้องพยายามค้นคว้าหาความรู้จากการอ่านหนังสือ ตำรา จุลสาร และนิตยสารต่าง ๆ เพื่อ
รับรู้ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้การอ่านยังให้ความ
เพลิดเพลินใจด้วย (Meyer and others. 1980 : 73) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์มากที่สุด ดังที่
สติเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียน
ที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะทางด้านอื่น ๆ และนักเรียน
สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้กับเนื้อหาอื่นได้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดี
จึงเป็นผู้ได้เปรียบในอันที่จะแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจะได้ข้อมูลที่มี
ความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (นัสดา ขจรทิ. 2530 : 1 ; อ้างอิงมาจาก ณรงค์
โสมเจลา. 2526 : 8)

ส่วนทักษะการเขียนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นทักษะสุดท้ายที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนที่สุด
(Valette. 1977 : 284) ภาษาเขียนทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสาร ตลอดจน
เผยแพร่ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคนิคต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนให้ถูกต้อง
จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก (วิไลวรรณ ขนิษฐานนท์. 2525 : 39) ในการเขียนภาษาต่าง
ประเทศจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์
ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ด้วย องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเขียนภาษาต่างประเทศก็คือ
คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ความสามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยม
ของเจ้าของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้

ดังนั้นทักษะการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญ มีความซับซ้อน อีกทั้งยังสอนยาก เราจึงต้องใช้ความสม่ำเสมอในการฝึก และการอ่านเป็นทักษะที่เราต้องการให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่เราเขียน (แน่งน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. 2525 : 3) เพราะว่าการอ่านและการเขียนเป็นของคู่กัน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีก็จะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย (Krashen. 1984 : 4) จึงกล่าวได้ว่าทักษะทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน และจากงานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2519 : บทคัดย่อ) อุไร แฉล้ม (2522 : บทคัดย่อ) พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนจะมีความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ผลการเรียนของนักเรียนไทยในทักษะทั้ง 2 นี้ ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สำหรับปัญหาของนักเรียนไทยในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ อ่านไม่ได้ มีการอ่านย้อนกลับบ่อย ๆ เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ และขาดทักษะในเรื่องการอ่าน เด็กจึงจดจำไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิกุล. 2521 : 149) อุปสรรคอีกประการหนึ่งคือ อ่านแล้วมักไม่เข้าใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการติดศัพท์หรือไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ในข้อความนั้น (สมุทรา เข้มเชาวน์นิช. 2528 : 19)

ปัญหาสำหรับการสอนเขียนคือ นักเรียนไทยมีปัญหามากในการเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นไปตามสำนวนที่ต้องการ และการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (กุลยา เบญจกาญจน์) ดังที่ กุสุมา มานะสุนทร พบว่า นักศึกษาระดับต่าง ๆ มีข้อบกพร่องในด้านการเขียนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน นอกจากนี้ครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 47.50 มีความเห็นว่า ทักษะการเขียนของนักเรียนที่ตนสอนใช้ไม่ได้เลย และมีเพียง 5% เท่านั้น ที่เห็นว่าทักษะการเขียนที่ตนสอนเป็นที่น่าพอใจ (พรณี บัวโต. 2524 : 3)

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะส่งเสริม

การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้สามารถใช้ทักษะอ่านและเขียนในลักษณะ
สื่อสารได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน มุ่งให้สื่อสารได้ ดังนั้น
ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มและกับครูผู้สอนด้วย

กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เน้นให้สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยอาศัย
หลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาใน
บริบท (Context) และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (เลวาลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 :
13) ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนมีส่วนเลือกสื่อและเนื้อหาตามความสนใจ เพื่อให้เกิดความคิด
สร้างสรรค์ทางภาษาใช้สื่อสารได้ถูกต้องตามบริบท สำหรับความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ
และจำเป็นสำหรับมนุษย์ เพราะว่าการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าด้านต่าง ๆ
ซึ่งทำให้ชีวิตมนุษย์มีความเป็นอยู่สะดวกสบายขึ้น ก็เนื่องมาจากความคิดสร้างสรรค์
จากงานวิจัยของ วอลลาซ และโคเกน (Wallerch and Kogan. 1963 : 43)
เชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่จะโยงความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ
เมื่อระลึกถึงสิ่งใดได้ก็จะเป็นสะพานให้ระลึกถึงสิ่งอื่นได้ต่อสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ นอกจากนี้
ญูลิโอ ทองอยู่. 2521 : 17) กล่าวถึงคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ คือ ความสามารถ
ในการคิดและพลิกแพลงแก้ปัญหาต่าง ๆ มีความอดทน มีความกระตือรือร้น มีความเป็นผู้นำ
เชื่อมั่นในตนเอง ชอบรับและสนใจในสิ่งแปลก ๆ ส่วนทอแรนซ์ (Torrance. 1962 :
16) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะภายในตัวบุคคลที่จะคิดหลาย ๆ แง่ หลาย ๆ
มุม ประสมประสานกันจนได้ผลผลิตใหม่ ซึ่งจะต้องถูกต้องสมบูรณ์

สำหรับความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่พึงประสงค์ และสมควรที่จะส่งเสริมอย่างยิ่ง
ในสังคมไทยเช่นกัน เพราะเกิดประโยชน์ต่อเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง
จะไม่ทำตามผู้อื่นอย่างไม่มีเหตุผล ไม่ล้มเลิกความตั้งใจง่าย ๆ อดทน ช่วยตัวเองใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และก็สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524
ที่เน้นถึงความสำคัญด้านนี้ ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ตามศักยภาพของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 52)

ผู้วิจัยคาดว่าวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งก็คือ แนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย กลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นหลักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K. เลวาลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 24 - 25) Halliday การสอนแบบ Genre-Based Approach นี้ ผู้สอนจะยึดเนื้อหาเป็นหลักโดยจัดเป็นเนื้อหาชนิดต่าง ๆ ในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมซึ่งสามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยให้ปัจจัยป้อนที่สมบูรณ์ถูกต้องตามทำเนียบภาษา และการเรียนรู้ภาษาในบริบทซึ่งมีจุดหมายตายตัว ในการให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษาในแต่ละแบบหรือชนิดของอรรถลักษณะ ครูจะสามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอนซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึกและได้ใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบันประสบปัญหาการเรียนการสอนหลาย ๆ ด้าน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำเอาทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานมาใช้ในการเรียนการสอน ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่มัธยมศึกษาตอนปลายคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะได้เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

4. เพื่อศึกษาพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทราบวิธีสอน อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้เด็กเรียนสื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจและเกิดการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่เรียนภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 52 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียน 3 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้อง แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่ง แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 26 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการสอนที่ใช้สอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเนื้อหา
 อย่างเดียวกัน ซึ่งได้จากเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ประเภทข่าว โฆษณา บทความ
 เรื่องเล่า ฉากกษา คำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ คัดเลือกมาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
 ซึ่งมีความยากง่ายระดับเดียวกับบทอ่านของหนังสือแบบเรียน ประกอบการสอนอ่านภายใน
 ราชวิชา อ 011 - 012 (ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 2) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้
 เป็นแบบเรียน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที
 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ

5.1.2 การสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปริบทภาษา หมายถึง เนื้อความที่เป็นองค์ประกอบ ทำให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจนตามกาลและเทศะในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการดังนี้

1.1 เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่า เป็นข้อความต่อเนื่อง โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น

1.2 ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์

1.3 วิถีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของภาษาภาษาที่ใช้ในปริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

2. อรรถลักษณะ หมายถึง ชนิดหรือลักษณะของเนื้อความแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีหลายชนิด ดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความหมายดังนี้

2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) หมายถึง เรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

2.2 รายงาน (Report) หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2.3 การอธิบาย (Explanation) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

2.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) หมายถึง การเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

2.5 วิธีการ (Procedure) หมายถึง การเขียนแนะนำ การปฏิบัติซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการหรือขั้นตอนปฏิบัติที่ชัดเจน

2.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) หมายถึง การเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ เช่น นิทาน หรือนิยาย

2.7 อภิปราย (Discussion) หมายถึง การเขียนที่แสดงถึงเหตุผล และความจำเป็นที่ให้เห็นข้อดีข้อเสียเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

2.8 การสังเกต (Observation) หมายถึง การเขียนเพื่อให้ความเห็น และให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน หมายถึง การสอนที่จัดเนื้อหาตามอรรถลักษณะ 8 ชนิด และจัดกระบวนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brain Gray, Pam Gray และ Marry Macken) คริสตี้ (Frances Christie. 1989 : 11) ดังนี้

3.1 การให้รูปแบบ

3.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

3.1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อหา โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

3.1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะ เช่นเดียวกับที่สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

3.1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปของไดอะแกรม (Diagram)

3.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการเขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาและความร่วมกัน (จากข้อ 3.1) ระหว่างครูและนักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายที่แน่นอน รายละเอียดของอุปกรณ์ และขั้นตอนการปฏิบัติ

3.1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละอรรถลักษณะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะใช้ประโยคคำสั่ง กริยาบ่งบอกการกระทำ ใช้ภาษากลาง ๆ ไม่อ้างอิงบุคคล และใช้คำนาม ขั้นตอนนี้ฝึกโดยการทำแบบฝึกหัดแบบ โครซ (Cloze) ร่วมกันใน แผนภูมิ (Chart)

3.2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

3.2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

3.2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับ อรรถลักษณะในข้อ 3.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา)

3.2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราว ใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม)

3.2.1.3 การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิด แล้ว ก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

3.2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์ วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน)

3.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูใน อรรถลักษณะของภาษาเดียวกัน โดยครูถามให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียนร่าง (Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน

3.3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่ม

3.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครู เป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.3.2 ให้นักเรียนเขียนร่างของเรื่องใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

3.3.3 ^{ถ้า} ให้นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไข

ข้อบกพร่อง

3.3.4 การใช้อรรถลักษณะอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากร่างของแต่ละกลุ่ม)

หลังจากที่เด็กมีความพร้อม มีความเข้าใจดีแล้ว ก็ให้นักเรียนได้มีโอกาสเขียนจริง โดยร่วมกันเขียนโครงเรื่องอย่างกว้าง ๆ ก่อน โดยการทำงานกลุ่ม มีครูคอยแนะนำ เป็นผู้ช่วยแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานของตนมาเสนอหน้าชั้น ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไข ข้อบกพร่อง ต่อจากนั้นให้แต่ละคนนำเรื่องของกลุ่มของตนไปเขียนเรื่องให้สมบูรณ์

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 และ 2 (อ 011 - อ 012) โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยการให้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ เป็นการให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องเข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยการใช้อคำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนในเรื่อง ลำดับที่ ลำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบาย ความหมาย คำศัพท์ ลำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้นำการเรียนรู้ โดยแนะนำให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตัวเอง เช่น แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า โดยการใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเองโดยให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัด ของนักเรียนให้คำ ชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไข เมื่อนักเรียนทำผิด อธิบาย เพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยสังเกตการอ่าน และการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวน บทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้ นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น อาจทำได้โดยให้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือทำการทดสอบหลังการเรียน

5. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนมีความ สามารถแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 อ 011 ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบ ความสามารถทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหา คุณภาพแล้ว

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะของนักเรียนใน การเลือกคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยคและลำดับประโยคให้มีความหมายเป็นที่ เข้าใจ ในลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัด ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นลักษณะการเขียน บรรยายภาพ โดยได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

7. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการที่ ได้เห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ ระลึกถึงสิ่งที่สัมพันธ์กับสิ่งที่ได้เห็น ออกมาให้มากที่สุด และสามารถรวบรวมสิ่งที่สัมพันธ์กันเข้าเป็นสิ่งใหม่ที่มีความหมาย ซึ่ง เป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ทางภาษา ในลักษณะเป็นวลี ประโยค หรือข้อความ หรือเรื่องราวที่มีความแปลกใหม่ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงจะมีความสามารถในการ คิดหลายแง่มุม ทำให้ได้คำตอบหลายทาง เป็นความคิดที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่นได้ในด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิด ในการศึกษาครั้งนี้ ความสามารถด้าน

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาวัดได้จากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา (Creative thinking test) ของ ทอแรนซ์ ซึ่งเน้นด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิดและความยืดหยุ่นในการคิด ฉบับที่เป็นภาษาไทยเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Verbal Battery) และให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของ ทอแรนซ์ (Torrance. 1956 : 91 - 103)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบขรรจรฐาน
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่ยู่ยากซับซ้อน ต้องอาศัยการทำงานของสมองขั้นสูงสุด กล่าวคือ ต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ การหาเหตุผล การใช้จินตนาการ การเรียบเรียง เป็นหมวดหมู่ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้เอง นักการศึกษา จิตวิทยา นักจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์ จึงให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ

ลาโด (Lado. 1964 : 14) การอ่าน คือ การบูรณาการทักษะต่าง ๆ ในการ ถอดความหมาย การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

อาฟเนอร์ (ประเทิน มหาพันธ์. 2530 : 13 ; อุมพร คาคการณ์ไกล. 2531 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hafner. 1977 : 7 ; Frics. 1963 : 131) การอ่าน

คือ การเข้าใจความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เพื่อจินตนาการภายใต้สัญลักษณ์นั้น นับว่าเป็นการตอบสนอง สัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด

มอริส (Morris. 1984 : 14) การอ่าน คือ กระบวนการของการสั่งข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งผู้อ่านรับรู้ในรูปลักษณะรหัสพิเศษที่ผู้เขียนได้ส่งข่าวสารในรูปของรหัส และผู้อ่าน เป็นผู้แปลรหัสนั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งเป้าหมายหลักของการอ่านก็คือ การที่ผู้อ่านรู้จักคิด และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กูดแมน (Goodman. 1973 : 5 - 11) การอ่าน คือ เกมการเดาทาง ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) ซึ่งในข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือก เพื่อเดาความหมายของข้อความทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้ต้องผ่านกระบวนการทางสมอง ในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร จะมีการใช้ความคิดคาดการณ์โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากความหมายการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง และสามารถแปลความ ตีความ และขยายความ โดยที่ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ตลอดทั้งต้องรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ นอกจากนั้นยังต้องสามารถสรุปความคิด และเข้าใจเจตคติของผู้เขียน ตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน

2. ความสามารถในการอ่าน

เกรย์ (Gray. 1984 : 35 - 37) กล่าวว่า ความสามารถทางการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับทักษะดังต่อไปนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the words used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์ กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the ideas expressed)

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน (Integration of ideas) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่าความสามารถทางการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำ เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่เข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และไม่สามารถพูดและอ่านได้ดี

2. ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของกลุ่มคำแล้ว ยังต้องรู้จักนำเอาคำแต่ละคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์กันจนได้ใจความเป็นประโยค

4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการนำประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน นักเรียนจะสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

3. องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ความสามารถในการอ่านของทุกคนไม่เท่ากัน มีองค์ประกอบหลายประการที่มีผลต่อการอ่าน ทำให้คนมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน

วิลเลียม (William. 1986 : 3 - 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of Writing System) ด้านการสะกดคำและอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ไม่มีความรู้ศัพท์มากพอเมื่ออ่านเนื้อความภาษาอังกฤษ
2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of Language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ทางภาษา ปัญหาประการหนึ่งของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ คือ ไม่มีความรู้เพียงพอในด้านภาษา ซึ่งทำให้มีความยากลำบากในการอ่านเนื้อความบางเรื่อง
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) เนื้อหาจากการอ่านไม่ใช้การทำความเข้าใจข้อความ แต่ละประโยคไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้จักวิธีการรวบรวมประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใด ก็จะสามารถเลือกความรู้ และประสบการณ์ของตนให้ตรงกับของผู้เขียนเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เพราะผู้อ่านมีประสบการณ์หรือความรู้ที่ต่างไปจากผู้เขียนย่อมไม่สามารถเข้าใจความคิด ความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ได้
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason of Reading and Reading Styles) เหตุผลของการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมต่างกันไปและเหตุผลหรือ

ความต้องการในการอ่านนี้เองมีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน จึงต้องทราบว่าจะอ่านอะไร และจะอ่านอย่างไร

มิลเลอร์ (ราตรี เชื้อป้อคา. 2531 : 12 - 13 ; อ้างอิงมาจาก Miller. 1970 : 10) ได้กล่าวว่า การอ่านมีองค์ประกอบดังนี้

1. สายตา (Eye Span) ในการอ่านนี้ประสาทตาจะรับภาพสู่สมอง ความเร็วในการอ่านข้อความหนึ่ง ๆ จะขึ้นอยู่กับสภาวะที่ตาของเราเคลื่อนไปตามตัวอักษรที่เรียงลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดให้ต่อเนื่องกันเป็นตอนและเป็นบท ในที่จุดเมื่อใดก็ตามที่เราหยุดสายตาไว้ที่ย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่งนานเกินไป ก็จะทำให้ความเร็วในการอ่านยิ่งลดลง

2. กระบวนการคิด (Thinking Process) อัตราการรับรู้แต่ละคนก่อให้เกิดกระบวนการคิดที่ต่างกัน คนที่ประสาทสมองปกติเมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใดสมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏสู่สายตานั้นแล้วแปลความหมายออกมาทันที โดยขึ้นอยู่กับอัตราความเร็วของสมอง ในการแปลภาพที่เห็นออกมาให้เป็นความหมายนั่นเอง

3. การเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบทางด้านสรีระเบื้องต้น การพยายามเพิ่มความเร็วในการกลอกสายตาให้เคลื่อนไปยังจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งที่ต้องการ เป็นการฝึกความเร็วในการอ่านได้เป็นอย่างดี

โควดี (Coedy. 1979 : 5 - 18) ได้อธิบายว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในการด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities) ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

2. ความรู้เดิม (Background Knowledge) ซึ่งจะช่วยเหลือล้างข้อบกพร่องทางด้านวากยสัมพันธ์ (Syntax) ได้

3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อยต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและหน่วยคำ ความหมายจากคำและพยางค์ ความหมายเชิงไวยากรณ์ ความหมายของคำ ความหมายจากบริบท กลวิธีทางความคิด รวมทั้งความสนใจด้วย

ฉัตรสุภา ดวงพลอย (2526 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรก ผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่อการอ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเอาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยิ่งมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถ ความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อหาหรืองานเขียนนั้น ๆ (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภท มีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้นถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยาก เพราะประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เขียนกับผู้อ่านต่างกัน

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยทักษะอย่างน้อย 2 ประการ คือ ความรู้ทางภาษา โดยเฉพาะการเรียบเรียงคำออกมาเป็นข้อความเพื่อสื่อสาร และความรู้ในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและความรู้รอบตัวในด้านต่าง ๆ ตลอดจนความเชื่อถ้าผู้รับและผู้ส่งมีตรงกัน ผู้รับก็ยิ่งจะเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

เกรย์ และรอเจอร์ส (Gray and Rogers. 1960 : 1089) ได้วิเคราะห์คำตอบของเด็กและผู้ใหญ่อ่าน 400 คน ในเรื่องความมุ่งหมายของการอ่าน และได้จัดแบ่งความมุ่งหมายออกเป็น

1. อ่านเพื่อความบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ
2. อ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้
3. อ่านเพื่อให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด และจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

(Exploratory Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical

Reading)

สมนิต ชัยชมแก้ว (2515 : 14) ได้จัดแบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

คือ

1. เพื่อความบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ
2. เพื่อการศึกษาหาความรู้
3. เพื่อให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน
4. เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่าน

จากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายการอ่าน คือ อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อจับใจความ และตีความ ตลอดจนแปลความและขยายความ ของเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

5. ความเข้าใจในการอ่าน

ความสำเร็จของผู้เรียนในการอ่าน สามารถประเมินจากความสามารถและขอบเขต ของความเข้าใจ เนื้อหาที่อ่าน ฉะนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการ อ่าน

สุมิห์ ศรีวรพันธ์สกุล (2521 : 8) ได้กล่าวถึงความเข้าใจของการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษา นักเรียนที่มีความเข้าใจในการ อ่านสูงจะสามารถอ่านตำรา และข้อความต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ความเข้าใจในการอ่าน จึงเป็นพื้นฐานทางวิชาการ และเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ สุวัฒน์ จันทรล้อย (2527 : 11) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ การศึกษา และประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของแต่ละคน คือเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการ อ่านที่อ่านแล้วไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และยังทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย

ชวาล แพร่ตกุล (2520 : 135) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ว่า เป็นความสามารถในการผสมผสาน แล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิม อย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ นั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)
4. เมื่อพบสิ่งอันใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถ

ตอบและอธิบายได้ดี

เดอว์ชองท์ (Dechant. 1982 : 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง นอกจากการรู้ความหมายตัวอักษรแล้วผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนทัศน์และปฏิกิริยาโต้ตอบกับความหมาย คำประโยค ย่อหน้า และเข้าใจความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ได้โดยตลอด

คินด์ช และยาร์โบร (Kintsch and Yarbrough. 1982 : 828) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมี 2 ระดับคือ ความเข้าใจระดับแคบ (Micro Processes in Comprehension) คือ เข้าใจคำ วลี และประโยค กับความเข้าใจ ระดับกลาง (Macro Process Comprehension) คือ ความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุภาค (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจ ในรูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของผู้เขียน (Rhetorical Organization)

เมื่อพิจารณาถึงความสามารถของการอ่าน จะเห็นได้ว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้นั้น ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องของคำ วลี ประโยค อนุภาค การเรียบเรียงประโยค ความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความสำคัญ นอก รายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถสรุปความได้

6. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

จุดประสงค์ของการอ่านมีหลายประการ ได้แก่ การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความเพลิดเพลิน และการอ่านเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพ (ศิรินร ลิ้มตระกูล. 2529 : 2) โดยที่ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่าน (Dallmann. 1974 : 165) ดังนั้นการอ่านที่มีจุดประสงค์ต่างกัน ย่อมต้องการระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันด้วย

เบอร์มิสเตอร์ (Burmister. 1974 : 147 - 148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจ โดยอาศัยพื้นฐานจาก แซนเดอร์ส (Sandus) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลงเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจ และมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจ หรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความเข้าใจ และรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthetic) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกันและจัดเรียบเรียงใหม่
7. ระดับการประเมิน (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน

สมิธ (Harris and Sipay. 1979 : 318 ; Citing Smith. 1972) แบ่งความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจและได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
2. การตีความ (Interpretation) สิ่งทีอ่าน เช่น ความหมายที่แท้จริงของผู้เขียนคืออะไร เป็นการเข้าใจที่ลึกกว่าแบบแรก
3. การอ่านระดับวิเคราะห์ (Critical reading) คือ อ่านแล้วสามารถประเมินตัดสินใจได้

4. การอ่านระดับริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative reading) คือ อ่านแล้ว เข้าใจมากกว่าหรือนอกเหนือจากที่ผู้เขียนเขียนบอกไว้

ปัมฟรี (Pumpfrey. 1977 : 185) กล่าวถึง การจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของ บาร์ทเลต (Bartlett) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจที่อาศัยการจำข้อมูล และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความอย่างชัดเจน

2. ความเข้าใจระดับอิงเกณฑ์ ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในระดับนี้ได้ ถ้ามีการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร รวมทั้งใช้ความรู้และจินตนาการของตนเองเป็นพื้นฐานในการตีความหมาย

3. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านตัดสินใจข้อความที่อ่านว่า มีความถูกต้องเหมาะสม สมบูรณ์ และมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับกันมากน้อยเพียงไร โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายนอก เช่น ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น รวมทั้งจากเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และเกณฑ์ภายใน เช่น ประสบการณ์ ความรู้และความคิดของผู้อ่าน

4. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านมีความซาบซึ้งในข้อความที่อ่าน รู้ลักษณะรูปแบบ การเขียนของผู้เขียน รวมทั้งเค้าโครงเรื่องบทและตัวละคร

จะเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านในแต่ละทักษะล้วนมีความสัมพันธ์กัน เช่น ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจของระดับอื่น ๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านขั้นตีความ จับใจความ เรียงลำดับเหตุการณ์ รู้จักเหตุผล สรุปความ เป็นต้น

7. เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอว์เรนซ์ และเฮย์เดน (อ้อยทิพย์ รุจิเรข. 2524 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสามารถอ่านได้เอง และเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 เช่นเดียวกับการอ่านระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเอง แต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อทำการทบทวนแล้ว นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วตามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่ล้มเหลว (Frustrational Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

เบตส์ (Betts. 1957 : 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่ผิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่ล้มเหลว (Frustrational Level) เป็นระดับที่ผู้อ่าน อ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ- การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

บอร์มัท (Bormuth. 1967 : 291) ได้กำหนดความสามารถในการอ่านไว้

3 ระดับ โดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. ระดับอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58 - 100
2. ระดับที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนร้อยละ

44 - 57

3. ระดับความล้าสน (Frustrational Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนร้อยละ 0 - 43

8. หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

สนม ครุทเมือง (อรุณศรี แสงแก้ว. 2530 : 21 - 22 ; อ้างอิงมาจาก
สนม ครุทเมือง. 2529 : 177 - 179) ได้ให้หลักการสอนอ่านโดยสรุปไว้ดังนี้

1. สร้างความสนใจให้แก่นักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบ
เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ

2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอน
อย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีปมด้อย

3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน ครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน

4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน
หากวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจและสนุกสนาน

5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน

6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะ
ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจ
ศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท

8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน

9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ

10. ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้องอ่านให้เร็ว จับใจความ
ได้ อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านคล่องแคล่ว ชัดเจน ถูกต้อง

11. ควรฝึกการใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน ฝึกเคลื่อนสายตาอย่าง
รวดเร็วและต่อเนื่อง

12. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชา รวมทั้งครูบรรณารักษ์ ส่งเสริม
การอ่าน

13. ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

เพ็ญสุข กุศลกุล (2528 : 9 - 14) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่าน
โดยยึดเด็กเป็นจุดศูนย์กลางไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนสอนให้อยู่ลักษณะกลุ่ม

2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และให้ค้นพบด้วยตนเองและแก้ไข

บทพร้อมด้วยตนเอง

3. ให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

กูดแมน และคอโรที (Goodman and Dorothy. 1978 : 164) ได้เสนอ
ขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. การยกตัวอย่าง (Sampling) คือ การอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความ
ที่เขาอ่านและเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้น
ว่าถูกต้องหรือไม่

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการแก้ไขหรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

ทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันเมื่ออยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่สำคัญคือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายของการสอนอ่านจะคล้ายคลึงกัน คือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ ทารายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ และมีเจตคติในการอ่านทางบวก เช่น รักการอ่าน สนใจ การอ่าน แต่ทฤษฎีทั้งสองจะมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การให้ปัจจัย ป้อนแก่ผู้เรียนแตกต่างกันไปบ้าง การสอนอ่านควรผสมผสานระหว่างทฤษฎีการสอนอ่านทั้งทางภาษาศาสตร์และทางจิตวิทยาอยู่ในตัวอย่างบูรณาการ โดยพิจารณาทั้งลักษณะของ ธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์รับรู้ และมีประสบการณ์จากวัสดุที่อ่าน หรือสิ่งที่อ่าน ในชีวิตจริง พร้อมทั้งคำนึงถึงกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติเป็นสำคัญ ซึ่งจะ เป็นหลักการทางการอ่านที่ติดต่อไปและเข้าใจกระบวนการอ่านซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไปด้วย (เลาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 23)

แนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร

หลักการของทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบัน ได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกระบวนการ ทางธรรมชาติของมนุษย์ในการรับรู้ทางจิตวิทยาและภาษาศาสตร์ โดยเน้นกระบวนการอ่าน ซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลัก ซึ่งจะแตกต่างจากหลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน ในสมัยก่อน ซึ่งมักจะเน้นกระบวนการสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาไปทีละน้อย โดยเข้าใจ รายละเอียดของเสียง ตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะเข้าใจความหมาย ของคำและประโยค เช่น รู้จักคำ และเรียงคำเป็นประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน ประสมคำ และตีความจากประโยคนั้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามาก และมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่ายการอ่านเพราะ ต้องใช้เวลาและขัดต่อความรู้สึกโดยธรรมชาติที่ต้องการนั้นคือ ความหมายของภาษาที่ผู้อ่าน ต้องการได้รับในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้งคำต่าง ๆ

ไม่สามารถสะกดได้ตามเสียง เช่น อาหาร เกียรติ สมบัติ สมโภชน์ ฯลฯ กระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว เรียกว่า กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom up Process) ข้อดีคือ ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบภาษาได้ดี เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ฯลฯ แต่ข้อเสียคือ ความน่าเบื่อในการเรียนภาษาด้วยวิธีวิเคราะห์ และเข้าใจความหมายรวมได้ดี (Smith. 1978)

กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down Process) เป็นกระบวนการสอนที่เป็นที่นิยมกันมากทางด้านการอ่าน เพราะการสอนแบบนี้จะเป็นการให้ความหมายโดยรวมแก่ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษา ส่วนอื่นได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานทางทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา จะเป็นการสื่อความหมายของมนุษย์ในการอ่าน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด กระบวนการทางความคิดจะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และอนุเจต (Paragraph) หนึ่ง ๆ เป็นที่เข้าใจได้

จากประสบการณ์ของผู้อ่านที่ฝึกตีความหมายของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง สมองซีกขวาทำงาน และสามารถระลึกสิ่งที่อ่านได้ดี การจำคำศัพท์และเนื้อเรื่องต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะต่อมาด้วย

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น Goodman และ Burke (เลาวัลท์ รัตนวิชัย. 2531 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Goodman and Burke. 1972, 1978) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการอ่านของผู้อ่าน และศึกษาว่าผู้อ่านที่อ่านได้ดีนั้นจะใช้กลวิธีในการอ่านอย่างไร ผลของการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่ดีจะได้กระบวนการทางความคิดเพื่อสำรวจและจับใจความรวมในการอ่านก่อนที่จะพิจารณาองค์ประกอบทางความคิด ผู้อ่านทุกคนย่อมจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นอันดับแรกเสมอ แต่การพิจารณาการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอกับ

การอ่านที่สมบูรณ์ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาจึงตระหนักถึงการรับรู้การอ่านด้วย เช่น การถ่ายโยงความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน ฯลฯ

นักจิตวิทยาทางด้านการอ่านคนอื่น ๆ เช่น ไมเยอร์ (Meyer, 1975)

ได้วิจัยพบว่า "โครงสร้างระดับยอด" (Top Level Structure) หรือโครงการเขียนของผู้เขียนจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยผู้เรียนที่ได้รับการสอน ให้ตระหนักถึงโครงการเขียนของผู้เขียนชนิดต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้โครงการเขียนของผู้เขียนนั้นในการจับความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องได้อย่างรวดเร็ว เพราะโครงการเขียนดังกล่าวจะบ่งบอกความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้คิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และมีจุดหมายปลายทางในการอ่านที่แน่นอน

นักจิตวิทยาเชิงสังคม เช่น Hasan เน้นความสำคัญของปริบทหรือความแวดล้อมของข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ถ้าผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในปริบทนั้น ๆ ด้วย

นักภาษาศาสตร์เชิงระบบ เช่น Christie เสนอแนะความเห็นที่ว่า ผู้อ่านที่ดีจะต้องเข้าใจลักษณะหรือชนิดของข้อความต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริงด้วย

จากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์และนักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า การสอนอ่านนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนั้น ๆ ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอดจับความสำคัญของเรื่องที่อ่านและหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิมจากการเดาความแวดล้อมจากลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เป็นต้น ดังนั้นกระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่อง ลงสู่องค์ประกอบย่อยของ

ภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณา คำ ประโยค และโครงสร้างอื่น ๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้ทั้งการสังเคราะห์และวิเคราะห์การอ่านเพื่อสื่อความหมาย สัญลักษณ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์นี้ยังช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านด้วย (เลาวัลท์ รัตนวิชัย. 2531 : 23 - 24)

ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema) กับการอ่าน

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981 : 22 - 23) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 รายการ คือ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไปอื่น ๆ (General Knowledge of the World) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการนำเอาข้อมูลความรู้ที่สะสมอยู่ในความทรงจำ (Schema Theory) มาใช้อธิบายการอ่านนั่นเอง

ผู้ที่ใช้คำว่า "Schema" เป็นคนแรกคือ Bartlett (ไวลพร ฉายา. 2530 : 17 - 20 ; อ้างอิงมาจาก วิล อังสันทัศน. 2532 : 30) ซึ่งนำมาจาก Head (1926) เพื่ออธิบายตามหลักของ Kant (1987) กล่าวว่า ธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "a priori" ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนความรู้เดิม แนวคิดพื้นฐานของข้อ หรือแผนงาน พื้นฐานความรู้ความจำ kant เชื่อว่ามนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างของตนก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับสิ่งที่รู้หรือความรู้ซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้ว

คลาร์ก และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silberstien, 1979 : 136) ได้กล่าวว่า ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ตามจะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อ ผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นกับสิ่งที่ตนรู้จักอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของคานท์ที่ให้ความ

สำคัญกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์กับการอ่านซึ่งได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาทางภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มจากการรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน การแปลความหรือหาสิ่งที่อ่าน การทดสอบ การทบทวน ในกระบวนการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีความสามารถหรือชำนาญในการอ่านหรือไม่ก็ตามจะมีตัวชี้แนะ (clue) ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการเดาความหมายของข้อความที่อ่าน ผู้อ่านเลือกเอาเฉพาะข่าวสารบางชนิดในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่านจึงสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นได้

โคเอดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนอ่านพึงระมัดระวังที่จะไม่มองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษามานั่ง จะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้ดังกล่าว ซึ่งความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษานั้นจะชดเชยในเรื่องของความยากของประโยคที่นักเรียนอ่านได้ เพราะความรู้เดิม จะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า

สรุปว่า ทฤษฎีประสบการณ์เดิม เป็นทฤษฎีอธิบายถึงกลุ่มความรู้ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างของความรู้ของมนุษย์ที่มีอยู่เดิมแล้ว (Schemata หรือ Framework หรือ Script หรือ Knowledge Structure) และมนุษย์มีกระบวนการรับข้อมูลข่าวสารเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมายอย่างไร ซึ่งโครงสร้างนี้ ความรู้จะเรียงรายกันอยู่แล้วเป็นลำดับขั้น และจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน

ตามหลักการของทฤษฎี การใช้ความรู้เดิม คาร์เรลล์ และอีสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 56) แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียน

เชิงสาธกโวหาร นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้ลึกไวก่อโครงสร้างของการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในเรื่องความเข้าใจและความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกันไปและมักจะมีลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทาน หรือเรื่องสั้นก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) เป็นต้น

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อนจะทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดในแขนงของเนื้อเรื่องที่อ่านจะรับเรื่องที่อ่านได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหานั้นมาก่อน

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith, 1976 : 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

เลวาล์กัณห์ รัตนวิทย์ (2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการ คือ การติดตามว่าผู้เขียนจะพูดอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าได้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธี ดังนี้

1. Top - Level Structure Method ให้นักเรียนใช้ความคิดพิจารณาด้วยตนเองของเนื้อเรื่องนั้นจะไปในแนวไหน เพื่อเข้าใจโครงสร้างของการเขียน นักเรียนก็จะสามารถพบความคิดหลักและรายละเอียดอื่น ๆ ในเนื้อหานั้นด้วย

2. The Reader Selected Miscues Techniques ให้นักเรียนอภิปราย เพื่อความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่านหลังจากการอ่านแล้วการอภิปรายของครู จะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องอะไรตรงไหน

3. The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป

4. The Erica Model Method เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ได้ด้วยตัวเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

4.1 การเตรียมสำหรับการอ่าน (Preparing for Reading)

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน (Thinking Through the Reading)

4.3 การคัดลอกและรวบรวมรายละเอียด (Extracting and Organizing Information)

4.4 การแปลความรายละเอียด (Translating Information)

จากที่กล่าวมานั้นพอจะสรุปได้ว่า การอ่านที่ดีนั้นต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน สำนักรวรายละเอียดของเรื่อง ตลอดจนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ได้จึงจะเป็นการ อ่านที่มีประสิทธิภาพ

9. ความสำคัญของการสอนอ่าน

สำหรับความสำคัญของการอ่านนั้น ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2527 : 1)

ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้ว ได้มากน้อยแค่ไหน

2. สามารถจับใจความสำคัญได้หรือไม่

3. สามารถเปรียบเทียบแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้ว นั้น ส่วนไหนเป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนหรือ ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่

5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตาราง แสดงได้ถูกต้อง
อย่างน้อยแค่ไหน

6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้ามาสู่
ประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่

7. เมื่ออ่านแล้วสามารถวาดภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้อง
อย่างน้อยแค่ไหน

8. สามารถจับใจความสำคัญหรือได้สาระจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านอย่างน้อยแค่ไหน
ดังนั้นนักเรียนจะอ่านได้ดีก็ต่อเมื่อเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านด้วยตัวเองให้มากที่สุด โดยครูจัดบทเรียนที่อ่านสนุกจนน่าไว้วางใจจัดบรรยากาศที่ดีในการเรียน เมื่อเด็กอ่านบทเรียนได้เร็วและสนุกสนาน เด็กจะมีความรู้สึก
ว่า ประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้

10. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ฮอฟเนอร์ และเฮย์เดน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นประโยชน์
ต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก เพราะช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ได้รับความรู้เพิ่มเติม เสริมสร้าง
ประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (สะอาด บุญยงค์. 2527 : 12 ; อ้างอิงมาจาก
Hafner and Hayden. 1972 : 7)

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2525 : 134) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องใช้ความสามารถในการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา จะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่าง ๆ มีห้องสมุดเป็นหัวใจของการเรียน แม้แต่ในชั้นประถมศึกษา การอ่านก็มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนมาก เพราะวัน
หนึ่ง ๆ งานของนักเรียนต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นวิชาเลข วิทยาศาสตร์ หรือแม้แต่หัตถศึกษา

2. เป็นสิ่งส่งเสริมด้านความคิดและความฉลาดรอบรู้ ปัจจุบันข่าวเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวและความรู้ต่าง ๆ ที่ให้ทั้งความรู้ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นที่ช่วยให้ผู้อ่าน เกิดสติปัญญา ถ้าคนใดชอบอ่านและมีนิสัยที่ดีในการอ่านแล้ว การอ่านจะเป็นกิจกรรม สร้างสรรค์ที่สร้างบุคลิกภาพเป็นที่นิยมนับถือ จากบุคคลอื่นว่าเป็นผู้รอบรู้กว้างขวาง มีความคิด วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุน เป็นที่น่าเชื่อถือ

3. เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน การพักผ่อนหย่อนใจหรือการ แสวงหาความเพลิดเพลินเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งของชีวิตมนุษย์ การใช้เวลาว่างหรือใช้เวลา ที่รู้สึกเหงา อ่านหนังสือนวนิยาย สารคดี เป็นการหาความเพลิดเพลินในการที่ถูกที่ควร ถ้าโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเวลาว่าง อ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ปัญหา พฤติกรรมเกเรของนักเรียนคงลดลง

เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2526 : 348) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่าน ไว้ดังนี้ คือ

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการหาความรู้ ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึก และความต้องการระหว่าง บุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้สำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะ ได้อ่านเอกสารที่ให้ความรู้ ในการปรับปรุงของตนเองอยู่เสมอ
4. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเขาอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจน สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น
5. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยสู่คนรุ่นหลังต่อไป

6. การอ่านเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความรู้ และมี
ประสบการณ์กว้างขวาง

ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในทุกสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นักศึกษา เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้ในการแสวงหาความรู้ และเพิ่มพูนประสบการณ์ ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาดรอบรู้ และมีความคิดกว้างไกล ผลการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนทุกคนล้วนขึ้นอยู่กับ การอ่านทั้งสิ้น คนที่มีเวลาอ่านตำรามาก ทำความเข้าใจกับตำราได้อย่างลึกซึ้ง ก็จะมีโอกาสได้คะแนนสูงกว่าคนอื่นและประสบความสำเร็จในการเขียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนช่วยในด้านติดต่อสื่อสารที่สำคัญ กล่าวคือ ผู้เขียนสามารถจดบันทึกเรื่องราวตามที่สนใจและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ ทั้งนี้ผู้เขียนต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าผิดจะทำให้ความหมายผิดไปด้วย สำหรับความหมายของการเขียนได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งพอจะยกตัวอย่างได้ดังนี้

โอลิวา (Olewa. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่สื่อความคิดของเขาไปสู่ผู้อื่น ซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 199 - 200) กล่าวว่า "การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด" และยังได้ชี้ว่า ในขณะที่ทำการเขียน นักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนต้องมียุทธวิธีประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน (Content)
2. การวางรูปแบบหรือการจัดระบบของเนื้อหา (Form)
3. ความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค

(Grammar)

4. ลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสนั่นเอง (Style)

5. กลไกด้านอื่น ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการเขียน เช่น การเขียนแบบสรุปความ ควรใช้หลักอย่างไร ควรเลือกใช้ตัวอักษรอย่างไร และใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร จึงจะถูกต้องและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ (Mechanics)

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนคือกระบวนการทางความคิด ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการสื่อสารโดยผ่านสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร

2. ความสามารถในการเขียน

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะ โครงสร้างภาษาที่ใช้แบบฟอร์มการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจน การใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

คราเชน (Krashen. 1984 : 20 - 23) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนพัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถในการเขียนเกิดจากการรับ ปัจจัยเข้าอย่างเพียงพอจนเกิดความเข้าใจ (Comprehensible Input) อาจจะนำไปสู่ความสามารถทางการเขียน คือ ผล (Production) หรืออาจสรุปได้ว่า ความเข้าใจ ในการฟัง และอ่านทำให้เกิดความสามารถในการพูดและการเขียน

เทลเลอร์ (Taylor. 1976 : 310) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน เกิดจากการศึกษาอบรมและประสบการณ์ของแต่ละคนจะออกมาในรูปของการใช้ภาษาได้

อย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของการผสมผสานประโยคต่าง ๆ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามที่ต้องการ

แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 226) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยงจัดวางและพัฒนา รายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการรวบรวมความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

สรุปความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดหรือเจตนาของผู้เขียนได้

3. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิธ สุวรรณกิติ. 2522 : 157) เพราะผู้เขียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบเป็นประโยคเป็นคำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ ความรู้ของผู้อื่น

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายและลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็น การแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์

2. การคัดเขียน (Reproduction) นักเรียนจะคัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะทำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. การผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) การเขียนในระดับนี้ ผู้เขียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยุ่งยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการรู้จักใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่ให้คำแนะนำ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วยในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ แต่ครูยังต้องควบคุม

5. การเขียนเรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

ลาโด (Lado, 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre - Writing) เป็นขั้นเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำพูด ฝึกการคัดเลือกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ขึ้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษร กับระบบเสียง รวมทั้งลีลาในการเขียนและความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Reading Texts) ให้เด็กฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนเคยรู้จักให้ผู้เขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียนรู้จักถ่ายทอดคำพูด หรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียน

จดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญ
ของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics)
ความชัดเจนของแนวคิดและวัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) ลีลาภาษา
(Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและควมมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity
and Effectiveness)

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุดซึ่งผู้ที่
สามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา
มีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า การสอนเขียนนั้นต้องเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อน
ไปสู่สิ่งที่ยากขึ้นชั้นซ้อนขึ้น โดยเริ่มเขียนจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งเป็นการเขียนตามแบบ
จนกระทั่งพัฒนาถึงการเขียนขั้นสูง คือ การเขียนแสดงความคิดเห็นหรือการเขียนโดย
อิสระ

การที่ผู้เขียนจะเขียนได้ดีนั้นจะต้องอาศัยการฝึกคือการเขียนบ่อย ๆ โดยมีผู้ตรวจ
และแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น
ซึ่งการฝึกนั้นได้มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะไว้หลายลักษณะดังนี้

1. การคัดลอก (Copying) กิจกรรมการเขียนลักษณะนี้เพียงให้ผู้เรียนได้
คุ้นเคยกับคำศัพท์โครงสร้างประโยค ข้อความ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมาย
วรรคตอน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนอาจเบื่อหน่ายได้ง่าย เพราะไม่ได้ใช้ความคิดของตนเองได้
อย่างอิสระ

2. การเขียนที่มีการชี้นำ (Guided Writing) การเขียนในขั้นนี้ ผู้เรียน
ต้องแสดงความคิดเห็นของตนให้มากขึ้น ผู้สอนมักเป็นผู้วางโครงเรื่องให้ก่อนลงมือเขียน
ผู้สอนอาจจัดให้มีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่ต้องการอ่าน แล้วจึงลงมือเขียนโดยคำนึงถึง
การเลือกใช้คำให้เหมาะสม และตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านจริง

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ได้แก่ การเขียนที่ผู้เขียนมีอิสระเต็มที่ในการใช้ประสบการณ์ทั้งหมดในการเขียน นับตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยค และการผูกประโยคด้วยกันเป็นกิจกรรม การเขียนขั้นสุดท้ายที่ยากที่สุด ผู้เขียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93 - 106) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนควรมีลักษณะ 3 ประการดังนี้ คือ

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์และแบ่งความหมายออกเป็นส่วน ๆ (Jigsaw) ประโยชน์คือ การทำให้เกิดการแลกข้อมูลกันในชั้นเรียน และสามารถประเมินผลได้จากเพื่อนร่วมชั้นโดยดูจากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่ ถ้าการอ่านเข้าใจแสดงว่าทักษะการเขียนย่อมบรรลุผลตามไปด้วย เพราะทักษะเขียนเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทักษะอ่านที่มีประสิทธิภาพเสียก่อน

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน หมายถึง การบูรณาการทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกันสำหรับการสื่อสาร กิจกรรมแต่ละกิจกรรมในแต่ละทักษะจะส่งผลถึงกิจกรรมต่อมาในทักษะต่อมาด้วย ซึ่งจอห์นสันได้อธิบายไว้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่ห้าทำไม่ควรเป็นอิสระ และเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมอื่นด้วย เช่น การสอนฟัง-พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการฟังให้เข้าใจ การตอบตลอดจนการถามคำถาม เป็นต้น

2.2 การเขียนเรียงความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกันหลาย ๆ อย่าง ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการได้โดยการทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกัน เช่น เขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมติ อภิปราย ฯลฯ จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนเป็นกิจกรรมสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ (Paragraph Writing) สิ่งสำคัญในการเขียนลักษณะนี้ คือ การผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องตามความหมาย (Coherence) การสอนอ่านและเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กันมาก ฉะนั้นควรฝึกดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้นักเรียนอ่าน ให้ดูเฉพาะข้อความตอนต้น และปิดส่วนอื่น ๆ ไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงให้ดูเพื่อเปรียบเทียบว่าความคิดของแต่ละคนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องอย่างไร

3.2 ให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยคผู้เขียนจะต้องบอกว่าประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความทีละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วจึงเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคอื่นมา แล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านั้น

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบโดยใช้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ โน้ต แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้ผู้เรียนจัดวิธี จัดลำดับข้อความเป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน เพื่อฝึกเรียงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจนำจากการกระจายเสียงทางวิทยุหรือข้อความจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเขียนให้แตกต่างไปจากเรื่องที่อ่าน เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

ลูโร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 122 - 126) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยฝึกจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความแม่นยำในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึกหัด ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปบทสนทนา

1.2 ด้านคำศัพท์ ให้ทำแบบฝึกหัดตามคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เขียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ต่อบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดยใช้การถอดความ

3. เขียนบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจให้เขียนในลักษณะที่มีการชี้แนะ (Guided Composition)

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน

ปัจจุบันการสอนเขียนยึดตามแนวทางที่ของภาษา (Functional - National Syllabus) คือไม่ได้ยึดเนื้อหาทางไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ยึดหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายเป็นหลัก ดังนั้นในการวัดความสามารถทางการเขียนจึงเป็นการวัดโดยรวมหรือวัดทักษะรวมนั่นเอง (Global Language Test) เป็นการวัดความสามารถของผู้เขียนในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากนั้นแล้วยังสามารถวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้ด้วย ซึ่งเกี่ยวกับทางด้านความสามารถในการเขียนในด้านสื่อสารนี้มีผู้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

จอห์น (John. 1983 : 38) กล่าวว่า

1. ความสมบูรณ์ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เช่น ระบบคำ (Morphology) การใช้โครงสร้าง (Syntax) ระบบเสียง (Phonology) และความหมายอ้างอิง (Referential Meaning)

2. ความสมบูรณ์ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) เช่น กฎเกณฑ์การใช้ภาษา จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เขียน และหน้าที่ในการสื่อสาร

3. ความสมบูรณ์ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse Competence) กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง (Rule of Discourse) เช่น ระบบเชื่อมประโยค (Cohesion System) และลักษณะความลุ่มพื่นของข้อความต่อเนื่อง (Coherence Feature)

เพอร์คินส์ และคอนเนเคอร์ (สุมิตา ปาทาน. 2529 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Perkins and Konneker. 1982 : 51)

1. ความสอดคล้อง (Relevance) หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนของข้อมูลต่าง ๆ ได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยเดียวกัน

2. ความสละสลวย (Fluency) หมายถึง ความน่าอ่านและมีการเรียบเรียงเนื้อประติดประต่อกันอย่างมีเหตุผล

3. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง ระดับคำที่ใช้ ความหลากหลายของคำ ความเหมาะสมของการใช้สำเนา และใช้คำ

4. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง การใช้เครื่องหมายและความโครงสร้างประโยคและขอบเขตของประโยค

5. ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics) หมายถึง กลไกในการเขียน ลาโด (Lado, 1964 : 250) ได้สรุปเกี่ยวกับการใช้ข้อทดสอบทางการเขียน ไว้ว่า เขาอาจใช้ข้อทดสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัยวัดส่วนประกอบต่าง ๆ ในการเขียนได้ ดังนี้

1. ในข้อทดสอบแบบปรนัย วัดความสามารถเกี่ยวกับตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างทางไวยากรณ์ ศัพท์ ข้อสอบแต่ละครั้งอาจมีประมาณ 40 - 80 ข้อ

2. ใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย วัดความสามารถในการเรียบเรียงลำดับเนื้อหา โดยให้เรื่องราวที่มีความยาวมาก ๆ มาเป็นข้อทดสอบ

3. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย โดยให้เขียนเรียงความมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป แต่ละเรื่องใช้เวลาในการเขียนประมาณ 20 - 30 นาที เพื่อวัดความสามารถในการใช้ท่วงทำนองเขียนเนื้อเรื่องและจัดลำดับความ

4. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย แต่ให้ดูตารางหรือรูปภาพเพื่อช่วยในด้านข้อมูล

คาร์เรล (ลูเบดา ปาทาน. 2529 : 17 : อ้างอิงมาจาก Carrell, 1980 : 50) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายโดยการเขียน ว่า การทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนนั้น อาจจะเขียนเรียงความ (Essay) หรือ บรรยายภาพ บรรยายสิ่งของ และการกระทำหรือเหตุการณ์ที่จำได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน เขียนโน้ต เขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายสั่งสินค้าจากห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

การเขียนเรียงความเป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการคิดและถ่ายทอดความคิดออกมาเป็น

ตัวอักษร โดยอาศัยถ้อยคำของตนเอง ทักษะหรือความสามารถนี้สำคัญมากในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ถ้านักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างคำศัพท์ที่ตนไม่ถนัดแล้วสามารถเลือกใช้สื่ออื่นทดแทนให้เกิดความหมายตามที่ต้องการได้ ก็นับว่าเป็นความสำเร็จในการใช้ภาษาในปัจจุบัน

จากการที่ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบที่เป็นอัตนัย แบบทดสอบที่เป็นอัตนัยนี้จะให้นักเรียนเขียนเรียงความหนึ่งเรื่อง คือ เขียนเรียงความจากภาพ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจงานเขียนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยตรวจให้คะแนนเฉลี่ยจากผู้ตรวจ 2 คน ซึ่งใช้เกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 54 - 65) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจงานเขียนของนักเรียน มีดังนี้

1. มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรีด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังได้ปรากฏอยู่ในเอกสารและงานวิจัยหลายชิ้น ดังนั้นจากข้อเสนอแนะในงานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2518 : บทคัดย่อ) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษร่วมกัน เพื่อที่จะได้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับ เบิร์กเลย์ (Birkley. 1978 : 3 - 9) ที่สนับสนุนความคิดที่ให้มีการสอนอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กัน เพราะการอ่านและการเขียนสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ฮัลเลตต์ (Hullette. 1986 : 847 - A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบ คือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียน

อ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอน และสอนก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนและจะมีการนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับกระบวนการเขียนด้วยการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดสอบพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนดี ก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวเรื่องที่ตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง และเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง ซึ่งตรงกับ กุลลมา มานะสุนทร (2519 : 17) ซึ่งได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพราะการอ่านและการเขียนเป็นการสื่อความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ดังนั้นจึงควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป

วิดโดลสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่าน เท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนจะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย ดังภาพ

(Interpreting)

แปลความ

(Reading)

(Writing)

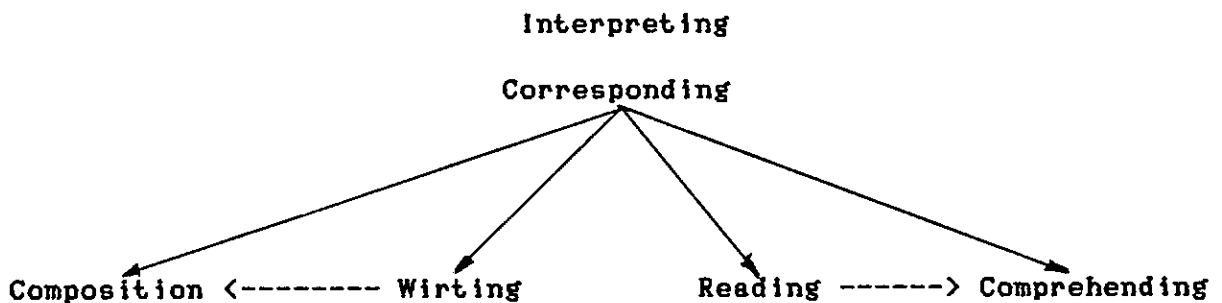
ทักษะการอ่าน ----- แบบฝึก ----- ทักษะการเขียน

Discourse 1 ----- Exercise ----- Discourse 2

จากภาพจะเห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียน สัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยมีแบบฝึก (Exercise) เป็นตัวเชื่อม เช่น บทสนทนาที่ 1 (Discourse 1).....แบบฝึก.....ให้นักเรียนตีความ (Interpret) สิ่งที่ได้อ่านไปแล้วไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนคัดแปลงจากบทสนทนาที่ 1 (Discourse 1) ไปสู่บทสนทนาที่ 2 (Discourse 2) สังเกตแผนภาพอีกครั้ง

Production

Receptive

แนวทางในการสอนอ่านและเขียน เบิร์กเลย์ (Birkley, 1978 : 3 - 9)

1. นักเรียนเลือกประสบการณ์ที่เขาต้องการแสดงให้ผู้อื่นได้ประสบการณ์ที่ได้นี้อาจมาจากภาพวาด ภาพยนตร์ที่เขาสอน เหตุการณ์ในครอบครัวหรือกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น
2. นักเรียนเล่าเรื่องด้วยปากเปล่า เป็นการแบ่งประสบการณ์ภายในกลุ่มของตนกับครู ขณะที่นักเรียนเล่าเรื่องครูอาจจะจดใจความหลัก (Main idea) ไว้เพื่ออภิปรายต่อไป
3. นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูจะคอยจด บางครั้งครูอาจใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อมูลหรือคำพูดที่เหมาะสม แต่ครูไม่ควรแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำพูดที่นักเรียนแสดงออกมา

4. นักเรียนอ่านเรื่องตามครุตั้ง ๆ เพื่อที่จะให้นักเรียนเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน

5. นักเรียนพร้อมและสามารถอ่านข้อความได้ด้วยปากเปล่า ถ้านักเรียนยังไม่พร้อมที่จะอ่านข้อความทั้งหมด ครูอาจใช้เวลานี้ค่อย ๆ พัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

6. นักเรียนอ่านเรื่องดัง ๆ เพื่อเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงและควรอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเป็นการเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน

7. เป็นการเริ่มต้นของการเขียน พัฒนาด้านคำศัพท์ และทักษะด้านการสื่อความหมาย นักเรียนจะรู้จักการอภิปราย และวิพากษ์วิจารณ์งานของตนเอง

8. เรื่องที่นักเรียนพอใจสามารถทำเป็นเล่ม เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนได้

9. นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนกันอ่านงานซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการผลิตเพลีน และจะทำให้นักเรียนเริ่มตระหนักว่า หนังสือ คือ สิ่งที่บรรจุข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการพูด หรือแสดงความคิดเห็นของตนแก่ผู้อ่าน

10. ข้อมูลบางอย่างอาจจะเป็นสิ่งที่อยู่ในห้องเรียน เช่น ปฏิทิน แผนที่ และรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ครูอาจนำมาใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

เฮย์ (Hey. 1962 : 320 - 322) พบว่า ในการสอนทักษะเขียนนั้น กลุ่มผู้เขียนที่ครูใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านมาก ๆ แล้วจึงนำไปสู่การเขียนนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้มีการฝึกเขียนเพียงอย่างเดียว เขาสรุปผลการวิจัยว่า การอ่านมาก ๆ ส่งผลให้ความสามารถทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อีแวนเนคโก (Evanneko. 1973 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ไรอัน (Ryan. 1977 : 159 - 163) ได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1 จำนวน 54 คน มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับปกติ และอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 55 คน ที่ต้องการเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียนให้ เพราะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางการเขียนมาก หลังจากที่ได้ล้มภาชนะนิสิตทั้ง 2 กลุ่มที่บ้านแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการเขียนคำและชอบอ่านหนังสือน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านปกติ และยังพบอีกว่าอิทธิพลจากการที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้น้อย ๆ ในสมัยเป็นเด็กนั้น จะส่งผลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กด้วย

วูดวาร์ด และฟิลลิปส์ (Woodward and Phillips. 1967 : 41 - 53) ได้ทำการสำรวจจนลิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยไมอามี จำนวน 919 คน ปรากฏว่า นิสิตผู้มีความสามารถทางการเขียนในระดับเกรด A และ B หากไปเปรียบเทียบกับนิสิตที่ได้เกรด D และ E แล้วจะพบว่า นิสิตที่มีความสามารถทางการเขียนในระดับเกรด A และ B จะอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันมากกว่าผู้ที่เขียนได้ระดับเกรด D และ E

ผลจากการวิจัยศึกษาค้นคว้าดังกล่าว สรุปว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง ก็จะมีความสามารถในการเขียนสูงตามไปด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการเขียน ฉะนั้นการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน

งานวิจัยในประเทศ

รัชนิภา ทองสุทธิ (2533 : 121 - 131) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษานั้น ๆ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุขันธ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพัฒนาการสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณี วิริยะจิตรา (1983 : 39 - 47) พบว่า หากจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลจำเป็นจะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น จากทักษะการฟังไปสู่ทักษะการเขียน หรือจากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนการจัดชั้นเรียนนั้นจะจัดอย่างไรก็ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่ โอกาส และเวลา และจากประสบการณ์ของ อรุณี วิริยะจิตรา ที่สอนโดยการนำเอาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

อุไร แฉล้ม (2522 : 35) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 5 แห่ง ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 11) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร ปาคะดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. หลักการและทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ

หลักการและแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ (เลวาลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 20 - 24) ได้ยึดแนวทฤษฎีการสอนดังนี้

1.1 แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach)

แนวทฤษฎีการสอนนี้จะเน้นการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความหมายในชีวิตประจำวันได้โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

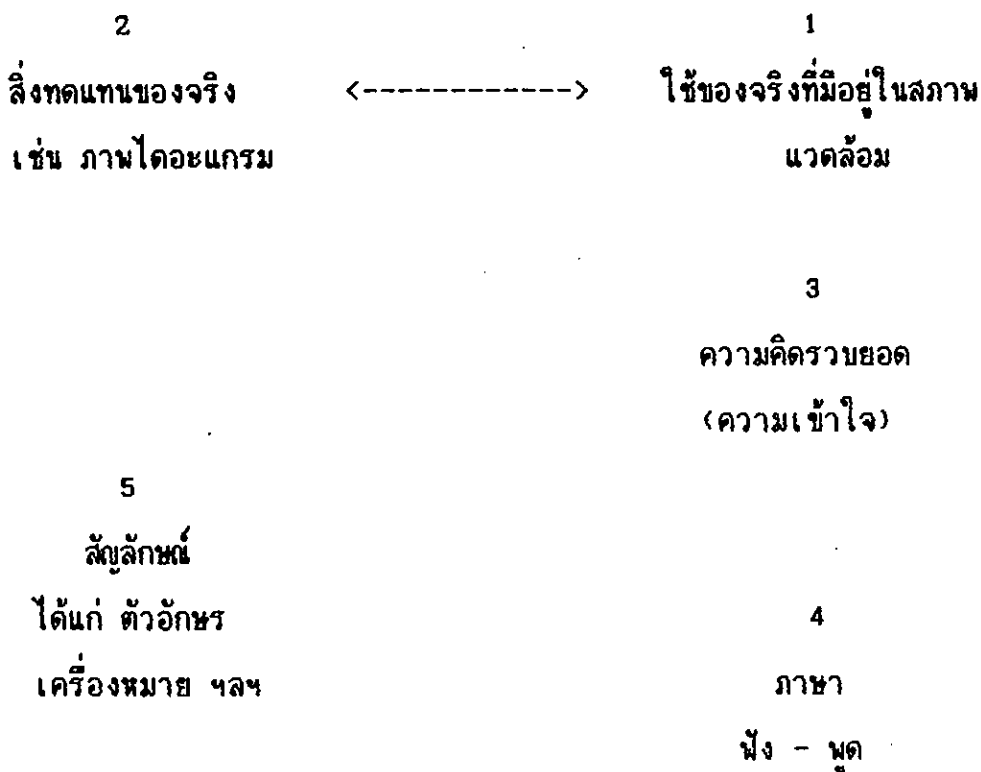
กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ประเด็นสำคัญในการสร้างปฏิสัมพันธ์นั้น ผู้สอนต้องให้ออกาสผู้เรียนได้คิดและใช้ความพยายามของตนเองเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจได้ทั้งการสื่อความหมายด้วยเสียง (การฟัง-พูด) ด้วยตัวอักษร (การอ่าน-การเขียน) และด้วยการใช้ท่าทาง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ลองผิดลองถูกในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา โดยมีผู้สอนคอยแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษาได้ เนื่องจากประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการสื่อความหมาย การแก้ปัญหาที่ตนพบพร่องด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้ประสบการณ์ในการปฏิบัติทางภาษาได้มากขึ้นในระยะต่อมาตามลำดับ ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ท้าทาย ทำให้เขาได้ใช้ภาษาที่ตนต้องการและสามารถจดจำภาษาที่ตนใช้ได้หรือมีประสบการณ์ได้อย่างแม่นยำ การกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตัวเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียน จึงควรเป็นปริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษา ให้นักเรียนเรียนเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์ เท่านั้น นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

ผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนกิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง พูด ร่วมกัน การแสดงความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องที่อ่าน

2.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบผลสำเร็จถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งอาจจัดกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ดังนี้

กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม ดังในโคอะแกรมหัวข้อที่ 1 เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยพบเห็นและเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม ถ้าเรานำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนเห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ โคอะแกรม ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ดังในโคอะแกรมหัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ดังโคอะแกรมหัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนี้ เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจมาแล้วว่าพูดกันอย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่าย และเป็นที่เข้าใจได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบกับสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้น โดยมีความหมายตามที่เคยฟัง เคยพูดมาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด ก็จะชัดเจนขึ้นมาก ซึ่งกระบวนการนี้จะ เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยง การอ่าน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์โดยทั่วไป

2.3 ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

ทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ที่สำคัญคือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายของการสอนอ่านจะคล้ายคลึงกันคือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ พารายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ และมีเจตคติในการอ่านทางบวก เช่น รักการอ่าน สนใจการอ่าน แต่ทฤษฎีทั้งสองจะมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การให้ปัจจัยป้อนต่างกันไปบ้าง

จากหลักการและทฤษฎีดังกล่าว พอสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบธรรมชาติจะเน้นการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติในการเรียนภาษา โดยการรับรู้จากส่วนใหญ่ไปหาส่วนย่อย หรือจากส่วนรวมไปสู่รายละเอียดต่าง ๆ นั้นเอง ซึ่งนับว่าเป็นการเรียนการสอนที่เป็นธรรมชาติที่สุด

การจัดขั้นตอนการสอนแบบวรรณฐาน จะจัดให้ขั้นตอนการอ่านเป็นทักษะเริ่มแรก ไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ทั้งฟัง พูด และเขียน ซึ่งเป็นการสอบแบบบูรณาการ การเรียนการสอนจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัวจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสอนภาษาจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย เช่น รูปสระ พยัญชนะ ตัวสะกด และไวยากรณ์

2.4 แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach)

การสอนภาษาแบบวรรณฐานจะยึดบทเรียนหรือกิจกรรมนำเป็นหลักซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนำนั้น ต้องได้รับการพัฒนา อย่างถูกต้อง และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อนเพื่อให้เป็นรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนแบบวรรณฐานยึดหลักการการพัฒนาจากแนวทฤษฎี ทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre - Based Approach)

(เลวาลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 24 - 25) ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery , Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery. 1980 , 1981) ; (Christie. 1987, 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทาง ภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มของนักภาษา และผู้สอนภาษา ในสมัยปัจจุบัน ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าว จะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความ จากบริบทภาษาในกาลเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อม และวัฒนธรรมแตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมหรือชุมชน นั้น ๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนว ทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคมหรือชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วยแล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่าง ๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่างเช่น ภาษาไทย มีรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียงแตกต่างจากภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์แตกต่างกัน การเรียงคำเป็นประโยคก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทยใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษคำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้าคำนาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกันในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้น ๆ จะเหมือนกัน นั่นคือ ความเข้าใจเนื้อความ (text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาใบ้ หรือภาษากาย "ความหมาย" ของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจเนื้อความของเรื่องในการสื่อสารจึงนับเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชน หรือสังคมที่พึงตระหนักเพื่อประโยชน์การพัฒนาคณะภาพชีวิตของตนได้ในสังคมจากการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษา ในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษา หรือความแวดล้อมในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลและเทศะต่าง ๆ กัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความเป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม "ความหมาย" ของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น

"กา" เกาะอยู่บนต้นไม้ และ "กา" ตั้งอยู่บนเตาไฟ คำว่า "กา" ทั้ง 2 ประโยค มีรูปภาษา คือ เสียง ตัวอักษร และสระ แบบเดียวกันทุกประการ แต่ "ความหมาย" ของ "กา" ใน 2 ประโยคนั้นแตกต่างกันมาก "กา" ในประโยคแรก หมายถึงสัตว์ประเภทนก ชนิดหนึ่ง แต่ "กา" ในประโยคที่ 2 คือ ภาชนะใส่น้ำชนิดหนึ่ง

หากเราไม่คำนึงถึง บริบทภาษา ที่เป็นองค์ประกอบแวดล้อมของคำว่า "กา" ที่ใช้อยู่ เราก็จะไม่สามารถบอกเนื้อความได้ชัดเจนว่า "กา" นี้คืออะไรแน่ ความหมายที่แท้จริงของ "กา" ทั้ง 2 ประโยคนี้อะไร และแตกต่างกันอย่างไร ด้วยเหตุดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า "เนื้อความ" ของภาษาจะตามมาหลังจากเราเข้าใจบริบทภาษาแล้ว

นอกจากนี้จากตัวอย่างประโยคทั้ง 2 จะสามารถเห็นได้ว่าความเข้าใจภาษา มิใช่เพียงการเข้าใจแต่เพียงคำ ระเบียบไวยากรณ์หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษา ได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday, 1985 : 5)

เนื้อความของภาษาอาจมีความสำคัญใน 2 ประเด็น คือ

1. เป็นผล (Output หรือ product) (Halliday, 1983 : 10)

ของการสื่อสาร

2. เป็นกระบวนการ (process) ของการใช้ภาษา

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญ และได้ความหมายที่ชัดเจน คือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of Situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นบริบทภาษาที่สำคัญมากเพราะจะเป็นการสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็นลักษณะของการใช้ภาษา อย่างจริงจัง ในสภาพแวดล้อมตามกาลเทศะ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปด้วยกัน ดังนี้

1. เรื่องราว (Field) ในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่า จะเป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourse) โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกว่าจะไรกำลังเกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬา ชนิดหนึ่งเรื่องกีฬาจะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อข้อความนั้น

2. ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษาใน ข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร จะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวาง โครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น ผู้ที่ กำลังรายงานเกี่ยวกับกีฬา (เป็นผู้รายงานข่าววิทยุ) ภาษาที่ใช้ของผู้รายงานข่าวก็จะมี ลักษณะเป็นการรายงาน ไม่มีการใช้คำสรรพนามหรือคำนามเฉพาะเจาะจงกับผู้ใดผู้หนึ่ง จะพูดกล่าวโดยทั่ว ๆ ไป ความสัมพันธ์ของคนรายงานข่าวกับผู้ฟัง จะเป็นการกำหนดการใช้ ภาษาในลักษณะดังกล่าวหากผู้พูด 2 คน คุยกันเกี่ยวกับเรื่องกีฬา แสดงความเห็นเกี่ยวกับ กีฬาที่แข่งขันกันมา ผู้พูดนั้นก็จะใช้ลักษณะภาษาอีกแบบหนึ่ง แตกต่างจากการรายงานข่าว ของผู้รายงานข่าวกับผู้ฟังความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา คือ คน 2 คน คุยกันย่อมจะใช้ภาษาที่ แตกต่างกันไปได้

3. วิธีในการใช้ภาษา (Mode) ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะใช้อย่างไร เช่น เป็นการพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

ตัวอย่าง การรายงานเรื่องการแข่งขันฟุตบอลของนักข่าวที่เสนอต่อผู้ฟังใช้ภาษาพูด ไม่ใช้ภาษาเขียน แต่ถ้านักข่าวรายงานให้ผู้อ่าน เช่น ลงข่าวหนังสือพิมพ์ ภาษาที่ใช้จะเป็น ภาษาเขียน ซึ่งย่อมจะมีลักษณะภาษาในการใช้ภาษาต่างกันทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง ในบริบทของสถานการณ์ภาษานั้นมีอิทธิพล ทำให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปในลักษณะต่าง ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งจะทำให้ข้อความในแต่ละ บริบทนั้นแตกต่างกันไปด้วย ตามกาลเทศะของการใช้ภาษาที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม

บริบททางวัฒนธรรม (Context of Culutre) ในแต่ละสถานการณ์ที่เราใช้ภาษากันนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งย่อมจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่ยอมรับกันในแต่ละสังคม หรือชุมชนด้วย การใช้คำ สำนวนต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันไป ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เนื้อความในบริบททางวัฒนธรรมย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่าง เช่น ในภาษาไทยที่ใช้กันในภาษาอีสาน คำว่า "กุดหัว" เมื่อเราอาบน้ำ คนอีสานจะพูดว่า "กุดหัวโคล" หรือในภาษาอังกฤษ "first floor หมายถึง ชั้นที่ 1 ของตึก แต่ในสหรัฐหมายถึงชั้นใต้ดิน (Basement) เป็นต้น เมื่อเราเข้าใจว่าวัฒนธรรมกับเนื้อความที่ใช้อยู่ นั้น มีความหมายอย่างไรในแต่ละบริบทหนึ่ง ๆ ความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นก็ย่อมจะชัดเจนขึ้น

3. ภาษาและทะเบียนภาษา

เมื่อปริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ "เนื้อความ" ของสาระที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจ และมีความหมายแจ้งชัดขึ้น องค์ประกอบของปริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน ปริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์ หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ทะเบียนภาษา (register) ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้าแผ่นดิน ทำทะเบียนภาษาที่ใช้เฉพาะ อันได้แก่ คำราชาศัพท์ ก็จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อกล่าวถึงพระภิกษุ ทำทะเบียนภาษาเฉพาะที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ ก็จำเป็นต้องนำมาใช้ ทำทะเบียนภาษาจึงเกิดขึ้นควบคู่กันไปกับปริบททางภาษาแตกต่างกันไปตามกาลและเทศะตามเรื่องราวที่กล่าวถึงตามความลัษณะของผู้ใช้ภาษา และตามลักษณะการใช้ภาษาเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน เป็นต้น

ทะเบียนภาษา จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของปริบทภาษาที่ใช้

4. การเรียนรู้ภาษาในปริบท

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษา ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ควรเริ่มจากการให้รับรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ตามลักษณะของปริบทภาษาต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวพันกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของภาษาในปริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของปริบทภาษาและเนื้อความต่าง ๆ จึงควรได้รับการวิเคราะห์และแสดงให้เห็นความแตกต่างในลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้องจากการเลียนแบบ การฝึกหัดภายใต้การควบคุมของผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของอรรถภาษานั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า "genre" ซึ่งหมายถึงแบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละปริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งนักวางหลักสูตร ผู้สอน และผู้เรียนภาษา จำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษาในแต่ละแบบหรือชนิดของอรรถภาษา สามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

ลักษณะและชนิดของเนื้อความในภาษา (Genre)

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ชนิดและลักษณะของเนื้อความภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีหลายชนิดดังต่อไปนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีกร (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

ลักษณะและชนิดของเนื้อความดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีรายละเอียดของโครงสร้างภาษาและลักษณะของภาษา ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะโครงสร้างทางภาษา

- ก. เริ่มต้นด้วยบทนำ
- ข. มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
- ค. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา และลำดับของเหตุการณ์
- ข. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
- ค. เป็นเรื่องเล่า ซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต
- ง. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อน หลัง และให้ใจความสำคัญต่อเนื่องกัน เช่น แล้ว ดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนหน้านี้ หลังจาก ฯลฯ
- จ. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความคิดเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง ฉันเรียนได้อย่างไร

เธอเคยรู้บ้างไหมว่า ฉันเขียนและอ่านหนังสือได้อย่างไร เธออยากรู้ไหม ถ้าอยากรู้จักตามฉันมาสิ ฉันจะพาไปให้รู้จักวิธีเขียนและวิธีอ่านของฉันเมื่อฉันเด็ก ๆ ครูของฉันให้ฉันท่อง ก.ไก่ 1, 2, 3, 4, 5 ข.ไข่ 1, 3 และฉันก็ต้องได้จนครบพยัญชนะ สรรพคุณทุกตัว ตัวเลข และอักษรภาษาอังกฤษ แล้วครูก็แจกกระดาษให้ฉัน ฉันก็ขีดเขียนจุด 1, 2, 3 อยู่ขวามือของช่อง 4, 5, 6 อยู่ซ้ายมือของช่อง ฉันก็ขีดเขียนตามจุดที่ท่องดังกล่าวแล้ว เวลาฉันเขียน ฉันจะเขียนจากขวาไปซ้าย เวลาฉันอ่าน ฉันก็กลับกระดาษขึ้นมา ฉันจะอ่านจากซ้ายไปขวา 1, 2, 3 ก็จะอยู่ทางซ้ายมือ 4, 5, 6 ก็จะอยู่ทางขวามือแทน

เธอเห็นไหม ไม่ยากเลย ใครก็หัดได้ เธออยากหัดเขียนได้ อ่านได้อย่างฉฉฉฉ
ถ้าเธออยากนะไปหาฉันที่โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพฯ ฉันจะสอนให้

ผู้แต่ง นางสาววิไลพร คัมภรธรรม

นักเรียนชั้น ม.3

ร.ร.สอนคนตาบอด กรุงเทพฯ

2. รายงาน เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. จะมึบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง
- ข. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภท ลักษณะท่าที หรือลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

ลักษณะของภาษา

- ก. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง
- ข. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ
- ค. อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่อง ๆ
- ง. มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง ปลิงทะเล

บริเวณชายฝั่งทะเล มีพืชและสัตว์มากมายหลายชนิดอาศัยอยู่ในบรรดาสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ เหล่านี้มีสัตว์ที่น่าสนใจชนิดหนึ่งที่หลายคนไม่เคยเห็น มันคือ "ปลิงทะเล"

ปลิงทะเลมีรูปร่างแตกต่างกันออกไป แล้วแต่พันธุ์ของมัน มันมีลำตัวอ่อนนุ่ม และมีหนวดสำหรับรับความรู้สึกอยู่รอบตัว ตัวของมันยาวประมาณ 1 ฟุต

รูปร่างของปลิงทะเลส่วนมากคล้ายเตงกวา ส่วนหัวเป็นปากส่วนท้ายเป็นทวารหนัก มันจะกินพืชและสัตว์เล็ก ๆ เป็นอาหาร ปลิงทะเลกินอาหารต่างจากปลิงน้ำจืด เพราะปลิงน้ำจืดจะคอยดูดกินเลือดคน และวัว ควาย ช้าง ม้า ที่ลงอาบนํ้าตามสระ หรือบึง

ปลิงทะเลมีสีล้นแตกต่างกันออกไป เช่น สีเทา สีขาว สีดำ สีน้ำตาล จุดเขียวคล้ำ สีแดง สีชมพู และสีม่วงจัด มันชอบอาศัยอยู่ตามพื้นทราย ใต้ดิน แนวปะการังในโคลน บริเวณชายฝั่งทะเล

3. การอธิบาย เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. นอกหลักการและสาเหตุและผล นอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ
- ข. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคบอกเล่า
- ข. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
- ค. มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน
- ง. ใช้คำวิเศษณ์ เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง เรามองเห็นได้อย่างไร

ตาของเราเหมือนกับกล้องถ่ายรูป รูม่านตาที่ใช้เปิดปิดลูกตาทางด้านหน้านั้น มีหน้าที่เปิดให้แสงที่กระทบถูกลิ่งของมาเข้าสู่ตาของเรา ส่วนจอตาที่เป็นสีดำ หรือสีอื่น ๆ ที่อยู่รอบรูม่านตานั้น เรียกว่าม่านตา ม่านตาจะหดหรือขยาย เพื่อปรับให้แสงมาเข้าตาเราเป็นปริมาณที่พอดี ในขณะที่แสงจ้า ๆ หรือสลัวเกินไป เลนส์ตาที่อยู่หลังม่านตา

ทำหน้าที่รวมแสงให้ได้ภาพของสิ่งที่เรากำลังมอง ในกล้องถ่ายรูปภาพจะไปตกที่บนแผ่นฟิล์ม
พอดี ตาของเราไม่มีแผ่นฟิล์มอยู่หลังลูกตา แต่เรารับภาพได้จากฉากหลังลูกตา เรียกว่า
"จอตา" "จอตา" ของเรามีเซลล์ประสาทอยู่เต็ม เซลล์เหล่านี้ไวต่อแสงมาก เมื่อรับแสง
แล้วก็จะส่งสัญญาณไปยังสมอง ทำให้เราเห็นภาพทั้งหมดได้

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือ
ความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เช่น แสดงประโยชน์หรือความสำคัญ
- ข. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด
- ค. มีบทสรุปย้ำการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่อง
ให้น่าสนใจ

ลักษณะของภาษา

- ก. มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
- ข. มีประโยชน์สนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
- ค. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง
- ง. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่าง

ถ้าเราสนใจจะทำงานวาดเขียนเป็นงานอดิเรก สิ่งแรกที่เราควรทำก็คือศึกษาค้นคว้า
ผลงานของจิตรกรผู้มีชื่อเสียงต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เราอาจไปดูภาพวาดตัวจริงที่
หอศิลป์ หรือดูภาพจำลองของจริงในหนังสือเกี่ยวกับศิลปะตามห้องสมุดต่าง ๆ ก็ได้ ศึกษา
ภาพวาดเหล่านี้อย่างละเอียด พิจารณาองค์ประกอบของภาพ การให้สี แสง และเวลาของ
จิตรกรผู้วาดภาพนั้น ๆ ให้สังเกตด้วยว่าจิตรกรแต่ละคนใช้วิธีต่างกันในการแสดงให้เห็นถึง

สิ่งเดียวกัน จำไว้ว่าเราควรวาดสิ่งต่าง ๆ ตามที่เรามองเห็นไม่ว่าสภาพตามสายตา
คนทั่วไปมองเห็น

5. วิธีการ เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ
หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
- ข. ให้รายละเอียดของวัตถุประสงค์ที่ต้องใช้
- ค. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคคำสั่ง
- ข. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
- ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล
- ง. ใช้คำนาม

ตัวอย่าง วิธีทำถาดกระดาษ

อุปกรณ์ กระดาษ กาว สีน้ำ สีเทียน หรือสีไม้

วิธีทำ

1. เอากระดาษหนา ๆ พันให้เหลือขอบด้านหนึ่งไว้ทำกาว
2. ปิดกาวที่เหลือเข้ากับขอบด้านบน
3. พันกระดาษเป็นรูปกล่อง แต่เปิดด้านบนและด้านล่างไว้
4. พันกล่องตามเส้นไขว้ปลา
5.
6.

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทาน หรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างของภาษา

- ก. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่อง บ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือเวลา
- ข. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
- ค. แสดงปมปัญหาของเรื่อง
- ง. แสดงการคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปัญหา
- จ. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา

1. เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
2. ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่น ๆ
4. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง และบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผล ความคล้ายตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

ตัวอย่าง บ้านวิเศษ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีเด็กสาวสองคนพี่น้อง ชื่อแก้วกับขวัญทั้งคู่เป็นเด็กกำพร้ายากจน อาศัยอยู่ด้วยกันในกระท่อมเก่า ๆ เพียงสองคนเท่านั้น แก้วเป็นเด็กสาวที่ยืนขยันขันแข็ง ทุกวันแก้วจะตื่นแต่เช้า หุงหาอาหารให้ตัวเองและน้อง แล้วก็ล้างจานชามหม้อไหจนสะอาด ก่อนที่จะออกไปรับจ้างเขาทำงานแล้วรีบกลับมาหุงหาอาหารในตอนเย็น

ส่วนขวัญผู้น้อง เป็นเด็กสาวที่เกียจคร้านมาก ทุกวันขวัญจะตื่นตอนสายโค้ง แต่งตัวสวยงาม กินข้าวที่พี่ทำให้ โดยไม่ยอมช่วยทำอะไร ขวัญมีหน้าที่ทำความสะอาดบ้าน ขณะที่พี่แก้วไปทำงาน ซึ่งขวัญก็จะทำอย่างลวก ๆ เพื่อจะได้เดินไปเที่ยวเล่น ทำให้แก้วต้องกลับมาทำงานบ้านอีกครั้งทุกเย็น

อยู่มาวันหนึ่ง พี่ของบ้านแก้วจนจะหมด แก้วจึงรีบเข้าไปในป่าเพื่อหาพืชมามาไว้ใช้ทำอาหาร แก้วเดินลึกเข้าไปในป่าทุกทีทุกที ในที่สุดเธอก็ได้พบกับบ้านหลังหนึ่ง บ้านหลังนั้นเป็นบ้านที่สวยงามมาก แต่สกปรกมาก รุงรังไปหมด พอแก้วมาหยุดยืนอยู่หน้าบ้าน บ้านก็พูดขึ้นว่า

"สาวน้อยผู้อารี โปรดทำความสะอาดฉันทีเถอะ"

"ได้ซีคะ" แก้วพูดอย่างใจดี "ฉันชอบทำความสะอาดบ้าน"

.....

.....

7. อภิปราย เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็น ชี้ให้เห็น ข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

โครงสร้างของภาษา

- ก. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
- ข. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงเหตุผล
- ค. ตอนท้าย กล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไรโดยย้ำหลักการ หรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับบทนำ

ลักษณะของภาษา

- ก. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวของของตนเองและผู้อื่น
- ข. ใช้ประโยคบอกเล่า
- ค. มีข้อความสนับสนุน หรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
- ง. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง

คล้ายตาม หรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

ตัวอย่าง มาเลิกสูบบุหรี่กันเสียที

การสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ นักวิทยาศาสตร์อเมริกันและอังกฤษที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับบุหรี่โดยตรง ค้นพบว่า การสูบบุหรี่ทำให้เกิดมะเร็งในปอด การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง คนสูบบุหรี่จะตายด้วยโรคหัวใจได้ง่ายกว่าคนไม่สูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับหัวใจและหลอดเลือด โรคถุงลมโป่งพองและโรคปอดพิการอื่น ๆ

โทษของบุหรี่เหล่านี้น่าจะเป็นผลเพียงพอให้เราเลิกสูบบุหรี่กันเสียที เพราะการสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างยิ่งดังที่กล่าวมาแล้ว

8. การสังเกต เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงของภาษา

- ก. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งเวลาหรือสถานที่
- ข. มีลำดับการบอกรายละเอียด
- ค. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บ่งเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอกรายละเอียด
- ข. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่าง

ตัวอะโนลและกิ่งก่าอื่นหลายชนิด สามารถเปลี่ยนสีตัวมันเองได้ ถ้ามันไปเกาะ อยู่ที่ใบไม้ ตัวมันจะเปลี่ยนเป็นสีเขียว ถ้ามันคลานไปตามผนังแม่น้ำที่เป็นทราย มันก็จะกลายเป็นสีเหลือง

ลองทดลองเอาตัวโนลวางบนใบไม้ แล้วคอยมองดูจะเห็นสีของมันค่อย ๆ เปลี่ยนไปช้า ๆ กลายเป็นสีเขียวใบไม้ ที่นี้พอมันเอาใส่กล่องเปล่า ๆ มันจะเปลี่ยนสีนิด ๆ เหมือนสีกล่อง

2.5 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน หมายถึงการสอนที่จัด เนื้อหาตามอรรถฐาน 8 ชนิด และวัดกระบวนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลัก จากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brain Gray, Pam Gray และ Marry Macken) ดังนี้

1. ให้รูปแบบ

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถฐานต่าง ๆ ของเนื้อความ โดยครู และนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐานเช่นเดียวกับที่ สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหา ในรูปของ Diagram

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องคือ ลักษณะการเขียนของเรื่อง จะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาความร่วมมือกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูและนักเรียนว่าประกอบ ไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายที่ แน่นนอน รายละเอียดของอุปกรณ์และขั้นตอนการปฏิบัติ

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละอรรถฐาน เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะใช้ประโยคคำสั่ง กริยาบ่งบอกการกระทำใช้ภาษากลาง ๆ ไม่

อ้างอิงบุคคล และใช้คำนาม ขึ้นตอนนี้ฝึกโดยการทำแบบฝึกหัดแบบ cloze ร่วมกันใน chart

2. ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากorraฐานเดิม

2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับorraลักษณะในข้อ 1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อorraภาษา)

2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของorraภาษาเดิม)

2.1.3 การจดบันทึก(หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิดแล้วก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน)

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในorraภาษาเดียวกัน โดยครูถามนำ นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียน Draft ร่วมกัน

3. การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่ม

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียน Draft ของเรื่องใหม่ลงใน chart ของแต่ละกลุ่ม

3.3 ทำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้อorraภาษาอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จาก Draft ของแต่ละกลุ่ม)

2.6 ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ Hotchkis (อ้างอิงมาจาก มนัสวาท โปะทะยะ. 2531) แบ่งออกได้ 5 ขั้นตอน ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

2.6.1 ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ นักเรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองผิดลองถูกกับสิ่งที่เรารู้

2.6.2 ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียน จะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน และมีความถูกต้องมากขึ้น

2.6.3 ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนมากขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการลองผิดลองถูก หลายครั้ง

2.6.4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่ได้เรียนมาและสามารถนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันของตนได้

2.6.5 ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถ นำความรู้มาดัดแปลง หรือปรับใช้ได้ทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้

ขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐานจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึง ขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ กิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและ ผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนได้หรือไม่

การจัดการบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีสอนแบบอรรถฐาน

การจัดกระบวนการเรียนการสอน ด้วยวิธีการสอนแบบอรรถฐานจะยึดหลักการใช้ ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนโดยจัดตามจุดมุ่งหมายของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความบันเทิง
2. อ่านเพื่อความรู้และเข้าใจกระบวนการหรือวิธีการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

จากเรื่องราว 8 ประเภทนี้ ได้จัดแบ่งออกเป็นชนิดของเนื้อความตามมาตรฐาน
ได้ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เช่น ฉันเรียนได้อย่างไร
2. รายงาน (Report) เช่น ปลิงทะเล
3. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เช่น งานอดิเรก
4. วิธีการ (Procedure) วิธีทำถลุงกระดาษ
5. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เช่น บ้านวิเศษ
6. เรื่องเกี่ยวกับอภิปราย (Discussion) เช่น คอมพิวเตอร์มีประโยชน์

จริงหรือ

7. การสังเกต (Observation) เช่น กิ้งก่าและอะโนลต่างกันอย่างไ
8. อภิปราย (Explanation) เช่น เรามองเห็นได้อย่างไร

2.7 แนวทางการประเมินวิธีสอนแบบมาตรฐาน

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนได้ดังนี้

1. การตอบคำถามของเด็กนักเรียนในขณะที่ดูรูปภาพและครุฑ
2. การที่นักเรียนร่วมกันเขียนไดอะแกรมโดยครูเป็นฝ่ายแนะโดยใช้คำถาม
3. การที่นักเรียนนำผลงานของเพื่อนมาเสนอหน้าชั้น
4. การสะกดคำและแต่งประโยค หลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบมาตรฐาน

ไปแล้ว

5. การร่วมมือของเด็กนักเรียน และความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานกลุ่ม
แบบประชาธิปไตย
6. ความสนใจของนักเรียนในการอ่าน สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง

วิธีประเมินผล

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่เรียนและตรวจผลงานของนักเรียน

2.8 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบวรรณฐาน

2.8.1 ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน จากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การที่ได้ดูภาพ แล้วช่วยกันทายเรื่องราวเกี่ยวกับภาพ

2.8.2 ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจ ความหมาย หรือความคิดรวบยอด ก่อนที่จะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ในลักษณะของบูรณาการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1 และ 2

2.8.3 ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษา ในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ และการเล่าเรื่อง

2.8.4 ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่องาน

2.8.5 ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

2.9 การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบวรรณฐาน

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและออกรายละเอียดของเรื่องได้ พร้อมทั้งใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามลักษณะของวรรณฐานภาษาในเรื่องนั้น ๆ

ครู : ทำไมเราจึงควรเลิกสูบบุหรี่

นักเรียน : เพราะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างไร

ครู : บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างไร

- นักเรียน :
1. มะเร็งในปอด
 2. หลอดลมอักเสบ
 3. หัวใจ
 4. หลอดเลือด
 5. ถุงลมโป่งพอง
 6. ปอดพิการ

ขั้นที่ 2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่าน เป็นความคิดของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ในขั้นนี้ ครูควรดัดการอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าสู่ เรื่องที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์ สิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองจากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น เช่น เรื่องที่อ่านเป็น เรื่องเกี่ยวกับความรักชาติของทหารกล้าคนหนึ่ง ครูก็จะดึงเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า ถ้านักเรียนเป็นทหารกล้าคนนั้น นักเรียนจะอย่างไร นักเรียนคิดว่าชาตินั้นสำคัญแค่ไหน นักเรียนจะรักและทำอย่างทหารกล้าคนนั้นไหม นักเรียนชอบทหารกล้าคนนั้นไหม เพราะเหตุใด

การสนทนา อภิปราย โดยดึงเข้าสู่เรื่องของนักเรียน จะทำให้คนอภิปรายมีชีวิตชีวา มากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ผู้สอนจะมีโอกาส แก้ไขปัญหาการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่เด็กได้ด้วย โดยการย้ำความที่เด็กพูดโดย ไม่ต้องบอกว่าผิดหรือถูก เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ได้จากที่ครูพูดอย่างถูกต้อง ในขั้นนี้ถ้า เรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมาก ก็ควรใช้ไดอะแกรมเข้ามาช่วย

ขั้นที่ 3 การเขียนเรื่องอย่างอิสระในวรรณฐานเดิม

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการเขียน ในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้มากขึ้น โดยให้นักเรียนเขียนเรื่องขึ้นมาใหม่ โดยใช้รูปแบบของวรรณฐานเดิม โดยเขียนเป็นกลุ่ม และสามารถนำเสนอผลงานได้ โดยการอ่านเพื่อให้นักเรียนมีความหมายยิ่งขึ้น ผู้สอนควรให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนกัน แล้วนำมาเสนอหน้าชั้น

ในการเขียนโครงเรื่องนี้ให้ทำงานกลุ่มเพื่อเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และเด็กจะได้มีโอกาสอภิปรายร่วมกัน เขียนเรื่องใหม่ออกมาโดยจัดรูปแบบออกมาในลักษณะไดอะแกรมคร่าว ๆ สาเหตุที่ให้เขียนเรื่องขึ้นมานั้น ก็เพื่อฝึกให้เกิดความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ หลังจากนั้นก็นำเสนอ โดยแลกเปลี่ยนผลงานกันระหว่างกลุ่ม และสร้างสรรค์ หลังจากนั้นก็นำเสนอ โดยแลกเปลี่ยนผลงานกันระหว่างกลุ่ม แล้วครูและเพื่อน ๆ จะช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง และท้ายสุดให้นักเรียนนำโครงเรื่องของตนไปเขียนเรื่องราวที่สมบูรณ์อย่างอิสระ

การจัดชั้นเรียน

ควรมีการออกแบบการจัดชั้นเรียน เป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กตามลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคอยควบคุมและช่วยเหลือผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน การทำกิจกรรมเพื่อการซ่อมเสริมอาจกระทำได้พร้อม ๆ กัน โดยแยกกิจกรรมแก่นักเรียนที่เก่งและอ่อนให้ต่างกันตามความสามารถได้ นักเรียนเก่งให้ทำกิจกรรมยากขึ้น สำหรับนักเรียนอ่อนให้ทำกิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายเป็นขั้นตอน เพิ่มยากขึ้นทีละน้อย เป็นต้น ความเอาใจใส่ของครูสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนทุก ๆ ระดับความสามารถ การให้แบบฝึกหัดหรือทบทวนสำหรับนักเรียนที่อ่อน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้มากแต่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

เกมและแบบฝึกหัด

เกมและแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับคำ กลุ่มคำ ประโยค
สำนวนต่าง ๆ ที่เคยใช้ในหนังสือหรืองานเขียนที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง หรือเป็นกลุ่ม จะทำ
ให้นักเรียนได้ทบทวนการใช้ภาษาอ่านและเขียนได้เป็นอย่างดี

ลูโร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 76) กล่าวถึงการใช้เกมทางภาษาว่าเกมจะช่วย
เร้าความสนใจของนักเรียนได้ดีมาก เพราะการเล่นเกมจะช่วยให้เด็กสนุกสนานกับการเรียน
และการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

คอบสัน (พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. 2522 : 243 ; อ้างอิงมาจาก Dobson.
1977 : 9 - 17) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอน
ภาษาว่า การนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน และเป็น
การพักผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างมาก

ครุยส์แซงค์ (Criuckshank. 1977 : 74 - 89) ได้กล่าวว่าการนำเกมมา
ใช้ในการเรียนการสอนภาษามีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเด็กในวิชาต่าง ๆ
2. เป็นการย้ายทวนวิชาที่เรียนไปแล้ว

เอกสารเกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

1. ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

แอนเดอร์สัน และคนอื่น ๆ (เจษฎา ศุภวงศ์เสน. 2530 : 11 ; อ้างอิงมาจาก
Anderson and others. 1979 : 90) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นพฤติกรรม
ของบุคคล ซึ่งแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ อันเป็นสิ่งที่บุคคลเลือกจากประสบการณ์
ที่ผ่านมา เพื่อสร้างรูปแบบใหม่ ความคิดใหม่ หรือผลิตผลงานใหม่ ความคิดสร้างสรรค์
เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในระดับต่าง ๆ กัน และความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนา
ได้ ถ้าจัดสถานการณ์ให้เหมาะสม

ทอแรนซ์ (Torance. 1964 : 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการของความรู้สึกไวต่อปัญหา หรือสิ่งที่กพร่องขาดหายไป แล้วรวบรวมความคิดหรือตั้งเป็นสมมติฐาน แล้วเผยแพร่ผลที่ได้พบจากการทดลองสมมติฐานนั้น

อารี รังสินธุ์ (2527 : 8) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัย อันนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดดัดแปลงปรับปรุงต่างจากความคิดเดิมผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ ซึ่งรวมทั้งการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการคิด ทฤษฎี หลักการได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้นี้ มิใช่คิดในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือสิ่งที่ เป็นเหตุผลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ความคิดจินตนาการ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความแปลกใหม่ หรือที่เรียกว่า ประยุกต์นั่นเอง จึงจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้น

บุญเหลือ ทองอยู่ (2521 : 17) ได้กล่าวถึงความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้คือ การคิดสร้างสรรค์หมายถึง การแสดงออกถึงสิ่งที่มีอยู่ในตัวเอง อาจเป็นการกระทำ การผลิต การตกแต่ง หรือการแสดงความคิดใหม่ ๆ ซึ่งมีอยู่ในความคิดของแต่ละคน

เวสคอต และสมิท (Wescott and Smith. 1967 : 2) ได้กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมอง ที่นำประสบการณ์เดิมของตนออกมา แล้วนำประสบการณ์นั้นมาจัดให้อยู่ในรูปใหม่ การจัดรูปใหม่จะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล และไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งใหม่ระดับโลก

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถด้านหนึ่ง ที่นำมาอธิบายได้ 3 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของกระบวนการ หมายถึง มีความรู้สึกไวต่อปัญหา สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีขั้นตอน และเป็นระบบโดยการค้นหาปัญหา ตั้งสมมติฐานรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน จนถึงขั้นได้คำตอบพิสูจน์แล้ว ซึ่งสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในสิ่งใหม่ต่อไป ลักษณะที่สองคือ ความคิดสร้างสรรค์ กล่าวในลักษณะบุคคลว่า บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นคนที่มีความรู้สึกไวต่อปัญหา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดอิสระ มีอารมณ์ขัน

และคิดได้ในปริมาณมาก ๆ ส่วนประกอบสุดท้ายนั้นกล่าวถึงในด้านของผลผลิตว่า หมายถึง คุณภาพของผลงานที่เกิดขึ้น มีตั้งแต่ขั้นต่ำที่แสดงผลที่เกิดจากความพอใจของตนที่แสดงออก ซึ่งความคิด และการกระทำ จนกระทั่งพัฒนาขึ้นเป็นการฝึกทักษะจนกระทั่งถึงระดับคิดค้น ทฤษฎี หลักการ และการประดิษฐ์คิดค้นต่าง ๆ

2. กระบวนการคิดสร้างสรรค์

แอนเดอร์สัน (อาร์ ริ่งลินท์. 2527 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1957) กล่าวว่า ความแตกต่างของบุคคลอยู่ที่ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์และได้แบ่งกระบวนการด้านความคิดสร้างสรรค์ออกเป็น 6 ขั้น

- ขั้นที่ 1 มีความสนใจ และรู้ถึงความต้องการของจิตใจและสมอง
- ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และสิ่งที่น่าสนใจ
- ขั้นที่ 3 ไตร่ตรองถึงการวางแผน โครงสร้างและรูปแบบของงาน
- ขั้นที่ 4 จากผลข้อ 1 - 3 ทำให้เกิดจินตนาการ
- ขั้นที่ 5 สร้างจินตนาการออกมาเป็นความจริง และแสดงผลให้เห็นชัดเจน
- ขั้นที่ 6 รวบรวมความคิดและแสดงออกมาในรูปของผลงาน

ฮัทชินสัน (Hutchinson. 1949 : 42 - 44) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เข้าด้วยกัน อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาใหม่ที่พอจะใช้เวลาคิดอันรวดเร็วหรือยาวนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหานั้น หรือความคิดสร้างสรรค์ก็คือ การหยั่งรู้ ซึ่งมีลำดับขั้นการคิดดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นการรวบรวมประสบการณ์เก่า ๆ รู้จักลองผิดลองถูก และตั้งสมมติฐานเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ
2. ขั้นครุ่นคิด เป็นระยะที่มีอารมณ์ต่าง ๆ เช่น กระวนกระวาย รู้สึกตึงเครียด อันเนื่องมาจากการครุ่นคิดที่จะแก้ปัญหา แต่ยังคิดไม่ออก
3. ขั้นการเกิดความคิด เป็นระยะการเกิดความคิดฉับพลันขึ้นมาในสมองทันทีทันใดมองเห็นวิธีแก้ปัญหานั้น ๆ

4. ขึ้นนิสฺจน เป็นระยะตรวจสอบประเมินผลโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อดำเนินการ
ที่ออกมาเป็นจริงหรือไม่

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 389) ได้ศึกษาพบว่า ความคิดสร้างสรรค์
เป็นความสามารถในการทำงานของสมอง เป็นความคิดหลายทิศทาง เรียกว่าความคิด
แบบอเนกนัย (Divergent Thinking) ความสามารถที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 4
ประการ คือ

1. ความคล่องในการคิด (Fluency) หมายถึง ความสามารถของสมอง
ในการคิดตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว แคล่วคล่อง และมีการตอบสนองเป็นจำนวนมาก
2. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถของสมอง
ในการคิดอย่างกว้างขวาง
3. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความสามารถทางสมอง
ของมนุษย์ในการคิดสิ่งแปลกใหม่ และเป็นการตอบสนองที่ไม่ซ้ำกับคนอื่น
4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถในการ
คิด และทำงานด้วยความละเอียดถี่ถ้วน

3. บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์

ฮิลการ์ด และแอลคินสัน (Hilgard and Alkinson. 1983 : 374 - 375)
ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้มีความคิดที่อิสระไม่ชอบตามอย่างใคร ชอบคิด
ชอบทำในสิ่งซับซ้อนหรือแปลกใหม่ และมีอารมณ์ขัน

กิลฟอร์ด (อารี รังสินธ์. 2527 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1957)
กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทน และอุทิศตนเพื่องาน และ
ไม่มีความคิดที่ติดอยู่กับที่ มักจะมีความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ ไม่ติดกับความคิดเก่า ๆ

ดรอนเลย์ (วิจิตร วรุตบางกูร. 2520 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Cropley.
1970) กล่าวว่า พฤติกรรมของคนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะมีลักษณะต่าง ๆ อยู่ 4 ประการ
คือ

1. เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์มาก
 2. เป็นบุคคลที่กล้าเสี่ยง
 3. มีความรักที่จะก้าวไปข้างหน้า
 4. สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดได้อย่างรวดเร็วในระดับสูง
- วิจิตร วรุตบางกูร (2520 : 4) ได้กล่าวถึงบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์

ไว้ดังนี้

1. เป็นคนอยากรู้อยากเห็น
2. เป็นคนที่ไม่ชอบทำตามคนอื่น
3. เป็นนักสู้ไม่ยอมล้มเลิกอะไรง่าย ๆ
4. มีลักษณะเป็นผู้นำ
5. ชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ
6. มีความคิดอิสระ และยืดหยุ่นอยู่เสมอ
7. มีความซับซ้อนในการรับรู้
8. ไม่ค่อยเคร่งเครียดต่อระเบียบแบบแผน
9. ชอบทำงานเพื่อความสุข และความพอใจของตนเอง
10. คำถามที่ถามอยู่เสมอคือ สิ่งนี้คืออะไร และมันจะเปลี่ยนเป็นอะไรได้บ้าง
11. สามารถคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
12. มีใจจดจ่อ และผูกพันกับงาน และอดทนต่ออุปสรรค
13. มีจินตนาการกว้างไกล
14. ชี้เล่น มีอารมณ์ขัน
15. นับถือตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง
16. ยอมรับและสนใจในสิ่งแปลกใหม่
17. ไม่ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกินไป

อารี รังสินธ์ (2532 : 16) ได้สรุปถึงลักษณะของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. พลิกแพลงแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี
2. ไม่ชอบทำตามอย่างใครอย่างไม่มีเหตุผล
3. รักงาน และอดทนต่อการทำงาน
4. ไม่ยอมแพ้ล้มเลิกอะไรง่าย ๆ เป็นนักสู้
5. มีจินตนาการ ความคิดสูง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. ขี้เล่น รื่นเริง
8. ชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ
9. นับถือตนเอง และเชื่อมั่นในตนเองสูง
10. มีความคิดอิสระ และยืดหยุ่น
11. ยอมรับและสนใจในสิ่งแปลก ๆ
12. มีความซื่อซื่อในการรับรู้
13. กล้าหาญ สู้ความจริง
14. ไม่เคร่งครัดกับระเบียบแบบแผน
15. ไม่ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ชอบทำงานตามความสุขและความพอใจ
16. มีอารมณ์ขัน

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

รอเจอร์ (Roger, 1959 : 293) ได้กล่าวถึงสถานการณ์ที่จะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ไว้ 2 ประการ คือ

1. ความรู้สึกปลอดภัยทางจิต ซึ่งจะสร้างได้ด้วยกระบวนการสัมพันธ์ 3 อย่าง

คือ

1.1 ยอมรับในคุณค่าของแต่ละบุคคลอย่างไม่มีเงื่อนไข ครู พ่อแม่ หรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องรับความสามารถของเด็ก ซึ่งจะทำให้เขาเกิดความรู้สึกปลอดภัย และทำให้เขามีความรู้สึกว่าเขาจะเป็นอะไรก็ได้ตามความต้องการ โดยไม่ต้องเสแสร้ง ทำให้เขาเป็นคนที่ไม่เสแสร้ง กล้าแสดงความสำเร็จของสิ่งใหม่ ๆ โดยไม่มีใครกระตุ้น นั่นคือเขากำลังมุ่งไปสู่ความคิดสร้างสรรค์

1.2 สร้างบรรยากาศที่ไม่ต้องมีการวัดผลประเมินผลจากภายนอก วิธีจะเป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อไม่มีการวัดผลเด็กจะรู้สึกเป็นอิสระ สามารถที่จะเปิดใจกว้างขวางสำหรับความสามารถของตนเอง ในตนเองทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ยอมรับในธรรมชาติของวัตถุ และปฏิกิริยาตอบสนองของตนที่มีต่อวัตถุนั้น เด็กจะเริ่มรู้จักประเมินผลด้วยตนเอง ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่า เด็กกำลังก้าวสู่การมีความคิดสร้างสรรค์

1.3 ความเข้าใจ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างความรู้สึกปลอดภัย ถ้าบอกใครสักคนว่า เรายอมรับเขา แต่เราไม่รู้อะไรในตัวเขาเลยนั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นการยอมรับอย่างตื้น ๆ และคนคนนั้นก็ตระหนักดีว่าการยอมรับของเราต้องเปลี่ยนไปเมื่อเรารู้สึกอะไรเกี่ยวกับเขา แต่ถ้าเราเข้าใจเขา เห็นใจเขา และเข้าใจความรู้สึกส่วนตัวของเขาเข้าไปสู่ความรู้สึกส่วนตัวของเขา และมองมันอย่างที่เขา มอง และยังคงยอมรับเขาอยู่ จะทำให้เขามีความรู้สึกปลอดภัย บรรยากาศอย่างนี้จะทำให้เขายอมรับตัวเองจริง ๆ และการแสดงออกต่าง ๆ ของเขา รวมทั้งการสร้างสรรค์สิ่งแปลก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโลกของเขาด้วย

2. ความเป็นอิสระทางจิต หมายถึงการยอมรับในความคิด ทำให้เขามีความคิดเป็นอิสระภาพ เป็นการส่งเสริมความเปิดเผย และการแสดงออกและวิธีการรับรู้ในการสร้างสิ่งใหม่ และความหมายในตนเองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์

ทาดิโน (Tadena. 1969 : 58) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
ว่า

1. ให้โอกาสเด็กแสดงความคิดอิสระ และความคิดสร้างสรรค์ออกมาโดยที่ผู้ใหญ่แสดงความกระตือรือร้นและเห็นคุณค่าในสิ่งที่เด็กคิดหรือทำ
2. กระตุ้นจินตนาการของเด็ก โดยจัดพาให้เด็กมีประสบการณ์ในการเล่น
เกมต่าง ๆ ส่งเสริมให้เด็กคิดในสิ่งที่แปลกใหม่ คิดด้วยความละเอียด หลากทิศ หลายทาง
และคิดให้ได้ในปริมาณที่มาก พร้อมทั้งให้เด็กลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
3. ให้ความสนใจคำถาม และวิธีแก้ปัญหาของเด็ก และตอบคำถามของเด็ก
ด้วยท่าทีที่สนใจ
4. ช่วยเหลือเมื่อเด็กไม่สามารถทำในสิ่งนั้น ๆ ได้ และให้คำแนะนำเมื่อ
งานนั้นยากเกินไป
5. เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
6. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการให้เด็กได้มีโอกาสทำการทดลอง สำรวจ และ
ค้นคว้า ท่องเที่ยวและติดต่อผู้อื่น เพราะการมีประสบการณ์หลากหลายและกว้างขวาง
จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

ทอแรนซ์ (Torrance. 1964 : 56) ได้อธิบายความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ยอมรับและเอาใจใส่คำถามแปลก ๆ ของเด็ก ไม่ควรเน้นเกี่ยวกับการที่
เด็กเดาปัญหา หรือวิธีการแก้ปัญหาว่าถูกหรือผิด แต่ต้องช่วยกระตุ้นให้เด็กได้วิเคราะห์
และค้นหาเพื่อพิสูจน์การเดานั้น โดยใช้พื้นฐานจากการสังเกตและประสบการณ์ของเด็กเอง
2. แสดงให้เด็กเห็นว่าความคิดนั้นมีค่า ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะคิด
หรือทำต่อไป
3. ให้โอกาสเด็กได้เรียนรู้โดยไม่เน้นเรื่องการประเมินผล

อารี รังสินธ์ (2527 : 93) กล่าวถึงครูในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ว่า ครูต้องเน้นความสำคัญของการจัดกิจกรรมที่ช่วย และกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และตลอดจนบรรยากาศที่ส่งเสริมให้คนกล้าคิด กล้าแสดงออก ครูเป็นบุคคลหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพ

วิจิตร วรุตบางกูร (2520 : 4 - 5) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มีดังนี้

1. ความรู้ของแต่ละคน ยิ่งรู้มากเห็นมาก จะมีความรู้พื้นฐานมากเป็นกำไรสำหรับการแก้ปัญหาและหาทางออกได้ อย่างน้อยต้องรู้ว่า ปัญหาของเขาคืออะไร และในอดีตเคยแก้ปัญหาที่กันอย่างไรร
 2. จินตนาการ อย่างน้อยต้องคิดว่าจะมีทางอื่นหรือวิธีอื่นที่จะแก้ปัญหาได้หรือไม่ ถ้ามีมีอะไรบ้าง
 3. การคิดวิเคราะห์ ต้องมีการใช้วิจารณญาณวิเคราะห์ได้ว่า วิธีแก้ปัญหาอื่นใดสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเป็นประโยชน์ที่สุด
 4. สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ มีการระดมพลังสมองระดมความคิด รักใคร่นับถือซึ่งกันและกัน ไม่วิพากษ์วิจารณ์กันว่าร้าย ทำให้เสียกำลังใจ
- ลักษณะของครูที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มีดังนี้ (ประทีป คิริพงษ์. 2530 : 39 ; อ้างอิงจาก กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 52 - 53)
1. มีความตระหนักรู้เสมอว่า ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนและเกิดขึ้นได้เสมอทุกโอกาส
 2. ยอมรับฟังความคิดเห็นแปลก ๆ ใหม่ ๆ และที่แตกต่างจากคนอื่น จะต้องไม่ตำหนิหรือกล่าวหาว่า เด็กคิดนอกกลุ่มนอกทาง
 3. รู้คุณค่าของตัวเอง จะต้องไม่เป็นคนเห็นแก่ตน ไม่ถือตัวพร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่นอยู่เสมอ
 4. รู้จักเสียสละ เป็นอิสระภาพในการทำงานเพื่อสังคม

5. มีความกระปรี้กระเปร่า กระฉับกระเฉง มีความคล่องแคล่วว่องไวในการทำงาน
6. มีการปรับปรุงตัวเองอยู่ในด้านการสอน การสมาคมกับผู้อื่นพร้อมทั้งมีความสนใจเหตุการณ์ของตัวเอง
7. มีความอดทน อดกลั้น ไม่ท้อแท้ เมื่อประสบปัญหาที่ยุ่งยากและสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้สำเร็จ
8. มีอิสระในการสร้างบรรยากาศ ที่อำนวยความสะดวกให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ทุกโอกาส
9. มีทัศนคติทางบวกแก่ตนเอง โดยแสวงหาและเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ อยู่เสมอ และพยายามคิดหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
10. คำนึงถึงปัญหาที่จะต้องมาพร้อมทั้งรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นมาสร้างประโยชน์ให้เด็กรู้จักคิดในด้านสร้างสรรค์

ทฤษฎีโครงสร้างทางเชาว์ปัญญาของกิลฟอร์ด

กิลฟอร์ด (เพเยอร์ ทักซิณ. 2523 : 9 - 14 ; อ้างอิงมาจาก Guiford : 1973) ได้เสนอโครงสร้างของเชาว์ปัญญา โดยอภิปรายความสามารถของสมองไว้ 3 มิติดังนี้

มิติที่ 1 (Operation) หมายถึงกระบวนการปฏิบัติงานหรือวิธีการคิดของสมอง แบ่งเป็น 5 แบบ

1. รู้จักและเข้าใจ (Cognition) กระบวนการทางสมองแบบนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่พบเห็น เช่น เมื่อเห็นของเล่นที่มีรูปร่างกลม ๆ ทำด้วยยางฉิวเรียบ ก็บอกได้ว่าลูกบอล
2. การจำ (Memory) เป็นความสามารถของบุคคลที่จะเก็บสะสมรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่รู้จักไว้ได้ และสามารถระลึกออกมาในรูปเดิมได้ตามต้องการ เช่น การ

กำหนดหมายเลขประจำตัว นาย ก. เป็น 56791 แล้วให้นาย ก. จำไว้ เมื่อถามนาย ก. ถึงหมายเลขประจำตัวนั้น นาย ก. ก็สามารถตอบได้อย่างถูกต้อง

3. การคิดแบบแยกนัย (Divergent Thinking) หมายถึงความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยไม่จำกัดจำนวนตามสิ่งเร้าที่กำหนดให้ เช่น ให้ออกคำที่มีพยัญชนะต้น ก. มาให้มากที่สุด ก็บอกได้ว่า กิน การ การันต์ ก่อน แก่ กับ....

4. การคิดแบบเอกนัย (Convergent Thinking) หมายถึงความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถสรุปความที่ติและถูกต้องที่สุดจากข้อมูลที่กำหนดให้

5. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถหาเกณฑ์ที่สมเหตุผลผลจากข้อมูลที่กำหนดให้ และสรุปได้ว่าข้อมูลใดสอดคล้องกับเกณฑ์นั้น เช่น บอกได้ว่า อักษรชุด ก ก ก ข ข ก ก กับ ค ค ค ง ง ง หรือไม่ ก็ตอบว่าไม่เหมือน

มิติที่ 2 (Content) หมายถึง เนื้อหาหรือสิ่งเร้าที่นำมาเป็นสื่อในการคิด แบ่งออกเป็น 4 แบบ

1. ภาพ (Figural) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นรูปธรรม สามารถที่จะรับรู้ และระลึกออกมาได้ เช่น ภาพ ขนาดต่าง ๆ ฯลฯ

2. สัญลักษณ์ (Symbolic) ข้อมูลที่อยู่ในรูปเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น ตัวเลข ตัวอักษร ตัวโน้ตดนตรี ฯลฯ

3. ภาษา (Semantic) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปของถ้อยคำ ที่มีความหมายต่าง ๆ กัน

4. พฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปกริยา อาการของมนุษย์

มิติที่ 3 (Products) หมายถึง ผลของการคิด แบ่งออกเป็น 6 แบบ คือ

1. หน่วย (Units) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะของตน และแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ๆ เช่น นก ม้า ช้าง เป็นต้น

2. กลุ่ม (Classes) หมายถึง กลุ่มของสิ่งของที่มีคุณลักษณะร่วมกัน เช่น จำพวกของมีคม จำพวกผลไม้

3. ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึง ผลของการเชื่อมโยงความคิด ตั้งแต่ 2 พวกเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางอย่างเป็นเกณฑ์ ความสัมพันธ์นี้อาจจะอยู่ในรูปของหน่วยกับหน่วย กลุ่มกับกลุ่ม หรือระบบกับระบบ ก็ได้ เช่น พระกับวัด คนกับบ้าน นกกับรัง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีชีวิตกับที่อยู่อาศัย

4. ระบบ (Systems) หมายถึง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของผลการคิดหลาย ๆ คู่ เข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น 1 3 5 7 9 เป็นระบบเลขคี่

5. การแปลงรูป (Transformation) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุง การให้คำนิยามใหม่ การตีความ การขยายความ การเปลี่ยนแปลงข้อมูลเสียใหม่ ให้รูปร่างต่างไปจากเดิม เช่น กลม เป็น แบน เป็นต้น

6. การประยุกต์ (Implication) หมายถึง การคิดที่มีผลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาได้หรือปฏิบัติได้

มิติ 1 วิธีความคิด
(Operation)

มิติที่ 3 ผลการคิด
(Products)

การประเมินค่า

(Evaluation)

การคิดแบบขอเนกนัย

(Divergent Thinking)

การคิดแบบเอกนัย

(Convergent Thinking)

การจำ

(Memory)

การรู้จักและเข้าใจ

(Cognition)

หน่วย

(Unit)

กลุ่ม

(Class)

ความสัมพันธ์

(Relation)

ระบบ

(System)

การแปลงรูป

(Transformation)

การประยুক্ত

(Implication)

มิติที่ 2 สิ่งเร้าที่ใช้คือ

(Contents)

ภาพ (Figural)

สัญลักษณ์ (Symbolic)

ภาษา (Semantic)

พฤติกรรม (Behavior)

(พเยาว์ ทักสิน. 2523 : 12)

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด

สิ่งเร้า 4 ประการของกิลฟอร์ด ที่กระตุ้น ทำให้ความรู้ลึกลับเกิด เกิดความคิดสร้างสรรค์ อย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง มีดังนี้

1. รูปภาพ (Figural)
2. สัญลักษณ์ (Symbolic)
3. ภาษา (Semantic)
4. พฤติกรรม (Behavioral)

ตัวอย่างการมองภาพ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ให้เด็กดูรูปภาพแล้วให้บอกถึงลักษณะของรูปภาพนั้นว่าเป็นอะไรได้บ้าง เด็กก็จะมองเห็นภาพตามจินตนาการ และประสบการณ์เดิมของตน เช่น ตัวอย่างภาพ สามารถจะมองเห็นเป็นเก้าอี้ก็ได้ ภาพหมวกก็ได้ และในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปภาพเป็นตัวกระตุ้นเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยการใช้ถ้อยคำ

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

อนัสตาซี (Anastasy. 1968 : 375 - 376) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้คือ

1. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMU) แบบทดสอบให้เขียนสิ่งของซึ่งอยู่ในลักษณะของหมู่ พวกเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ไดแก่น้ำมัน แกสโซลีน แอลกอฮอล์.....
2. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของความคล่องตัวในการใช้คำให้แบบทดสอบที่ให้เขียนคำตามที่กำหนดให้ เช่น อ อร่อย อาหาร อารมณ์ อากาศ.....
3. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของความสัมพันธ์ (DMR) ให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกัน หรืออยู่ในลักษณะตรงกันข้าม เช่น หนัก แฉก ยาก เที้ยว....

4. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMC) ให้ทำแบบสอบซึ่งนอกถึงประโยชน์ของสิ่งที่กำหนดให้ เช่น ให้บอกประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ ใช้ประโยชน์อย่างอื่นอะไรบ้าง ตอบว่า ใช้ทำเชื้อเพลิง ใช้ห่อสิ่งของกันไม่ให้แตก

5. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของเหตุผล (DMT) ใช้แบบทดสอบนอกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ เช่น ถ้าคนไม่จำเป็นต้องพักผ่อนจะเกิดผลอะไรบ้าง : ทำงานได้มากขึ้น , ไม่จำเป็นต้องใช้นาฬิกาปลุก..... ในแบบทดสอบนี้จะมีคะแนนอยู่ 2 ประเภท คือ ความคล่องในการคิด และความคิดริเริ่ม

6. ผลการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (PSS) แบบทดสอบจะให้เขียนประโยคที่ประกอบด้วยคำสี่คำ และแต่ละคำต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น น ห น ก ช นก หา น้ำ กิน , น้อง เห็น นก แก้ว.....

7. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของการประยุกต์ (DMI) ใช้แบบทดสอบที่ให้บอกรายชื่อของงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ เช่น วิศวกรไฟฟ้า เจ้าของโรงเรียนผลิตหลอดไฟฟ้า นักเรียนที่เรียนเก่ง.....

ทอแรนซ์ (Torrance, 1962 : 75 - 86) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปภาพหรือ Thinking Creatively With picture มี 2 แบบ คือ แบบ ก และแบบ ข แบบทดสอบแบบ ก ประกอบด้วยแบบสอบย่อย 3 ชุด

ชุดที่ 1 การวาดภาพ (Picture Construction) โดยให้เด็กต่อเติมภาพจากสิ่งเร้าที่กำหนด เป็นกระดาษลิตทิกเกอร์ สีเขียว รูปไข่ ให้เด็กต่อเติมภาพให้แปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และน่าสนใจ แล้วให้ตั้งชื่อภาพที่วาดแล้วนั้นให้แปลกที่สุด

ชุดที่ 2 การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ (Picture Completion) โดยให้เด็กต่อเติมภาพที่กำหนดให้สมบูรณ์ โดยต่อเติมจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นรูปเส้นในลักษณะต่าง ๆ มีจำนวน 10 ภาพ เป็นการต่อเติมภาพให้แปลกน่าสนใจ และน่าตื่นเต้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วตั้งชื่อภาพที่ต่อเติมแล้วให้แปลกและน่าสนใจด้วย

ชุดที่ 3 การใช้เส้นคู่ขนาน (Parallel Line) โดยให้เด็กต่อเติมภาพจากเส้นคู่ขนาน จำนวน 30 คู่ เน้นการประกอบภาพโดยใช้เส้นคู่ขนานเป็นส่วนสำคัญของภาพ แล้วต่อเติมภาพให้แปลก แตกต่างไม่ซ้ำกัน แล้วตั้งชื่อภาพที่ต่อแต้มแล้วนั้น

แบบทดสอบทั้ง 3 ชุด เน้นการวาดภาพให้แปลก น่าตื่นเต้น น่าสนใจและวาดภาพจากความคิดของเด็กเอง หรือแสดงเอกลักษณ์ของภาพ กิจกรรมทั้ง 3 ชุด ใช้เวลาทำสอบชุดละ 10 นาที เมื่อหมดกิจกรรมหนึ่งก็เริ่มทำกิจกรรมชุดถัดไปทันที กิจกรรมทั้ง 3 ชุดจึงใช้เวลา 30 นาที

แบบทดสอบแบบ ข. มีลักษณะเป็นคู่ขนานกับแบบ ก. ต่างกันเฉพาะสิ่งเร้าที่กำหนด กล่าวคือ ในกิจกรรมชุดที่ 1 เป็นการวาดภาพ โดยให้เด็กต่อเติมจากกระดาษสติ๊กเกอร์สีส้มเป็นรูปคล้ายไส้กรอก กิจกรรมชุดที่ 2 การวาดภาพให้สมบูรณ์ โดยให้เด็กต่อเติมจากเส้นลักษณะต่าง ๆ ซึ่งต่างจากแบบ ก. และกิจกรรมชุดที่ 3 การใช้วงกลม (Circles) โดยให้เด็กต่อเติมภาพจากสิ่งเร้าเป็นวงกลมขนาดเดียวกัน จำนวน 30 วงกลม

การทดสอบ ผู้ทำการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองกับเด็ก ไม่ให้เด็กเกิดความหวาดกลัว ตื่นเต้น และคำนึงถึงคะแนนได้ ตก การใช้คำพูดกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เด็กเป็นสิ่งจำเป็นในการทำแบบทดสอบในทำนองที่ว่า "ในวันนี้ ครูมีเกมสนุก ๆ มาให้นักเรียนเล่น โดยจะให้นักเรียนวาดภาพตามที่นักเรียนคิดว่าแปลกใหม่ที่สุด ซึ่งไม่เคยมีใครวาดมาก่อน พยายามวาดภาพให้ต่างจากคนอื่น ๆ และขอให้นักเรียนจงสนุกสนานกับการวาดภาพวันนี้"

กล่าวโดยสรุป คำชี้แจงในแบบทดสอบเน้นถึงความสนุกสนาน มุ่งขจัดความกลัว และพยายามให้เด็กเกิดความสะดวกสบาย และกระตุ้นให้เกิดความอบอุ่นทางจิตใจ แบบทดสอบนี้ใช้เป็นแบบกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้

อารี รังสินันท์ (2527 : 178 - 179) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วของ กิลฟอร์ด และคริสเสน ว่า ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 4 ชุด 11 ฉบับ

โดยแบ่งออกเป็นทางด้านภาษาเขียน 7 ฉบับ ทางด้านรูปภาพ 3 ฉบับ และเป็นโจทย์ปัญหา 1 ฉบับ แบบทดสอบนี้เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยม และผู้ใหญ่ ตัวอย่างของแบบทดสอบมีดังต่อไปนี้

1. ความคล่องในการใช้คำ (Word Fluency, DSU)

ให้เขียนคำประกอบด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น ป ปร บัด ปาด เป็นต้น

2. ความคล่องแคล่วทางความคิด (Ideational Fluency, DMU)

ให้เขียนชื่อสิ่งของที่อยู่ในพวกหรือประเภทเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันก๊าด แก๊สโซลีน และแอลกอฮอล์ เป็นต้น

3. ความคล่องแคล่วเชื่อมโยง (Associational Fluency, DMR)

ให้เขียนคำง่าย ๆ ที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำที่กำหนดให้ เช่น หนัก แฉียง ยาก เป็นต้น

4. ความคล่องแคล่วในการแสดงออก (Expressional Fluency, PSS)

ให้เขียนประโยคประกอบไปด้วย 4 คำ ในแต่ละคำเริ่มต้นด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น K-U-Y-I : keep up your interest, kill uselesss yellow insects)

5. การใช้ประโยชน์อย่างอื่น (Alternate Uses , DMC)

ให้บอกประโยชน์อย่างอื่นสิ่งเฉพาะที่กำหนดให้ มิใช่เป็นประโยชน์โดยทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ใช้ทำประโยชน์อื่นอย่างไรได้บ้าง

6. การสรุปผล (Consequence , DMU , DMC)

ให้บอกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากเหตุการณ์สมมติฐานที่กำหนดให้ เช่น ถ้าคนไม่จำเป็นต้องนอนพักจะเกิดอะไรบ้าง คนทำงานได้มากขึ้น, ไม่จำเป็นต้องใช้นาฬิกาปลุก

7. ประเภทของงานอาชีพ (Possible Jobs, DMI)

ให้บอกชื่อของงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้ หลอดไฟฟ้า - วิศวกรไฟฟ้า เจ้าของโรงงานทำหลอดไฟฟ้า และอื่น ๆ เป็นต้น

8. การวาดรูป (Making Object, DFS)

ให้วาดรูปสิ่งของเฉพาะเซตของรูปที่กำหนดให้ เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม เป็นต้น ในการวาดรูปสิ่งของรูปหนึ่ง อาจใช้รูปที่กำหนดให้ซ้ำกันได้เปลี่ยนแปลงขนาดได้ แต่ต้องไม่เติมรูปหรือภาพอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีก

9. การสเก็ตช์รูป (Sketches, DFU)

ให้ต่อเติมให้เป็นรูป จากภาพร่างที่กำหนดให้ เช่น วงกลม สามเหลี่ยม และต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ และแตกต่างกันให้มากที่สุด

10. แก้งาน (Match Problem, DFT)

จากโจทย์ที่กำหนดให้ เช่น ปัญหาไม้ขีดไฟ ให้เอาต้นไม้ขีดไฟออกจำนวนหนึ่ง โดยให้ต้นไม้ขีดที่เหลือประกอบกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสามเหลี่ยมที่มีจำนวนรูปที่ต้องการ

11. การตกแต่ง (Decorations, DEI)

ให้ตกแต่งรูปวาดเกี่ยวกับสิ่งของทั่วไป ที่ร่างเอาไว้แล้วด้วยแบบที่แตกต่างกัน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบที่ รังสิมา คิริฤกษ์นิพนธ์ และปรีชา ตริศาสตร์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ (Torrance of Test of Creative Thinking) ฉบับการใช้ภาษา (Verbal Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้สอนแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยอาศัยรูปภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา/และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา/ซึ่งเป็นผลจากการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ดอลกิน (Dolgin, 1987 : 03 A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งทำการศึกษากับนักเรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยอัลลินฮอสส์ ผลการศึกษานพบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีส่วน

สัมพันธ์กับสติปัญญา เพราะผู้เรียนจะต้องเป็นผู้มีความคิดวิเคราะห์มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนเป็นอย่างดี และยังพบว่าการศึกษาที่นักเรียนจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ด้นั้นขึ้นอยู่กับวิธีสอนของครูอีกด้วย

แบร์รี่ (Barry. 1974 : 7577 - A) ศึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากครูที่มีใจกว้างกับครูที่ยึดความคิดของตนเอง โดยกระทำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐแคลิฟอร์เนีย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครู 20 คน นักเรียน 240 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครู ที่ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน จะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ยึดความคิดเห็นของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก

ออสติน (Austin. 1984 : 771 - A) ได้ศึกษาจากนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับวิทยาลัยโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน โดยให้กลุ่มทดลองนั้นให้มีการอ่านอย่างวิเคราะห์ และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการอ่านอย่างวิเคราะห์จากการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลทางด้านการเขียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพิจารณาว่าผลจากก่อนสอนและหลังสอน ส่วนทางด้านกลุ่มควบคุมนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินี้สรุปได้ว่า การอ่านอย่างวิเคราะห์ และศิลปะการเขียน มีผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยในประเทศ

สมภพ สิริวรรณ (2526 : 66) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยวิธีการกระบวนกรกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปกติ ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนสังคมศึกษาโดยวิธีการกระบวนกรกลุ่มสัมพันธ์มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พเยาว์ ทักขิณ (2533 : 209) โดยศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนได้ อย่างอิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องผลการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึก การเขียนได้อย่างอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนโดยที่ ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจิตร ทองปาน (2527 : 67) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอน แบบโครงการ ผลปรากฏว่า

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงการ และการสอนตามคู่มือครู พบว่าการสอน สังคมศึกษาโดยวิธีสอนแบบโครงการมีความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น และความคิด ริเริ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงการ และการสอนตามคู่มือครู การสอน สังคมศึกษาโดยวิธีสอนแบบโครงการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนวิชาสังคมศึกษาโดย วิธีสอนแบบโครงการ และการสอนตามคู่มือครู การสอนสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วัลลีย์ เรืองเกษตรภรณ์ (2527 : 77) ได้ทำการวิจัยเรื่องการฝึกฝนการใช้ แบบฝึกเสริมทักษะความคิดประกอบการสอนวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย และพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน หองฉางวิทยา อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ความคิด มีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีใช้แบบฝึกเสริมทักษะความคิด มีพัฒนาการด้าน ความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้

แบบฝึกเสริมทักษะ ความคิดพัฒนาการด้านความคล่องในความคิด ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่มสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ความคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลงานวิจัยดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การที่จะสอนภาษาให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์นั้น ถ้าจะให้ได้ผล ครูต้องให้อิสระกับนักเรียนทางด้านความคิด และจินตนาการของนักเรียน แล้วให้นักเรียนเขียนออกมาอย่างอิสระ ทั้งนี้ครูต้องคอยควบคุม เสริมต่อแนะให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง กระตุ้น ชัยยุ ให้นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นแก่นักเรียน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความคิดทางภาษาแตกต่างกัน
4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิด ด้านความยืดหยุ่นในการคิดของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการ กับวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดสอบ
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เขตการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 120 คน ซึ่งจัดการเรียนการสอนแบบ คละกัน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เขตการศึกษา 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 3 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้อง แล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 26 คน โดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบวรรณฐาน (Genre Based Approach)
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบแบบ Cloze ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิด อัตนัย เขียนเรียงความจากภาพ แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบภาพแล้วจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน
5. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบที่ รังสิมา ศิริฤกษ์นิพนธ์ และปรีชา ตรีศาสตร์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ ทอแรนซ์ (Torrance test of creative thinking) ฉบับที่เป็นภาษาเขียนที่เป็นลาลักษณ์อักษร (Vocal Battery)

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีสอนแบบวรรณฐาน ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง 1 ชุด ใช้เวลาทำการสอนกลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 1 (อ 011) จาก ข่าว โฆษณา บทความ เรื่องเล่า ฉลากยา คำแนะนำ วิธีใช้อุปกรณ์ ที่คัดเลือกมาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ซึ่งมีความยากง่าย ระดับเดียวกันของหนังสือแบบเรียน ประกอบการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 1 (อ 011) เนื้อหาที่ใช้สอนมี 8 เรื่อง และแยกประเภทตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

1.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) ได้แก่ International Day At School

1.2 อธิบาย (Explanation) ได้แก่ How do we save money in a bank?

1.3 รายงาน (Report) ได้แก่ Dolphins

1.4 เรื่องเกี่ยวกับแสดงความคิดเห็น (Exposition) ได้แก่ Phairote bans Health team from Sananctuary

1.5 วิธีการ (Procedure) ได้แก่ Thai salad (Som - Tam)

1.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) ได้แก่ The vanishing monster

1.7 เรื่องเกี่ยวกับอภิปราย (Discussion) ได้แก่ This is the key to the world's most Far Eastern Swiss Bank.

1.8 การสังเกต (Observation) ได้แก่ The flies
ลักษณะของแผนการสอนแบบอรรถฐานมีดังต่อไปนี้

1. การให้รูปแบบ

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความโดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะเช่นเดียวกับที่สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปของไดอะแกรม

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการเขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูกับนักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายที่แน่นอน รายละเอียดของอุปกรณ์และขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นตอนนี้เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักกับอรรถฐานที่สอน ทั้งในด้านภาษาและโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ตลอดจนสามารถจับใจความของเรื่องที่สอน สามารถเขียน Diagram ร่วมกันได้ และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอรรถลักษณะนั้น ๆ

2. ทกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 1.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา)

2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม)

2.1.3 การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการ ตลอดจนแนวคิดแล้ว ก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมพร้อมเด็ก เพื่อจะให้เกิด Concept ในการจะสร้างเนื้อความใหม่)

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในอรรถภาษาเดียวกัน โดยครูถามนำ นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียน Draft ร่วมกัน ขั้นตอนนี้ต่อจาก 2.1 คือ เมื่อเด็กมีความพร้อมที่จะเขียนเรื่องใหม่แล้ว ก็ให้เด็กช่วยกันปรึกษากัน แล้วครูถามนำ เพื่อสร้างเรื่องใหม่ที่ใกล้ ๆ ตัวนักเรียน โดยใช้ชนิดของอรรถลักษณะ (Genre) แบบเดิม จากประสบการณ์ของนักเรียน

ขั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่ม

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียน Draft ของเรื่องใหม่ลงใน chart ของแต่ละกลุ่ม

3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากโครงเรื่องของแต่ละกลุ่ม)

หลังจากที่เด็กมีความพร้อม มีความเข้าใจดีแล้ว ก็ให้นักเรียนได้มีโอกาสเขียนจริงโดยร่วมกันเขียนโครงเรื่องอย่างกว้าง ๆ ก่อน โดยการทำงานกลุ่ม มีครูคอยแนะนำเป็นผู้ช่วยแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานของตนมาเสนอหน้าชั้น ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง ต่อจากนั้นให้แต่ละคนทำเรื่องของกลุ่มของตนไปเขียนเรื่องให้สมบูรณ์

ลักษณะของแผนการสอนตามคู่มือครูมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือการทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งวัตถุประสงค์ เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียน ได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องใช้ เป็นการที่ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนต้องรู้โดยการใช้คำถาม หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ ลำนวน โครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายของคำศัพท์ ลำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบ

ขั้นที่ 5 ให้นวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเองครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ คำถามที่ใช้เป็นคำถามประเภทต้องการข้อมูล (Yes / No Questions) หรือ (Wh - Questions)

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดลงในแผ่นงาน

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติงาน ครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไข และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากการอ่าน และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโยง ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การวางแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากข่าว โฆษณา บทความ เรื่องเล่า ฉลากยา คำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ และที่คัดเลือกจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) และหนังสือพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ เทพิน นิละภมร (2527 : 44 - 83)
4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐานจากหนังสือ Teaching Factual Writing (A Genre based Approach) โดย Michael Callaghan และ John Rothery. 1988
5. นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เลาวลักษณ์ รัตนวิชัย, ดร.ชุดิมา เจียมศิริ, และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา
6. นำแผนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภัทรวิทยาคม ที่ไม่ใช่มูลนิธิตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน หลังจากที่ได้รับข้อบกพร่องแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุง แก้ไข ให้เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความ และเนื้อหาที่อ่าน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลซ (cloze) รวมกันจำนวน 40 ข้อ

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน มี 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดจากความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ความยาว 100 คำ

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 118 - 210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1.1 เอกสารคำสอนหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 107 - 123)

1.2 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของอัจฉรา วงศ์โสธร (2529)

1.3 Language test at school ของ Oller (1979 : 381 - 400)

1.4 Testing Communicative Performance ของ Carrell (Carrell). 1980 : 37 - 49)

1.5 Writing English Language Test ของ Heaton (Heaton.

1988 : 105 - 144)

2. สร้างแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริและอาจารย์ ขจร สุขรังสรรค์ และกรรมการควบคุมปริญญาชั้นอื่นอีกท่านหนึ่ง คือ รศ.นางรัตน์ ทวีรัตน์ โดยพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่า ข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน และนำไปหาค่า ตรราชนิ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าตราชนิความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อสอบที่มีค่าตราชนิความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่า ตรราชนิความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยต้องคัดออกหรือไม่ก็นำไปปรับปรุงแก้ไข แต่ง ข้อทดสอบใหม่ (บุญเชิด วิทยุโณนันทพงศ์. 2527 : 69 - 70)

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนภัทรภูมวิททยา จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน เมื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ หาค่า p และค่า r โดยเปิดตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วจึงคัดเลือก

ข้อทดสอบที่มีระดับความยาก (p) ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปเป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน จำนวน 40 ข้อ จากข้อทดสอบ 80 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่เลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 4 จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 168)

6. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถทางการเขียนด้านการใช้ภาษา สำหรับการเขียน การลำดับความแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา และ ไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยใช้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 100 คำ

6.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

6.2 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

6.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนเรียงความใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Saowalak Rattanavich. 1987 : 54 - 55)

6.4 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนภัทรญาณวิทยา จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) แล้วนำคะแนนมาหาคำนวณค่าความยากง่าย โดยใช้เทคนิค 25% โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤษ์ และสมศักดิ์ ลิทธิระเวทย์. 2523 : 199) คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตร Index of Discrimination

(โกวิท สมศักดิ์. 2523 : 199) และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร
 α - Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์พิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing , well - planned writing)	5
2. ความคิดได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Index ; clear and comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา , ไวยากรณ์ , ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน (Comprehensible writing ; The reader can understand the overall writing)	5

6.5 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความ ของ
นักเรียนดังนี้

6.5.1 มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรีสาขาการสอนภาษาอังกฤษ

6.5.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ อย่างน้อย 3 ปี

6.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของการตรวจ 2 คน โดย
คำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 70)

7. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา วัดออกมาเป็นคะแนนความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของ ทอแรนซ์ การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบทดสอบที่รังสิมา คิริฤกษ์นิพนธ์ และปรีญา ตริศาสตร์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ (Torrence Test of Creative Thinking) ฉบับการใช้ภาษาที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร (Verbal Battery) เป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดอย่างอิสระ แบบทดสอบจะแบ่งเป็น 7 กิจกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 ตั้งคำถาม (Ask Question) ให้นักเรียนตั้งคำถามที่สามารถคิดได้จากรูปภาพที่กำหนดให้ โดยตั้งคำถามให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เพื่อให้ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อดูรูปภาพ

กิจกรรมที่ 2 เดาสาเหตุ (Guess Causes) ให้นักเรียนเขียนสาเหตุให้มากที่สุดที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่แสดงในภาพที่กำหนดให้ (ภาพเดียวกับกิจกรรมที่ 1)

กิจกรรมที่ 3 เดาผลที่เกิดขึ้นตามมา (Guess Effects) ให้นักเรียนเขียนถึงผลที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุการณ์ในรูปภาพที่กำหนดให้ (ภาพเดียวกับกิจกรรมที่ 1)

กิจกรรมที่ 4 ปรับปรุงผลผลิตให้ดีขึ้น (Product Improvement) จากรูปสเก็ตข้าง ซึ่งเป็นของเล่นที่นักเรียนอาจจะหาซื้อได้จากร้านขายของทั่วไป ข้างตัวนี้มีความสูง 6 นิ้ว และมีน้ำหนักประมาณครึ่งกิโลกรัม ให้นักเรียนเขียนรายชื่อของเล่นที่ดัดแปลงมาจากข้างให้มากที่สุด

กิจกรรมที่ 5 ประโยชน์ของสิ่งของ (Unusual Uses) ให้นักเรียนเขียนรายชื่อที่น่าสนใจและแปลกที่จะทำมาจากกล่องกระดาษเท่าที่นักเรียนจะคิดได้

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนเขียนคำถามเกี่ยวกับกล่องกระดาษให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ คำถามเหล่านี้จะให้คำตอบต่าง ๆ กันที่น่าสนใจ โดยให้นักเรียนพยายามคิดถึงคำถามที่เกี่ยวกับกล่องกระดาษ ในแง่ที่ไม่มีใครคิดถึง

กิจกรรมที่ 7 การสมมติอย่างมีเหตุ (Just Suppose) การสร้างสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ให้นักเรียนสมมติว่ามันจะเกิดขึ้น สถานการณ์ที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าเหตุการณ์นั้นเป็นจริงแล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง

การให้คะแนน ให้ตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ (Torrance, 1978) โดยจะแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 3 ส่วน คือ ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม

ความคล่องในการคิด หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และได้คำตอบปริมาณมากในเวลาจำกัด ดังนั้นคะแนนความคล่องในการคิดคือคะแนนที่ได้จากการนับจำนวนคำตอบทั้งหมดที่แตกต่างกัน และเป็นคำตอบที่สอดคล้องกับคำสั่งที่ให้นักเรียนทำ ให้คำตอบละ 1 คะแนน โดยไม่ต้องคำนึงว่าคำตอบนั้นจะซ้ำกับคำตอบของคนอื่น

ความยืดหยุ่นในการคิด หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายทิศทาง ดังนั้นคะแนนความยืดหยุ่นในการคิด คือคะแนนที่ได้จากการนับจำนวนคำตอบที่ไม่ได้อยู่ในทิศทางเดียวกันหรือคำตอบที่อยู่ในประเภทที่แตกต่างกัน โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนน และไม่คำนึงว่า คำตอบเหล่านั้นจะไปซ้ำกับคำตอบของคนอื่นหรือไม่

ความคิดริเริ่ม หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการคิดสิ่งที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น สำหรับคะแนนความคิดริเริ่มนี้จะให้ตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ซึ่งตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ จะให้คะแนนความคิดริเริ่มในแต่ละกิจกรรม แตกต่างกันไป

การให้คะแนนความคิดริเริ่มตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ให้คะแนนความคิดริเริ่ม มีนัยตั้งแต่ 0 - 2 คะแนน และเกณฑ์การให้คะแนนมี ดังนี้

คำตอบที่มีผู้ตอบ 5% หรือมากกว่า ให้ 0 คะแนน

คำตอบที่มีผู้ตอบเท่ากับ 2 - 4.99% ให้ 1 คะแนน

คำตอบที่มีผู้ตอบน้อยกว่า 2% ให้ 2 คะแนน

กิจกรรมที่ 1 - 5 และกิจกรรมที่ 7 จะให้คะแนนทั้ง 3 ด้าน ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม สำหรับกิจกรรมที่ 6 จะให้คะแนนความคล่องในการคิดตามเกณฑ์การให้คะแนนของทอแรนซ์ ส่วนคะแนนความยืดหยุ่นในการคิด และคะแนนความคิดริเริ่ม ทอแรนซ์ให้คะแนนตามเกณฑ์ของบรัคเคิร์ท (Bruckhert) ที่กำหนดไว้ในคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ การให้คะแนนความคิดริเริ่มที่ให้ตามเกณฑ์ของบรัคเคิร์ท คือใช้ความสามารถในการวัดหลายทางเป็นเกณฑ์แทนที่จะกำหนดใช้ค่าความถี่ทางสถิติ เช่น กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งบรัคเคิร์ท พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการให้คะแนนแบบใช้ความถี่ทางสถิติกับการให้คะแนนตามเกณฑ์ของ บรัคเคิร์ท ค่อนข้างสูง ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนด้านความคิดริเริ่มที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือ การให้คะแนนของทอแรนซ์ มีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนความคิดริเริ่ม

ชนิดของคำถาม	คำถามเกี่ยวกับบุคคล เช่น คำถามเกี่ยวกับความจริง และ ประสบการณ์ของบุคคล การ เป็นความจริงที่ได้มาจากความรู้ รับรู้ ความคิดเห็น ทักษะคติ พหุนานุกรม สารานุกรม งาน ความคิด วิจัย จะไม่รวมความคิดเห็นที่ เป็นการเดาหรือสิ่งที่ไม่จริง
--------------	--

คำถามที่มีคำตอบธรรมดา

- คำตอบที่ตอบว่าใช่หรือ
ไม่ใช่ 1 คะแนน 0 คะแนน
ตัวอย่างคำถาม : กล้อง ตัวอย่างคำถาม : กระดาษ
- คำตอบที่มีเพียงคำตอบ กระดาษขนาดไหนที่ท่านคิดว่า ทำด้วยอะไร
เดียว มีประโยชน์มากที่สุด
- คำตอบที่เป็นปริมาณ
หรือจำนวน

คำถามที่มีคำตอบซับซ้อน

- มีค่า 2 คำตอบหรือ
มากกว่านั้น 2 คะแนน 0 คะแนน
ตัวอย่างคำถาม : ท่านจะนำ ตัวอย่างคำถาม : ทำไมกล้อง
- คำตอบเป็นประโยค
กล้องกระดาษมาทำอะไร กระดาษจึงใส่น้ำไม่ได้
ได้น้ำ

คุณภาพของแบบทดสอบ

ปรีชา ตริศาสตร์ (2531 : 69) ได้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยหาความสัมพันธ์แบบ Biseria1 Correlation ได้ค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.039 ถึง 0.729 และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Hoytz's Anova Procedure (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 172) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.5599

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216) ดังแสดงไว้ในแผนการวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	-	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

- R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม
- ER แทน กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน
- CR แทน กลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
- X แทน การจัดการทำการทดลองสอนด้วยวิธีสอนแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน
- แทน การจัดการทำการทดลองสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
- T₁ แทน การสอบที่จัดการทำก่อนการทดลอง
- T₂ แทน การสอบที่จัดการทำหลังการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียน บทบาท
ของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผล
การเรียนรู้

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม โดยใช้วิธีแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ และ
แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัย เป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน
ระยะเวลาการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน
4 คาบต่อสัปดาห์ ใช้เวลาทดลองรวม 4 สัปดาห์ แตกต่างกันเฉพาะวิธีสอน กลุ่มทดลองจัด
การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

การกำหนดตารางทดลองการสอน

วัน	เวลา	0.9.00-11.00	13.00-14.00
อังคาร		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ศุกร์		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

2.4 ทำการทดสอบหลังสอน (Post - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ ชนิด Difference Score
3. เปรียบเทียบพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference - Score

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2531 : 59) คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.

2531 : 63) คือ

$$S^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน
 f แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลัง 2
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $N - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of freedom)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130 - 132)

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{Pq}{S^2_u} \right)$$

เมื่อ r_{kk} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ

จำนวนคนที่ทำถูก

=

จำนวนคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$

S^2_u แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.3 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 5 - 32)

6.2.4 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤษ์ และสมศักดิ์ ลินธุระเวชญ์. 2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (n_T)(X_{\min})}{n_T(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H แทน ผลรวมของ F_x ของคะแนนกลุ่มสูง
 S_L แทน ผลรวมของ F_x ของคะแนนกลุ่มต่ำ
 $X_{\max}$ แทน คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
 $X_{\min}$ แทน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
 n_T แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูง

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพฤษ์ และสมศักดิ์ ลินธุระเวชญ์. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{n_H(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H	แทน	ผลรวมของ F_x ของคะแนนกลุ่มสูง
S_L	แทน	ผลรวมของ F_x ของคะแนนกลุ่มต่ำ
X_{max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
X_{min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
n_H	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูง

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถทางการเขียนชนิด
อรรถนัย โดยใช้สูตร α - Coefficient (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2521 :
171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{S^2_e}{S^2_o} \right)$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อแบบทดสอบ
S^2_o	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S^2_e	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ชนิด
Difference Score (Scott. 1966 : 264) จากสูตร

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{S_{MD}^2}{n}}}$$

$$S_{MD}^2 - M_D = \frac{S_D^2 + S_D^2}{n_1 + n_2}$$

$$S_{MD}^2 = \frac{(D_1 - MD_1)^2 + (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 + 2}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อน และหลังการทดลองของทุกคนในกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อน และหลังการทดลองของทุกคนในกลุ่มควบคุม
$MD_1 - MD_2$	แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง ของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2

3.2 วิเคราะห์พัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม, ความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test Difference Score (Scott, 1966 : 264)

3.3 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการตรวจให้คะแนนการเขียน

เรียงความโดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ: 2531 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
X		แทน	ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1
Y		แทน	ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2
X^2		แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
Y^2		แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
XY		แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
N		แทน	จำนวนคน (Case)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
MD	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$S^2 D$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
$S_{MD1-MD2}$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
4. ศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคล่องในการคิด ด้านความยืดหยุ่นในการคิด และด้านความคิดริเริ่มของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อนำคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD1-MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	26	13.69	22.92	9.23		
					1.10	6.990**
กลุ่มควบคุม	26	13.62	15.15	1.54		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อนำคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมาเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD1-MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	26	14.01	15.95	2.23		
					0.82	2.134*
กลุ่มควบคุม	26	3.40	3.88	0.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อนำคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษามาเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 . เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบของความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา	N	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			$S_{MD1-MD2}$	t
		$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD		
ความคล่องในการคิด	26	66.31	72.23	7.96	73.50	69.54	3.96	3.45	2.863**
ความยืดหยุ่นในการคิด	26	39.50	49.23	9.73	45.50	45.33	-0.15	3.41	2.897**
ความคิดริเริ่ม	26	10.03	7.88	-2.15	15.54	11.69	-3.73	2.08	0.760
รวม	26	115.85	129.73	13.88	134.07	126.58	-7.88	6.38	3.145**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 ปรากฏว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิดระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. การศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานระหว่างก่อนกลับหลังการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 6 - 7

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบของความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	ΣD	ΣD^2	t
ความคล่องในการคิด	26	66.31	72.23	154	5550	2.217
ความยืดหยุ่นในการคิด	26	39.50	49.73	253	5851	4.262**
ความคิดริเริ่ม	26	10.03	7.88	-56	1566	1.337
รวม	26	115.85	129.73	361	23922	2.575**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 ปรากฏว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคล่องในการคิดระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านความยืดหยุ่นในการคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับด้านความคิดริเริ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารวมทั้ง 3 ด้าน ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานหลังการสอน มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงขึ้น ในด้านความคล่องในการคิดกับด้านความยืดหยุ่นในการคิด และโดยส่วนรวมทุกด้าน แต่สำหรับความคิดริเริ่มไม่พัฒนา

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบของความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	ΣD	ΣD^2	t
ความคล่องในการคิด	26	73.50	69.54	-103	5339	-1.875
ความยืดหยุ่นในการคิด	26	45.50	45.35	4	4152	0.060
ความคิดริเริ่ม	26	15.54	11.69	-97	1851	-2.465
รวม	26	134.07	126.58	-205	14089	-1.739

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และเมื่อพิจารณารวมทุกด้านของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลอง
กับหลักการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อศึกษาพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน

4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในแต่ละด้านคือ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิด ด้านความยืดหยุ่นในการคิดของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการสูงขึ้น

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 52 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรดังกล่าวข้างต้น แล้วสุ่มเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 26 คน โดยการจับฉลาก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักของ Christie และคณะ ซึ่งแผนการสอนได้ผ่านการตรวจแก้ไขการทดลองใช้และปรับปรุงมาแล้ว จำนวน 16 คาบ

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 16 คาบ

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประกอบด้วยการวัดความสามารถทางการอ่าน ด้านการแปลความ การตีความ การจับใจความ และการขยายความ ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลส (cloze) รวม 40 ข้อ แต่ละข้อมีค่าความยาก (p) ระหว่าง .26 - .87 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง .22 - .63 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ ตลอดจนการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพความยาว 100 คำ ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวได้ทดสอบหาความยาก (p) โดยใช้สูตร Index of Difficulty ได้ค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.60 และได้ทดสอบค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร Index of Discrimination ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.29 ได้ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ชนิดอัตนัยทั้งฉบับด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75

3.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ รังสิมา ศิริฤกษ์นิพนธ์ ซึ่งได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ ทอแรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking) ฉบับที่เป็นภาษาเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Verbal) แบบ Biserial Correlation ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.039 ถึง 0.727 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Hoyty's ANOVA Procedure ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.56

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตัวเอง โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ และมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 ประชุมนิเทศ โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีสอน ให้กลุ่มตัวอย่างทราบทั้ง 2 กลุ่ม

4.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

4.3 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 16 คาบ

4.4 ทดสอบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

4.5 รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test ในรูป Difference Score
4. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test ในรูป Difference Score
5. ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในแต่ละด้านคือ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test ในรูป T - Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างก่อนกับหลังการทดสอบทางด้านความคล่องในการคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และทางด้านความยืดหยุ่นในการคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนทางด้านความคิดริเริ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ระหว่างก่อนกับหลังการทดสอบทางด้านความคล่องในการคิด ทางด้านความยืดหยุ่นในการคิด และทางด้านความคิดริเริ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ

การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นการสอนที่ยึดแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้ โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ซึ่งว่าด้วยเนื้อหา บริบท ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน ที่อาจต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากแสดงออกทางภาษา ให้ผู้เรียนได้คิดได้ใช้ความพยายามของตนเองในการสื่อความหมาย ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากหลักการดังกล่าวมาแล้ว เมื่อนำมาเป็นกิจกรรมการสอน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดกับครู โดยการตอบคำถามจากรูปภาพ การนิรนัยเรื่องที่สัมพันธ์กับรูปภาพ การเขียนเรื่องร่วมกับครู ตลอดจนการเขียนเรื่องกันเองในกลุ่ม การปริกษาหาหรือ ตลอดจนการเขียนเรื่องเองอย่างอิสระ ล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กอยากใช้ภาษาด้วยตนเองทั้งสิ้น ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ภาษาได้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพราะมีโอกาสดูพูด-คุยกับเพื่อนในการปริกษาหาหรือ ทำงานกลุ่ม ตลอดจนการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับ

เรื่องราวต่าง ๆ ที่สอน มีปฏิสัมพันธ์กับครู ต้องคิดตลอดเวลา ทำให้เกิดการตื่นตัวไม่เบื่อ ทำให้บรรยากาศการเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ท้าทาย และเมื่อนักเรียนสามารถใช้ภาษาที่ตนเองต้องการเป็นผลสำเร็จ จะทำให้เขาสามารถจำภาษาที่เขาใช้ได้ด้วยความแม่นยำ

เลวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 13) นอกเหนือจากนั้น คลิสตี้ (Christie, 1988 : 9) ยังได้กล่าวไว้เกี่ยวกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นทางด้านภาษาและความหมาย (Language and meaning) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความ (text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทของภาษา (Language and context) คือ ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงมีการจัดเนื้อหาออกเป็นประเภท ๆ ตามเป้าหมายภาษาที่เราจะสื่อสาร ซึ่งแต่ละวรรณลักษณะ (genre) จะใช้ภาษาที่แตกต่างกันไป จะทำให้เด็กใช้ภาษาได้ถูกต้องตามชนิดของเนื้อหา นั้น ๆ และเห็นถึงความแตกต่างของภาษาพูดกับภาษาเขียน นอกเหนือจากนั้นแล้วยังทำให้เด็กเกิดการแข่งขัน ในการวิภาควิจารณ์ทั้งการอ่านและการเขียน ซึ่งจะทำให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้ห้องเรียนไม่เงียบ เด็กได้คิดได้เขียน genre ชนิดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เป็นนักอ่านที่ฉลาด สามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่านได้ ตลอดจนความสามารถในการที่จะทดลองเป็นนักเขียน (probing writers) ได้ด้วย

1.2 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นทฤษฎีการสอนที่ทำให้เด็กสามารถนำเอาประสบการณ์เดิม (Schema) มาใช้เชื่อมโยงกับเรื่องราวต่าง ๆ ในบริบทที่สอนเป็นกระบวนการที่สามารถทำให้ผู้เรียนใช้สมองทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวาสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความจำระยะยาว ทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพ ซึ่งทุกขั้นตอนของการสอน ผู้เรียนจะต้องใช้สมองคิดตลอดเวลา ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กคิด ใช้ประสบการณ์เดิมทั้งหมดมาแก้ปัญหา โดยครูตั้งคำถามนักเรียนตอบโดยให้ปรึกษากันเป็นคู่ สำหรับขั้นที่ 2 เป็นการเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นการสร้างสถานการณ์

ให้นักเรียนคิดก้าวไกลออกไป และช่วยกันประติดประต่อเนื้อหา นั้น ๆ ซึ่งขั้นตอนนี้นักเรียนได้ทั้งประสบการณ์ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่วนในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น ช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาด ทุกคนต้องใช้ประสบการณ์เดิมทั้งหมดมาสัมพันธ์กับความคิด เพื่อที่จะเขียนเรื่องขึ้นใหม่ จะเห็นว่าตลอดเวลาของการสอนทั้ง 3 ขั้น นักเรียนต้องใช้สมองซีกซ้ายและซีกขวาให้เกื้อหนุนสัมพันธ์กันตลอดเวลา การทำงานของสมองลักษณะนี้จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้นทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และตลอดจนการพูด ดังที่ร็อบเจอร์ สเปอรัรี แอชเชอร์ (Asher, 1982 : 19) กล่าวว่า การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวาที่สัมพันธ์กัน จะทำให้เกิดความจำระยะยาว การจำของมนุษย์จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เกิดพิมพ์เขียว (Blue print) ประทับจำความทรงจำของผู้เรียนในการรับรู้อาษาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่มีโอกาสได้ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับความคิดในปัจจุบัน สามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถคิดอย่างมีเหตุผล

1.3 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบขรรธฐาน เป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีธรรมชาติ เน้นการจัดขั้นตอนกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของภาษา เน้นปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible input) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาออกมาได้เลยเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องคำนึงถึงส่วนย่อย ๆ ของภาษา ผู้เรียนสามารถอ่านได้ตามความหมายที่ผู้สอนจัดปัจจัยป้อนให้เหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 12) กล่าวไว้ว่า การสอนภาษามุ่งเน้นที่ปัจจัยป้อน และกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ในการใช้ภาษาทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะบูรณาการจากความเข้าใจความหมายรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญา

1.4 การให้รูปแบบของภาษา การสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบขรรธฐาน จะเป็นการให้ตัวอย่างในการใช้คำ กลุ่มคำ ให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ในความแวดล้อมของภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอรรถลักษณะ (สามารถคิดใช้คำในการติดต่อสื่อสารเป็นที่เข้าใจเพื่อความหมายชัดเจน วางโครงสร้างประโยคไปได้ ไม่ลังเล) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของบอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) กลุ่มคำ (Thought Unit) การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) และการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Unit) บอนด์ และทิงเคอร์ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการอ่านไว้ดังนี้คือ ทักษะเริ่มแรกของการอ่าน นักเรียนต้องเข้าใจความหมายของคำอย่างเพียงพอ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ เพราะการอ่านนั้นนักเรียนจะต้องรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำ จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ เมื่อนักเรียนเข้าใจถึงคำและกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะเห็นถึงความสัมพันธ์ของคำและกลุ่มคำในประโยค จะทำให้นักเรียนเข้าใจประโยค เมื่อนักเรียนเข้าใจประโยคแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถเห็นถึงความสัมพันธ์ของประโยคในอนุเจต ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจอนุเจต อันจะเป็นผลทำให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ของอนุเจตแต่ละอนุเจตและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด เพราะสามารถลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบขรรธฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบขรรธฐานกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการ

การสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

2.1 ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ถ้าทักษะอ่านดีแล้วจะเป็นผลสืบเนื่องทำให้ทักษะเขียนดีตามไปด้วย เนื่องจากทักษะเขียนนั้นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมจากทักษะอ่านมาก ๆ จนเกิดความชำนาญ แล้วจะสามารถถ่ายทอดโยงมาสู่ทักษะเขียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 26) กล่าวว่า การอ่านกับการเขียนจะสัมพันธ์กัน รูปแบบของลักษณะหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยอ่าน ผู้เรียนจะจดจำนำมาใช้ในการเขียนของตนได้ต่อไป ทำให้การพัฒนาการเขียนง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลลุม มานะสุนทร (2518 : 124) และอรณี วิริยะวิจิตร (1983 : 39 - 47) ต่างพบว่า ทักษะอ่านจะส่งผลต่อทักษะเขียน และมีความสัมพันธ์กันสูงมาก โดยเฉพาะอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียน ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ที่ผู้อ่านได้รับรู้จากสิ่งที่อ่าน ได้แก่ คำศัพท์ ลำนวน โครงสร้าง การจัดวางประโยคของการเขียน โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมีโอกาใช้ทักษะอ่านมาก ได้ใช้กระบวนการทางความคิดเข้ามาช่วยในการตีความจากสัญลักษณ์ และสามารถนำประสบการณ์ในสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่พบเห็นมาพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานนั้น เป็นการสอนที่เน้นทางด้านปัจจัยป้อน (Input) โดยผู้เรียนได้รับปัจจัยป้อนอย่างเพียงพอ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้เป็นทักษะเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ คราเชน (Krashen. 1984 : 20 - 23) ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับการเขียนและปัจจัยป้อนว่า ความสามารถทางการเขียนพัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถทางการเขียนเกิดจากการรับปัจจัยป้อนเข้าไปอย่างเพียงพอ จนเกิดความเข้าใจ (Comprehension Input) จะนำไปสู่ความสามารถทางการเขียนคือผล (Production) นอกจากนั้นการสอน

ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ยังให้ประสบการณ์ตรงทางด้านการเขียนคือ ได้มีการอภิปรายร่วมกัน ทำงานกลุ่ม เขียนเรื่องร่วมกัน ตลอดจนเขียนเรื่องเองโดยอิสระ ซึ่งเรียนโดยได้รับประสบการณ์ตรงนี้ จะทำให้นักเรียนสามารถเกิดความเข้าใจและจดจำนำไปใช้ได้ดี จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู เพราะนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีโอกาสได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ปรึกษาหารือในกลุ่มระหว่างครู - นักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สาธกร แก่นมณี (2525 : 34) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้ฟัง และได้จดบันทึกข้อบกพร่องของตนเอง ได้ใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้หลายทาง มีโอกาสพูดคุย ซักถามโต้แย้งกับครู และเพื่อจะให้มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น นอกเหนือจากนั้นแล้ววิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานยังเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดและมีอิสระในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการสอนในชั้นที่ 1-3 เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดและมีอิสระในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือเขียน เช่น ในขั้นตอนที่ 1 ครูถามนักเรียน

ตอบ ตามความคิดและประสบการณ์ของตน เมื่อเห็นภาพ ได้ยินคำถาม นักเรียนเดาความหมาย ขั้นตอนที่ 2 ให้เขียนเรื่องนักเรียนทั้งชั้นจะช่วยกันเขียนเป็นเรื่องราวของนักเรียนเองโดยมีครูช่วยขั้นสุดท้าย นักเรียนเขียนเองตามความคิดนักเรียนจากกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้เด็กนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ทอแรนซ์

(Torrance. 1969 : 67) ที่ว่า เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ ต้องเป็นเด็กที่ถามปัญหา การค้นหาความหมาย การลงมือกระทำ การทดลอง การค้นคว้าหาความจริง ความคิดเห็นเหล่านี้ แสดงว่าการสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กนั้น การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นวิธีสอนที่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะตลอดเวลาของทุกขั้นตอนเด็กต้องค้นคว้า ลงมือทำ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนการวิพากวิจารณ์ซักถามปัญหา ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เด็กนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

4. การเปรียบเทียบด้านความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่นในการคิด และความคล่องในการคิดของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากการทดลอง พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นดังนี้คือ ความคล่องในการคิด มีพัฒนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความยืดหยุ่นในการคิดมีพัฒนาการแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิดริเริ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือครุนั้น มีพัฒนาการด้านของความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองจะเห็นว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีสอนนี้ให้บรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นอิสระและยืดหยุ่น ไม่กำหนดกฎกติกาหรือเนื้อหาตายตัวให้เด็กสามารถคิดแสดงเลือกในสิ่งที่ตนสนใจ ถนัด และสามารถ นอกเหนือจากนั้นแล้วการสอนแบบนี้ยังเป็นการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนต้องแก้ปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัย

สำคัญในการที่ทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ
 ประทุม ทองขุน (2522 : 19) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน
 สามารถพัฒนาให้มีเพิ่มขึ้นได้โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำ โดยกิจกรรมนั้นต้องเป็น
 กิจกรรมที่สนับสนุนให้เด็กแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง และต้องมีความเป็นอิสระและยืดหยุ่นสูง
 และนอกเหนือจากนั้น ประสูตร พรหมพันธ์ (2526 : 24 - 25) ยังกล่าวไว้ว่า ความคิด
 สร้างสรรค์เป็นสิ่งที่พัฒนาให้เกิดขึ้นได้ อาจด้วยเป็นการฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต ช่างคิด
 ช่างสงสัย คิดหาเหตุผลในการทำงาน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ได้ใช้ในแนวทฤษฎีการเรียนรู้
 การสอนแบบบรรณฐาน จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้พัฒนาการด้านนี้สูงขึ้น นอกเหนือจากนี้
 การสอนนี้ยังเป็นการสอนที่นักเรียนต้องฝึกใช้ความคิดให้สัมพันธ์ระหว่างสมองซีกซ้ายกับขวา
 คือ ใช้ความจำมาสัมพันธ์กับความคิดเพื่อแก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถ
 ในการใช้สมองในการคิดหาเหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนทางผลการวิจัยของกลุ่มทดลอง
 เกี่ยวกับความคิดริเริ่มที่มีพัฒนาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเนื่องมา
 จากเด็กอาจไม่ชินกับการสอนใหม่ ยังติดกับการสอนเดิม คือ ต้องคิดต้องทำตามที่มีรูปแบบ
 กำหนดไว้ ไม่เคยชินกับการมีอิสระทางความคิด จึงต้องใช้เวลาในการเตรียมนักเรียนให้
 มากกว่านี้ ซึ่งระยะเวลา 16 คาบ ไม่เพียงพอในการเตรียมตัวนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ
 งานวิจัยของ เชาวนา ยุทธสุนทร (2514 : 15) พบว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
 ด้านความคิดริเริ่มอาจหยุดชะงักได้เมื่ออยู่ในภาวะจำกัด ประกอบกับเด็กระยะนี้เป็นเด็กวัยรุ่น
 กำลังศึกษาบทบาทใหม่ของตน มีผลทำให้เกิดความไม่มั่นใจในตนเอง มีความวิตกกังวลสูง
 ขาดอิสระในความคิด ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะสกัดกั้นความคิดริเริ่ม ไม่สามารถคิดเรื่องใหม่ ๆ
 ที่เป็นแบบฉบับของตนเองได้ ดังที่ ทอร์แรนซ์ (Torrance, 1964 : 94) กล่าวว่า
 เด็กวัยรุ่นมีความกดดันทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ทำให้จิตใจเกิดความ
 วิตกกังวล ไม่สามารถคิดอิสระได้เต็มที่ จึงทำให้ความคิดสร้างสรรค์ ไม่พัฒนาเท่าที่ควร
 จากผลการวิจัยของกลุ่มควบคุมพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ อาจเนื่องมาจาก บรรยากาศในการเรียนเครียด ไม่อิสระในความคิด กิจกรรมไม่

ยึดหยุ่น ต้องดำเนินไปตามขั้นตอนที่วางไว้ ประสบการณ์ทางภาษาส่วนใหญ่ใช้ท่องจำ และทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดไว้อย่างตายตัว ทำให้ลิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน จึงเป็นผลทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไม่พัฒนาเท่าที่ควร

จากการวิจัยนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการตอบสนองกับอรรถลักษณะ (genres) ชนิดต่าง ๆ ดังนี้

1. เรื่องเกี่ยวกับวิธีการ และการสังเกตนักเรียนสามารถเรียนได้ดีที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเป็นสิ่งที่เห็นชัด มีขั้นตอน ลักษณะเนื้อหา เป็นรูปธรรม ดังที่ เดล (วรวิทย์ วสันสรกร. 2513 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Dale. n.d.) กล่าวว่า การเรียนรู้นั้นต้อง เรียนรู้จากรูปธรรมไปหานามธรรม ตลอดจนภาษาที่ใช้เป็นภาษาง่าย ๆ เช่น ประโยค คำสั่ง กริยาที่บอกการปฏิบัติ ภาษาใช้กลาง ๆ ไม่เจาะจง และใช้คำนาม ในเรื่องราวแบบ วิธีการ ส่วนภาษาที่ใช้ในเรื่องราวแบบการสังเกตนั้นก็ใช้ภาษาง่าย ๆ เมื่อพูดแล้วเห็นชัด มีการบอกเวลา สถานที่ ลำดับเหตุการณ์รายละเอียด และการแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่เห็น ใช้ภาษากลาง ๆ ไม่เจาะจง มีกริยาวิเศษณ์บอกเวลา สถานที่ และลำดับเหตุการณ์รายละเอียด ซึ่งนักเรียนจะเรียนอย่างสบาย ๆ ไม่เจาะจงเพราะเข้าใจจากสิ่งที่เห็นและสามารถนำมาใช้กับเรื่องราวของตนเองได้เลย ไม่สับสนกับภาษาและเรื่องราว

2. เรื่องเล่าจากประสบการณ์และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการเป็นอรรถลักษณะที่นักเรียนสามารถเรียนได้ดี รองลงมาจากเรื่องราวแบบวิธีการและแบบสังเกต เหตุที่นักเรียนเรียนได้ดีเพราะนักเรียนสามารถนำเอาประสบการณ์เดิม (Schema) ออกมาใช้ได้เลย เพราะเป็นเรื่องที่นักเรียนได้บันทึกไว้ในสมองซีกขวาอยู่แล้ว ครูเพียงแต่แนะนำเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องตามมาตรฐานเท่านั้น เช่น ถ้าเป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ก็ต้องแนะนำให้นักเรียนสามารถใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาได้ถูกต้อง ถ้ากล่าวถึงบุคคลก็ต้องเจาะจงลงไป ใช้ v_2 เพื่อบอกความเป็นอดีต ตลอดจนคำเชื่อมเพื่อความต่อเนื่องจากเรื่องเหล่านี้ เป็นต้น

3. เรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นและการอภิปราย นักเรียนเรียนได้ในระดับกลาง ๆ อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่ชินกับการได้รับอิสระทางความคิด ฉะนั้นจึงรับรู้

ได้ไม่เท่าที่ควร ส่วนใหญ่นักเรียนชินกับการทำตาม ท่องจำ ไม่ค่อยมีโอกาสวิเคราะห์หาเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ หรือการสังเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้น ประกอบกับลักษณะของภาษาที่ใช้ยากขึ้น เช่น ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นนั้น ต้องเป็นเนื้อความเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ต้องมีประโยคสนับสนุนขยายความด้านความคิด ซึ่งนักเรียนมักมีปัญหายังเขียนไม่ค่อยถูก ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และ 3 ยังสับสน ตลอดจนการใช้คำแสดงเจตคติไม่ถูกต้อง บางทีวางไม่ถูกรูปประโยค ส่วนเรื่องอภิปรายก็มีปัญหาล้ำย ๆ กัน

4. รายงาน และอธิบาย นักเรียนเรียนได้ในระดับกลาง ๆ เช่นกัน เพราะเป็นอรรถลักษณะที่ให้อรรถภาษายากขึ้น เด็กที่มีปัญหาเรื่องศัพท์ ตลอดจนลักษณะของภาษาที่ใช้โครงสร้างประโยคที่สำคัญคือ เด็กมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับรายงาน และอธิบายน้อย ฉะนั้นโอกาสที่จะดึงเอาประสบการณ์เดิมออกมาใช้จึงน้อย ทำให้มีปัญหาด้านอรรถภาษาตามไปด้วย

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน เขียน ดีขึ้นจากผลงานการวิจัยครั้งนี้คือ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์นักเรียนก็มีพัฒนาการที่สูงขึ้นคือ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เพราะเป็นการสอนที่ให้อิสระทางความคิด บรรณาคาศไม่เคียด เด็กมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็น ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ที่สำคัญคือ นักเรียนมีโอกาส ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ครบทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะบูรณาการจึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐานประสบผลสำเร็จทางการเรียนสูง ส่วนวิธีสอนตามคู่มือครุนั้น ส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนท่องจำ คัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และให้ทำแบบฝึกหัด บรรณาคาศการเรียนเคียด ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้เท่าที่ควร ไม่มีอิสระในความคิด ส่วนใหญ่ทำตามที่กำหนดให้ อยู่ในกฎระเบียบ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การเรียน และความคิดสร้างสรรค์ไม่พัฒนาเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ในขณะที่นักเรียนทำงานกลุ่ม ครูควรให้ความสำคัญเป็นอิสระในการทำงาน ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดขณะเด็กกำลังทำงาน เพราะจะทำให้เด็กเรียนไม่สนใจในผลงาน ความคิดหยุดชะงัก ควรให้อิสระการทำงาน ให้ความสำคัญของตัวเอง ให้นักเรียนมีโอกาส ได้ใช้ความรู้ความคิดอย่างเต็มที่และมั่นใจ ส่วนข้อผิดพลาดนั้นไว้แก้ไขไปพร้อมกันหลังจาก นักเรียนทำงานกลุ่มเรียบร้อยแล้ว

1.2 การเรียนการสอนควรเริ่มจากชนิดของอรรถลักษณะที่ใช้ภาษาง่าย ๆ และสามารถเห็นชัดก่อน เช่น เนื้อหาประเภทวิธีการและการสังเกต เพื่อให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับการสอนและมีความรู้สึกว่าเขาสามารถเรียนได้เป็นความรู้สึกมั่นใจและเกิด กำลังใจในการที่จะเรียนต่อ ๆ ไปจะทำให้เรียนในเนื้อหาอื่น ๆ ติดตามไปด้วย

1.3 เรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียนนั้น ต้องคำนึงเสมอว่าทั้งครูและนักเรียนมีความรู้ในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี ตลอดจน คำศัพท์ที่ใช้ในเรื่องนั้น ๆ ด้วย จะช่วยทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุก เข้าใจ และน่าสนใจตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำทฤษฎีการเรียนการสอนแบบธรรมชาติไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมทั้งตอนต้นและตอนปลาย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจและทัศนคตินักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนการสอนแบบธรรมชาติกับการสอนตามคู่มือครู จะมีแรงจูงใจ และทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรขยายเวลาการทดลองเพิ่มขึ้น เพราะนักเรียนยังไม่ชินกับวิธีสอนใหม่ และยังปรับตัวไม่ดีเท่าที่ควร ยังติดกับการสอนแบบเดิม ไม่กล้าแสดงออกเท่าที่ควร ถ้ามีเวลาเพิ่มขึ้นจะทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3 ควรนำแนวทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบอรรถฐานไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู จะมีผลทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

บรรณากรรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนการอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- กฤษยา เญญจนกาญจน์. "แนวการเขียนทักษะการสอนภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาศาสตร์. 15(3) : 3 ; กันยายน 2521.
- โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวทย์. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.
- กรมวิชาการ. คู่มือการบริหาร การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.
- จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทยระดับชั้นต่าง ๆ. รายงานการวิจัยฉบับที่ 19 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, 2515.
- เจษฎา ศุภางค์เสน. การศึกษาความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา. ??
- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. "แนวคิดทางภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาปริทัศน์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ภาคต้น ปีการศึกษา, 2526.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

- เชาวนา ยุทธสุนทร. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาระหว่างโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.
- เทพิน นิละภมร. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ธีระพงษ์ แก่นอินทร์. ปัญหาและความต้องการเพื่อการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ณัฐฉิณ ปิ่น. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษในระดับถ้อยโอน และวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครู เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- นัตตา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- แนนน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบใช้เกม และแบบธรรมดา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- นิสา คักดีเดชยนต์ และคนอื่น ๆ. ภาษาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2526.
- นังอร ล่วงวโรบล และเยาวภา พุกกะคุปต์. "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 4 (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2526) : 62 - 67.

- บุญเชิด วิทยุอนันตพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมองด้าน
คิดอเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.
ปริญญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524. อัดสำเนา.
- บุญลือ ทองอยู่. "ความคิดสร้างสรรค์," มิตรครู 20. 15 - 18, 14 - 16 ;
เมษายน 2521.
- เบญจรัตน์ ฉัตรระวีรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความ
กับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้น
ปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
อัดสำเนา.
- ปรีฉัตร สรญาณธนาวุธ. การสะท้อนทักษะการเขียน ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- ปัทมาภรณ์ นิยมไทย. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อ
ความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเสริมและไม่เสริม
ประสบการณ์การเขียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530. อัดสำเนา.
- ประทีป ศิริบังกช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้การสอนเรียงความแบบปกติกับการใช้แบบฝึกหัดการเขียน
เชิงสร้างสรรค์. ปริญญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ประทุม ทองพูน. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์เชิงวิทยาศาสตร์ระหว่างนักเรียนที่
เรียนวิทยาศาสตร์หลักสูตร 2503 กับหลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

- ประกาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. ความสามารถทางการอ่านขั้นต้นคึกคักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- ปริชา ช้างขวัญยืน. การใช้เหตุผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิชาการ, 2524.
- ปริยา ตริศาสตร์. การสร้างชุดการสอนภาษาไทย (ท 402) เพื่อผลลั้มฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ. ปริญญาโท กค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- พรรณี บัวโต. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ศค.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- เพ็ญสุข ภูตระกูล. การเปรียบเทียบผลลั้มฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อช่วยเหลือกับที่เรียนด้วยตนเอง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- พิมพา นาคสุข. ปัญหาการสอนเขียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
การศึกษาเฉพาะการกรณีของหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- พิสวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียน
การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- พจน์ ละเพียรชัย. การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาไทยตามทฤษฎีพฤติกรรมทาง
สมองของกิลฟอร์ด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, บัณฑิตวิทยาลัย,
2519.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522.

- นางรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2531.
- มนัสวาท โปะทะยะ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอน
ด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. ฝึกทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2527.
- รังสิมา ศิริฤกษ์นิพนธ์. การดัดแปลงแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์สำหรับ
นักเรียนใช้กับนักเรียนไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- รัชณี ทองสุทธิ. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน ความสามารถในการเขียน
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสอนโดย
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- รสริน วรรณัญญ. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2,
กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วัลลีย์ เรืองเกษตรภรณ์. การศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะความคิดประกอบการสอน
วิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และพัฒนาการด้านความคิด
สร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

- วิจิตร ทองปาน. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบโครงการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิจิตร วรตบางกูร. "ความคิดสร้างสรรค์," เอกสารประกอบการสอนครุฑหารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เอกสารโรเนียว, 2520.
- วิไล อังสันทกุล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานนท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2524.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ "การสอนภาษาอังกฤษ," เอกสารประกอบคำบรรยาย. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, 2522.
- ศิริพันธ์ เพชรทองคำ. จิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- ศุภพร สุขขึ้น. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะรับสารและส่งสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- สะอาด บุญองค์. การเน้นอัตราเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาติทมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินทิพนิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สมุทร เข้มเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

- สาธิต แก่นมณี. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสนใจ
ในวิชาที่เรียนจากการซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์
เรื่องโลพีโนเมียล ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินซ์นิพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สมจิต ลวณไพบลีย์. วิทยาศาสตร์สำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สุจิตร์ ปาเคติ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการ
ระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ประมวลศิลป์, 2526.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- โสภา ชรรmgrวฑ์. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความสนใจใน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนรู้กับ
การสอนแบบปกติ. ปรินซ์นิพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2528. อัดสำเนา.
- เลวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- เลวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ :
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- _____. เอกสารคู่มือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3 - 4.
กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.

เลาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เลาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 2.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

สมภพ ลิวิวรรณ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยวิธีการขบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปกติ.
ปริญญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

สมเชาวน์ ชาคินฤคม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

สมบุรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย." เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

อารี รังสินนท์. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ธนาคารพิมพ์, 2527.
_____. ความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2532.

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน.
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

อรุณศรี แสงแก้ว. การศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งให้แบบฝึกอ่านที่ระดับต่าง ๆ กับการสอนตามปกติ. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

อุไร แฉล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปริญญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

Calhoun, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Composition Classes on Reading and Writing Skills," Dissertation Abstracts International. 32 : 1971A - 1972A : October, 1971.

Carall, John B. Language and Thought. New Jersey : Pentice Hall, 1964.

Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior. 15(3) : 1 - 18 ; 1983.

Carrell, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.

Carrell, Patricia L. "The Effects of Rhetorical Organization and ESL Reading," TESOL Quarterly. 18(3) : 441 - 469 ; September, 1984.

Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rowley Massachusettes : Newbury House, 1979.

Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class," Reading in a Second Language. Massachusettes : Newbury House, 1979.

Criuckshank, Donald R. A First Book of Games and Simulations. Belmont, California : Wadsworth Publishing Company, Inc., 1977.

Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Tests. 3rd ed.,
New York, 1970.

Dolgin, Steven Alfred. "Creative Writing and the Composing
Process : The Role of Creative Writing in The English
Curriculum," Dissertation Abstracts International.
48/03 A. 1987.

Evannechko, Peter and others. "An Investigation of the
Relationships between Children's Performance in Written
Language and Their Reading Ability," in Written Language
and Their Reading Ability, Research in The Teaching of
English. Winter, 1973.

Fan, Chung Teh. Item Abalysis Table. Reproduce in Thailand by
Permission of Educational Testing Service. Priceton,
New Jersey United States of America, 1952.

Finocchiaro, Mary. Teaching English as a Second Language.
New York : Harper and Row, 1958.

~~X~~ Frances Christie. The Theory of Register and Genre. School of
Education, Deakin University, Geelong, Australia, 1989.

~~X~~ Franes Christie and Saowalak Rattanaovich. Developing Text - Based
Approaches to the Teaching of Literacy in Thailand. Faculty
of Eductaion Northern Territory University Darwin Australia
Srinakharinwirot University Bangkok, Thailand,

~~X~~ Frances Christie and Others. Language Resource For Meaning
Exploring Procedures. Northern Territory University,
Australia, 1990.

Goodman, K.S. "Celebrate Literacy," Reading Today. 11 : 31 - 2, 1982.

Goodman. Reading, Psycholinguistic Guessing Games," in Theoretical Models and Process of Reading. International Reading Association, 1970.

✓ Guidford, J.P. Fundamental Statistics in Psychological and Education. McGraw Hill Book Co., New York, 1950.

_____. The Nature of Human Intelligence. New York : McGraw Hill, 1988.

Gray, William S. and Rogers Bernice. "Maturity in Reading," Encyclopedia of Educational Research. 3 : 1088.

Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 2nd ed., New York : Longmans, Green and Co., 1956.

Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longmans, Co., 1979.

Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill Book Company, 1969.

Heys, Frank. "The-theme-a-week Assumption A Report of an Experiment," English Journal. 21(5) : 320 - 322, 1962.

Hilgard, Ernest R. Atkinson, Richard C. & Atkinson, Rita C. Introduction to Psychology. 8th.ed, New York : Harcourt 1962.

Hatchinson, E.D. How to think creatively. New York : Abingden Press. 1949.

Jobe, Ronald Albert. "Factors That Influence Children's Free Choice of Topics for Creative Writing, "Dissertation Abstracts International. 35 : 1975.

X Johnson, Keith. and Keith Morrow. "Writing" in Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd., 1981.

Kadler, Eric H. Linguistics and Teaching Foreign Languages. New York : Van Nostrand Reinhold Company, 1970.

Kelley, Rena. "Video and Language Learning : An Approach to View Comprehension," RELJ Journal. 16(1) : 52 June, 1985.

Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell. The Natural Approach : Language Acquisition in The Classroom. Oxford, New York : Toronto, Pergamon Press, 1983.

Krashen, Stephen D. Writing : Research, Theory and Applications 1st.ed., California : Pergamon Press, 1984.

X Lado, Robert. Language Testing. London : McGraw Hill book Company, 1964.

_____. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw - Hill Book Company, 1961.

Lawrence, Hafner E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York : Macmilland Publishing Co., Inc., 1972.

Long, Micheal H. and Patricia A. Porter. TESOL Quarterly.
19(2) : 1985.

McCrimon, P.M. James M. Writing with a Purpose Shorted. Boston :
Houghton Mifflin Company, 1978.

✓ Michael Callaghan and Joan Rothery. Teaching Factual Writing :
A Genre Based Approach. Report of the DSP Literacy
Project Metropolitan East Region, 1988.

Miller, Bonnie L. "Reading and Writing : Is There a Connection?"
Education Resources Information Centre. 44 : CS 207262 ;
June, 1982.

Miller, Lyle L. Developing Efficiency. 3rd ed., Minnesota, Burgess
Publishing Company, 1972.

Morris, A and N. Stewart - Dore. Learning to Learn From Test :
Effective Reading in the Context Area. North Ryde :
Addison - Wesley, 1984.

Oliva, Peter F. and Oliva Rebecca F. The Teaching of Foreigners
Languages. New Jersey : Prentice - Hill, Inc., 1969.

Oller, John W. Language Test at School. London : Longman, 1979.

Patricia, Johnson. "Acquisition of Schema for Comprehension and
Communication : A Study of the Reading - Writing Relationship
in ESL," RELJ Journal. 17(1) : 1 - 13 ; June, 1986.

- Patty, Walter T., Dorothy C. Petty and Morjorie F. Becking
Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4th ed., and Bacon Inc., 1985.
- Pett, James. "Reading A ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 3 : 23 ; July 1982.
- Pumfrey, Peter D. Measuring Reading Abilities. London : Hodder and Stoughton, 1977.
- Quandt, Ivan J. Teaching Reading : A Human Process. Chicago : Rand MacMally College Publishing Company, 1977.
- Rattanavich, Saowalak. The Effect of Using Top - Level - Structure Instructional Modules And Traditional Students, SEAMEO Regional Language Center : Singapore, November, 1987.
- Read, Sien - Hean. "Staging Group Activities in The Classroom," Guideline : A Periodical for Classroom Language Teacher. 4(2) : 1 - 8 ; December, 1982.
- River, Wilga M. Teaching Foreigner Language Skills. Chicaco : The University of Chicago Press, 1970.
- Rumelheart. D.E. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association, 1983.
- Ruth, Paker E. "Small Group Co-operative Learning Improving Academic, Social Gains in Classroom," MASS Bulletin. 69(479) : 48 - 56 ; March, 1985.

Roger, Carl R. "Toward Theory of Creativity," in Creatively and its Cultivation. ed. by Anderson, Harold H., Harper and Row Publishers, 1959.

Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rineheart & Winston, 1971.

Scott, William A., and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Research. 3rd ed., New York : John Wiley and Sons. Inc., 1966.

Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum, (2) : 10 ; March - May, 1973.

Stotsky, Sandra. "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25,4 (January, 1982)

Taylor, Baery P. "Teaching Composition to low - level ESL student," TESOL Quarterly. 10(3) :309 - 319, 1976.

Tadena, Tomas P. "Developing Creativity in Children," Education Quarterly. College of Education University of the Philippines, XVII :56 - 61, 1969.

Torrance, E. Paul. Education and the Creative Potential. Minneapolis : The University of Minnesota Press, 1963.

✓ Torrance, E. Paul. Torrance Test of Creative Thinking. (Manual). 4th.ed., New Jersey : Personal press Inc., 1956.

- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd., ed., New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1977.
- Vivian, Charle H. and Bernetta, J.M. English Composition. New York : Berness and Noble Inc., 1966.
- Walker, Richard F. The English Used by Entering Children at Trager Park School. Canberra : Australia Curriculum Development Centre Occasional Paper., 1981.
- Walker, Richard F. B.J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes on a Program of Concentrated Language Teaching. October, 1984.
- Wallach, Michel A. and Nathan Rogen. Modes Of Thinking in Young Children I. Holt Rinchart ed wiston Inc., 1963.
- Westcilt, Alvin M. and Jame A Smith. Creative Teaching of Mathematics in the Elementary School. Boston, Allyn and Bacon Inc., 1987.
- Willowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London, Oxford University press, 1979.
- Woodward J. and A. Phillips. "Profile of the Poor Writer," Research in The teacher of English. 1 : 41 - 53, 1967.
- White, Ronald V. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1980.
- William, Eddie, Reading in the Language Classroom. London : Mcmillan Publisher Ltd., 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการสอนวิชาการอ่าน 1
เนื้อหาประกอบการสอน

Recount

Lesson plan for experimental group

Preriod 1-2 M. 4 English-----

Before beginning.

We met anything during the past time, sometimes it was very important so we could not forget it. And we could clearly tell it to another person that what happened to us. In this story the writer told you about the fair in his school the International Day.---

Introduction.

To give students an initial overview of how recounts are set out.

Possible action.

Talking through a set of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary item about the subject of recount genre.

How are recounts organised?Recount about International Day at school.

Purpose.

1. Students can read the text.
2. Students can identify the significant language features in the text.

Possible action.

Present text in a shared book then orient them to talk through the picture sequences accompanying text. Identify and discuss difficult words to them.

Teacher and students discuss other recounts by asking the questions to them such as who wants to tell the story, what happened, when it happened, where---

Next teach them to know how to use diagram for catching the information of text and the special words for their subjects by using cloze exercise.

Yesterday at my school we had.....We had performances,..... displays, raffle ticket draw.....some of us wore.....in costumes---

food stalls

Displays

International Day at School

raffle ticket draw

dress in costumes

Writing a recount with a teacher.

Purpose.

1. Students should be able to retell the recount sequence adequately.
2. Students can anticipate information required during the writing task.
3. Students have difficulties formulating appropriate and can retell the text back.

Possible action.

Teacher lets them discuss what they want to in a pair about other discussions they want to show. Teacher asks them to construct the new text.

- T. A. What something happened to you or what you did yesterday?
- S. No
- T. B?
- S. yes.
- T. What things you want to tell me?
- S. I want to see the boxing.
- T. Where?
- S. Rumpinee Stadium.---

Writing their own recount.Purpose

1. They can talk about what they have researched and to intend to write.

2. They have been to employ appropriate language features in the text.

Possible action

1. Divided class into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group reads the draft in front of the class, the others correct it.
4. Let them write the full stories from their groups.

Lesson plan for control group

Period 1-2 M. 4 English....

Content. International Day at School.

Structure. Past simple tense.

Vocabulary.

food stalls

raffle ticket draw

performances

Labamba

Procedures.

1. The teacher stimulates the students by using the pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises some vocabulary items and structures which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary items by using word - cards and pictures then revises the structure by using structural chart included with examples and the students write down.
5. Teacher and students read the passages together in these ways.
 - Teacher reads the passages aloud once.
 - Students read the passages silently by themselves.
 - The teacher asks Yes ! No questions.

- Students read the passages again.
 - Teacher asks "Wh" questions.
6. Let the students do the exercise by themselves.
 7. Teacher and students correct the answer.
 8. Teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercise.
 9. Teacher and students conclude the story together. Let them revise vocabulary items by dictation. Then check their works.

Teaching Aids.

1. Word - Cards
2. Chart and Magic Pens
3. Text

Yesterday at my school we had International Day. We had performances, food stalls, displays, raffle ticket draw and some of us were dressed in costumes.

We started our day off with performances but the one I liked best was the one from fourth grade. It was about games. The performance I was in was called Labamba.

Straight after our performances we had our lunch. There were food stalls. They came from Australia, Asian, Arabic and Greece.

Everyone had a job. These people were from sixth grade. I did my job after I had lunch. My job was to sell International Day Books.

We had displays in the hall. These displays were good but I didn't get to see them. The displays came from a lot of countries.

There was also a Trash & Treasure stall where they sell toys. The school got those things by asking the children to bring them in.

After lunch we had a raffle ticket draw. I didn't win anything but a lot of people did.

Although I didn't win anything, International Day was still fun.

Lesson plan for experimental group

preriod 3-4 M. 4 English.....

Explanation about.

Before beginning.

Most of us have so many problems about how to save money because now aday many people lack of money so they have to steal and rob. How we do? How we keep it more save?, well, we must keep it in the bank.---

Introduction.

Purpose

To give the childrens an initial of explanations are set out.

Possible action

Talking through a sat of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary items about the subject of explanation.

How are explanations organised?

Explanation about how to save money in the bank.

Purpose

1. Students can read the text.
2. Students can identify the significant language features in the text.

Possible action

Present text in a shared book then orient them to talk to the pictures sequences accompanying text, create set of pictures to them. Identify and discuss difficult words to them.

Teacher and students discuss other explanations by asking the questions to them such as how to have a good price of selling pomsaloes---. The way we take care it for having a big one. Which market should we sell? Why? When will we sell it? etc.

Next let them know how to use diagram for catching the information of texts and the special words for their subjects by asking questions.

T. Why should we keep money in the bank?

S. Baccuse it is safe.

T. How we put money in the bank?

S1. I don't know.

S2. We must go to the saving account.

T. Which money we save in the bank?

S. The money we don't need right away.---

Save money

How to save money in the bank.

take money back

extra money

Writing explanation with the teacher.

Purpose.

1. Children should be able to retell explanation sequence adequately.

2. Children can anticipate information required during the writing task.

3. Children can reread the text back

Teacher let them discuss in a pair about other explanations they want to show. Teacher asks them to construct a new text.

T. Every body must pay the tax?

S. Yes.

T. Why we must pay it for the country?

S. Baccuse....

T. how does the government get the tax?

S. In Gerveral way---

Writing their own explanation.

Purpose.

1. They can talk about What they have researched and intend to write.
2. They have been to employ appropriate language features in the test.

Possible action.

1. Divided the class into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group read the draft in front of the class and let others correct it.
4. Let them write the full actries from the groups.

Lesson plan for control group

period 3-4 M. 4 English---

Content. How do we save money in the bank?

Structure.

1. Future simple tense.
2. How to use "when" and "how"

Vocabulary and expressions.

- right away
- account
- extramoney

Procedures.

1. The teacher stimulates the students by using a little saving book.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises structures and previous vocabulary items the students have studied.
4. The teacher teaches new vocabularies expression and structures by using word cards and structure charts included with the examples. Let them read the examples and write down.
5. Teacher and students read the passages together in these ways.

- The teacher reads the passages aloud once.
- The students read the passages silently by themselves.
- The teacher asks Yes / No questions.
- Let them read again.
- The teacher asks "wh" questions

6. The students do the exercise by themselves such as a cloze exercise.

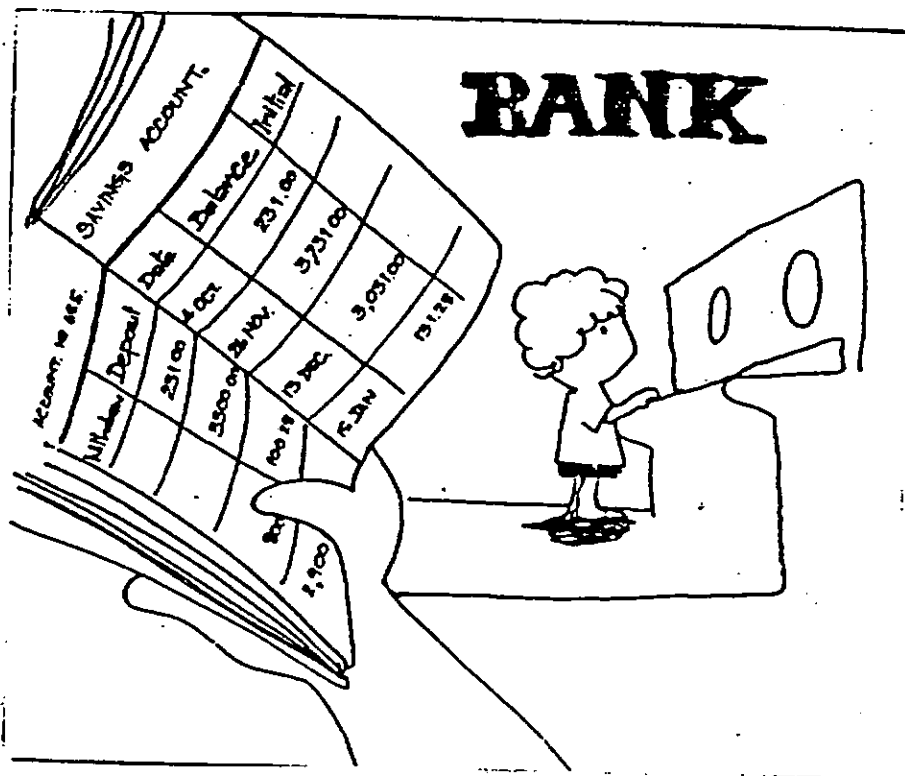
7. The teacher and students check the correct answer.

8. The teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercise.

9. The teacher and students conclude the passages.

Teaching Aids.

1. a little story book
2. chart, magic pens
3. word cards
4. pictures

Explanation Genre 200

When you have money that you don't need right a way, and want to keep it in a safe palce, you can put it in a bank and start a savings account. You will get a little savings book. A bank clerk, called a teller, will write how much money you put in. When you bring more money to save in your account, the teller will write the amount in your book.

One day you may need some of the money you have saved up. Then you can go to the bank and get it. You write on a special slip of paper how much you need, and give it to the teller. The

teller gives you the money, and marks your book to show how much money you took out and how much you have left.

When your money is in the bank it is safe. You can't lose it or spend it foolishly. And here is something that may surprise you. If you leave your money a long time, a year or more, the bank will pay you extra money, called interest, for leaving it in the bank. It is nice to have your money earn more money for you. isn't it?

Lesson plan for experimental group

Preriod 5-6 M. 4 English....

Reports about.Before beginning.

We have known so many mamals on land but today we will go to speak about the sea mamals. Do you know it? Tel me the name of it? Yes, and one of them is Dophin. Have you ever heard the story of it?

IntroductionPurpose.

To give the students an initial overview of how reports are set out.

Possible action

Talking to a set of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary times about subject of report.

How are reports organised?Reprot about the dophinPurpose.

1. Students can read the text.

2. Students can identify the significant language features in the text.

Present text in a shared book then orient them to talk through the pictures sequences accompanying text, create a set of pictures to them. Identify and discuss the difficult words to them.

Teacher and students discuss other reports by asking questions to them such as, you know other mammals on land or in the water, what are they, where they live, what they eat, how they hunt and so on.

Next make them know how to use diagram for catching the information of texts and special words for the subject by using the true or false sentences.

- Dolphin is a sea mammal.
- He likes going alone.
- He has smooth bare skin.

sea mammal

hunt in group

Dolphin

smooth bare skin

invent the trick

Writing a report with the teacher

1. Children should be able to retell required sequence adequately.

2. Children can anticipate information required during the writing task.

3. Children can reread the fuxt bach.

Teacher let them discass in a pair about other mamals they want to show. Teacher asks questions to them for construction a new text such as---

T. On the land we have so many mamals?

S. Yes.

T. Can you tell me what their names?

S. Buffalo.

T. Good. Now we will write the report about the buffalo.

Then the teacher and the students write together.

Writing their own reprots

Purpose.

1. They can talk about what they have researched and intend to write.
2. They have been able to employ appropriate language features in the text.

Possibleaction

1. Divide the class into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group reads the draft in front of the class, and let others correct it.
4. Let them write full stories from their groups.

Lesson plan for control group

Period 5-6 M. 4 English---

Content. Dolphins

Structure. Present simple tense.

Vocabularies.

- Dolphins	- snouts
- squid	- mammals
- bristly hair	- flipper

Procedures

1. Teacher stimulates students by using slides.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher reviews vocabulary items and structure which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabularies and structure by using word cards and structural chart include with the examples. Then let the students read and take them down in their note book.
5. The teacher and students read these passages together in this way:
 - The teacher reads the passages aloud once.
 - Students read themselves silently.
 - The teacher asks Yes/No questions.
 - The teacher let them read again.
 - The teacher asks "Wh" questions.

6. Let them do the exercise.
7. Teacher and students check the mistakes.
8. Teacher evaluates by observing and checking their works.
9. Teacher and students conclude the passages together.

Make them revise the vocabular items by dictation. Then let them check their works.

Teaching Aids

1. word-cards
2. text
3. magic pens
4. structural chart

Dolphins

Dolphhins are sea mammals. They have to brethe air or they will die. They are members of the corphaenidac fimily.

Dolphins hunt together in a group. A group of dolphins is called a pod. They eat fish, shrimp and small squid. They live in salt water oceans. Dophins can hold their breath for six minutes.

Dolphins hove smooth bare skin. Only bady dophhins are born with a few bristly hairs on their snouts. These hairs soon fall out. They have a long tail and the fin on top of their locks heeps the dolphins from rolling over. The dolphins have a thick layer of fat under their skin to keep them warm when they dive very deep. They use them to turn left and right. Dophins grow from 2 to 3 metres long and weight up to is kilograms.

When dolphins hear or see a ship by, they go near and follow it for many kilometer. Dolphins can help invent their own tricks and stunts affer watching other dolphins perfarm.

Dlophins are very friendly to people and have never harmed anyone. They arye very playful mammals.

Lesson plan for experimental group
period 7-8 M. 4 English....

Exposition about

Before beginning

In the day life we have something to agree with other people but sometimes we don't agree with them. In this story the example one of disagreement for doing something from the group persons, Mr. Phairote Ban Health Team From Sanctuary---

Introduction

To give students an initial overview of how expositions are set out.

Possible action

Talking through a set of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary about the subject of exposition.

How are expositions organised?

Exposition about Mr. Phairote Ban Health Team From Sanctuary.

Purpose

1. Students can read the text.
2. Students can identify the significant language features in the text.

Possible action

Present text in a shared book then orient them to talk through the pictures sequences accompanying text, create a set of pictures to them. Identify and discuss difficult word for them.

Teacher and students discuss other expositions by asking the questions to them such as, how you think about the law of your school, why you think that---

Next let them know how to use diagram for catching the information of texts and the special works for their subjects by using true or false sentences.

--- He won't allow them go.

--- His reason is no tribesmen there.

--- He wants to save wildlife animals.

--- The team want to go taking care of the tribesmen.---

No tribesmen

Disturb wild animals

The Ban

Ruin environment

Better stay at the village

Writing the exposition with the teacher

Purpose

1. Students should be able to retell exposition sequence adequately.
2. Students can anticipate information required during the writing task.
3. students can reread the text book.

Possible action

Teacher lets them discuss in a pair about other expositions they want to show. Teacher asks them to construct a new text.

T. Do you agree about reducing car's tax?

S1. Yes.

S2. No.

T. Why you say yes?

S1. Because it must be cheap.

T2. You, Why you say no?

S2. Because the seller can make more good price by the furnitures of car.

T. What does it means?-----

Writing their own exposition.

Purpose.

1. They can talk about what they have researched and intend to write.
2. They have been to employ appropriate language features in the text.

Possible action.

1. Divided class into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group read the draft in front of the class other correct it.
4. Let them write the full stories from their groups.

Lesson plan for control group.

period 7-8 English.....

Content. Phairote ban Health Team from sanctuary.

Structure.

1. If clause
2. Past future

Vocabulary and expression.

- sanctuary	- vowed to
- tribesmen	- permission for
- respond	
- campaign	- disturb

Procedures.

1. The teacher stimulates the students by using the pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises some vocabularies and structures which the students have studied.
4. The teacher teaches new vocabularies by using word cards and pictures then revises the structure by using the structural chart included with examples and the students write down.
5. Teacher and students read the passages together in this way.
 - Teacher reads aloud once.
 - The students read silently themselves.
 - Teacher asks Yes/No questions

- Let them read again.
- Teacher asks why questions

6. Let the students do the exercise themselves.

7. The teacher and students correct the answer.

8. The teacher evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. The teacher and students concluded the story together.

Let them revise vocabularies by dictation then check their works.

Teaching Aids.

1. Word- cards
2. text
3. magic pens
4. structural chart

Phairote bans Health team from sanctuary

Forestry department chief Phairote Suvannakorn says he won't allow a Public Health Ministry team into Huay Kha Khaeng wildlife sanctuary because there are no tribesmen there.

Mr. Phairote was responding to a press report that the ministry is organising a visit to the sanctuary by 500 officials under a public health scheme to aid tribesmen. It was scheduled for December 19 to 23.

The report also said new sanctuary chief Chatchaval Phidamkham had vowed to seek a transfer if permission for such a trip was given.

Mr. Phairote said there are now no tribesmen in the sanctuary. The last group of about 50 H'mong were moved out two years ago and resettled in Tak's Phop Phra District.

There are villagers living in buffer forests bordering the sanctuary. It would be better for them to go to those villages and help campaign against wildlife poaching and treecutting.

A forestry source said the presence of such a large number of people would disturb wild animals and might ruin the environment in the sanctuary. Besides, there was no point in so many people being there.

The ministry has organised similar tours to the sanctuary for the past five years without any problem from the Forestry Department.

A senior ministry official reportedly said if the department had reservations about the trip, the party would not go to the sanctuary.

Lesson plan for experimental group.

Period 0 -10 M. 4 English-----

Procedure about.

Before beginning.

The most famous Thai food which more Thai people like it, sometimes you too and sometimes today after going home, you may eat it with your family. It is very hot but delicious. We call it Thai Salad (Som Tom). Do you like it? How you like it and so on.

Introduction.

Purpose.

To give the children an initial overview of how procedure are set out.

Possible action.

Talking through a set of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary about the subject of procedure.

How are procedure organised?

Procedure about Thai Salad.

Purpose.

1. Students can read the text.
2. Students can identify language features in the text.

Present text in a shared book then orient them talk through the pictures sequences accompanying text or create set of pictures to them. Identify and discuss difficult words to them.

Teacher and students discuss other procedures by asking the questions to them by the state that how to do it. Then tell them about distinct parts, what you need or ingredients and the steps or the directions parts.

Finally compare the distinctive features with them about how they are same and how they are different for making sure that they understand the procedure sequence adequately. Then make them read the text again for making sure that they can read. Next teacher tells the difficult words and correct the mistakes to the

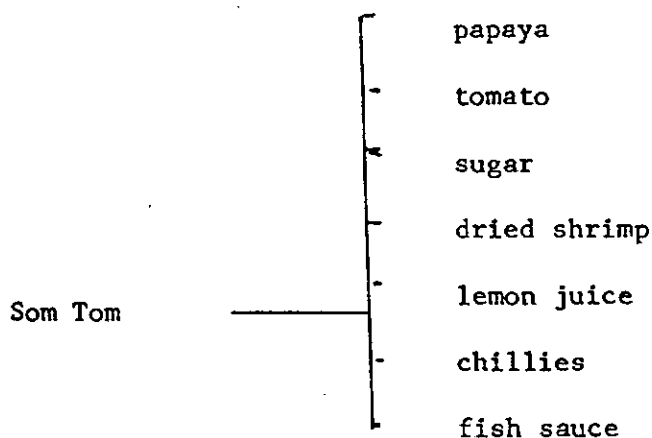
Make them write the ingredient with cloze exercise on the chart together. Revise the steps again and let them use the action words by answering the teacher's questions and order them to mark them on the sheet ex-----

Put-----

Pour-----

Take-----

Then make the conclude of the story by using diagram.

Writing a procedure with your teacher

Purpose

1. Children should be able to retell the procedure sequence.
2. Children can anticipate information required during the writing task.
3. Children can reread the text back.

Possible action

Teacher make them discuss in a pair about another food they want to show. Teacher asks questions to them for construction a new text such as---

T. Do you know another Thai food?

S. Yes.

T. Good. Can you tell me the name of it? What? Malai.

S. Nam=pring.

T. That Thai famous food too. What are the ingredients?---

Writing their own procedures

Purpose

1. They can talk about what they have researched and intended to write.
2. They have been able to employ appropriate language features in the text.

Possible action.

1. Divided class into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group reads the draft in front of the class, and let others correct it.
4. Let them write the full stories from their groups.

Lesson plan for control group

Period 9-10 M. 4 English--

Content Thai salad (Som Tom)Structures

1. Command sentences.
2. How to use the words "first", "then", "next", and finally.

Vocabulary items

- Thai salad
- garlic
- chillies
- mortar

Procedures

1. The teacher stimulates the students by using Thai salad.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises some vocabulary items and structure which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary items by using word cards, pictures and authentic materials then revise the structure by structural chart including some examples. Let them read and write down.
5. Teacher and students read the passages together in these ways.
 - Teacher reads the passages once.
 - Students read themselves silently.
 - Teacher asks Yes-No question.

- Let them read again.
- Teacher asks WH questions.

6. Let the students do the exercise.

7. Teacher and students correct the exercise.

8. Teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. Teacher and students conclude the passages together.

Let them revise the vocabulary items by using dictation and cloze exercises. Then let the children exchange and check their work to one another.

Teaching Aids

1. Pictures
2. Authentic material
3. text
4. chart
5. magic pens

Thai Salad (Som-Tam) 16

Ingredient : a ^Ucup of chopped papaya, 1/2 ^Ucup of tomatoes, 1
tablespoon of dried shrimp, 1 teaspoon of garlic,
5-5 pieces of chillies, 2 tablespoon of lemon juice,
1 tablespoon of sugar and 1 tablespoon of fish sauce.

Direction : Fisrt put the garlic and chillies in mortar. Blend
them until they become tiny picees. Next put the
papaya in the mortar. Blend the papaya until it is
nearly soft. Then put the tomatoes and dried shrimp
in the mortar and blend it nearly soft.

Finally put the lemon juice, fish sauce and sugar
in the mortar, mix them together. Serve it and with
fresh vegetables (string-beans, cabbages etc)

Lesson plan for experimental group

Period 11-12 M. 4 English---

Naration about

Before beginning

Do you beleive the story about the monster? Is it real?
We can't prove but in this story the hero sees it and plays games
with it. Is it interesting? Who wants to see it? What will you
do if you see it?---

Introduction

Purpose

To give the children an initial overview of how narations are
set out.

Possible action

Talking through a set of pictures on subject for making them
understand and use specail vocabulary about the subject of narations.

How are narations organised?

Purpose

1. Students can read the text.
2. Students can identily the significant language features in
the text.

Present
Presnet a text using a shared book then orient them to talk
through the picture sequences accompanying text. Identify and discuss
difficult words to them.

Teacher and students discuss other narations by telling the question to them such as, you had ever seen unreal one, what story you want to tell me,---

Next, let them know how to use diagram for actching the information of texts and the special words for their subjects by using true or false sentences.

--- Davy lived in Duddle Lane.

--- His sister was name Sarah.

--- One day Davy opened the wood gate.

--- He kept very quiet.

--- He looked up and saw two lag, greens ears. ---

Davy

The monster

Big garden

Monster

Writing an explanation with the teacher

Purpose

1. Students should be able to retell naration sequence adequately.
2. Students can anticipate information required during the writing task.
3. Students can reread the text.

Possible action

Teacher make them discuss in a pair about other narations they want to show. Teacher asks them to construct the new text.

T. Who want to tell me about your story?

S1. No.

S2. No.

T. Do you know the name of the biggest crocodile?

S. Yes.

T. What's it name?

S. Charawon.---

writing their own narationsPorpose

1. They can talk about what they have researched and intend to write.

2. They have been to employ appropriate language features in the text.

Possible action

1. Divide class into 5 groups of 5.

2. Let them write the draft in the chart.

3. Each group reads the draft in front of the class and others correct it.

4. Let them write the full story from their groups.

Lesson plan for control group.

Period 11 - 12 M. 4 English.....

Content. The vanishing monster.

Structure.

How to use adjective.

Vocabulary and expressions.

- monster	- nervous
- look up	- vanish
- sneezed	- joined up

Procedures.

1. The teacher stimulates the students by using the pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises vocabularies and structures which the students have studied previously.
4. The teacher teaches some new vocabularies and structure by using the word-cards and structural chart included with examples. Then let the students read these examples and take them down in their notebooks.
5. The teacher and the students read the text together in these ways.
 - Teacher reads the passages aloud once.
 - Let them read the passages silently.
 - The teacher asks Yes/No questions.
 - Let them read again.
 - The teacher asks Why questions.

6. The students do the exercise.
 7. The teacher and the students check the correct answers.
 8. The teacher expresses and check the students' exercises.
 9. The teacher and the students concluded the passages together. Let them revise the vocabularies by using dictation.
- Then let the students exchange and check their works.

Teaching Aids.

1. pictures
2. text
3. chart, magic pens
4. word cards

The vanishing monster

Davy lived in Puddle Lane. He has a sister, whose name was Sarah. There was a big, old house at the end of the land. The house was empty, and it had a big garden. Nobody minded it children went into the garden to play. One day, Davy pushed the iron gate, and went into the garden. The sun was shining and the sky was blue. It was very hot. Davy sat down under the old tree. Davy had been sitting there for a long time, when he heard a noise. He looked up and saw two lag, green ears.

Davy sat very still. He kept very quiet soon, he saw two green eyes. Davy sat very still. He kept very quiet. Soon he saw a long green tail. Davy was just a little bit frightened. But he kept very quiet, and he sat very still. The ears and the eyes and the tails all jointed up together, and a big, green monster came out of the Bushes. At that moment, Davy sneezed. He couldn't keep himself. The sneeze burst out. "Attishool". In a moment, the monster had vanished.

Davy waited. He couldn't frighten any more. Before long he saw two green ears. Then he saw two green eyes. And then he saw a long green tail. The ears and tail all jointed together up. The monster was back! He looked very nervous. "Please don't be afraid, monster said Davy. "I won't hurt you". Who are you? asked Davy I'm a Griffle, whisffly-griffle voice. What a Griffle? asked Davy.

A Griffle is a vanishing monster," because people are frighten so they vanished. But I'm not afraid please play with me. So the griffle stayed and played with Davy. They played hide and seek. Then tyey went to Davy home together. After reaching home, Griffle he is my friend. Where he was. You tell a lie. You must be making it up. No, he was here, he played with me. I wish he hadn't gone" perhaps he will come back," said Sarah.

Lesson plan for experimental group

Period 13-14 M. 4 English---

Discussion aboutBefore beginning

Now we save money in the bank for our saving situation of contact in our country we will leave it in the bank in our country but if we must contact with another country, we ought to have the international standard bank for our money. And one of them is Swiss Bank Corporation.---

Introduction

To give the students an initial overview of how discussions are set out.

Possible action

Talking through a set of pictures on subject for making them understand and use special vocabulary items about the subject of discussion.

How are the discussions organised?

Discussion about Swiss Bank Corporation.

Purpose

1. Students Can read the text.
2. Students can identify the significant language features in the text.

Possible action

Present a text in a shared book then orient them to talk through the picture sequences accompanying text, create a set of pictures to them. Identify and discuss difficult words to them.

Teacher and students discuss other discussions by telling the questions to them such as, why were save some money in the bank, which bank you want to save, why and so on.

Next, let them know how to use diagram for catching the information of texts and the special words for their subjects by using true or false sentences

--- They will serve you in accordance with solid Swiss Tradition and---

-- Swiss Bank Coporation is more 100 years of banking expericne.---

more than 100 years

well serve

37 offices countries

Swiss Bank Corporation

adress all financial and

International bank

Presence in the trading pit

Counsel provide

Writing a discussion with a teacher

Purpose

1. Students should be able to retell discussion sequence adequately.
2. Students can anticipate information required during the writing task.
3. Students can reread the text.

ossibleaction.

Teacher makes them discuss in a pair about other discussions they want to show.

acher asks them to construct a new text.

T. Do you know another word bank?

S. Yes.

T. What is that bank?

S. Suppose that Thaipanit Bank.

T. What thing can it offer?

S. ----

riting their own discussion.urpose.

1. They can talk about what they have researched and intend to write.
2. They have been to employ appropriate language features in the text.

ossibleaction.

1. Divided class into 5 groups.
2. Make them write the draft in the chart.
3. Each group reads the draft in front of the class, others correct it.
4. Make them write the full stories from their groups.

Lesson plan for control group.

Period 13 - 14 M. 4 English.....

Content. This is a key to the world's most Far Eastern Swiss Bank.Structure.

1. present simple tense.
2. How to use " and " and " which".

Vocabulary and expression.

- include
- respect
- expert to
- qualify

Procedures.

1. The teacher stimulates the students by using a key and a pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises some vocabularies and structures which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabularies by using word cards and pictures then teach the structure by using structural chart included with examples and the students write down.
5. Teacher and students read the passages together in these ways.
 - Teacher read the passages aloud once.
 - let them read silently.
 - Teacher asks Yes/ No questions
 - Let them read again.
 - Teacher asks Wh questions.

6. Make the students do the exercises .
7. Teacher and students correct the answers.
8. Teacher expresses and evaluates by observing and checking the students's exercises.
9. Teacher and students conclude the story together. Let them revise the vocabularies dictation then checks their works.

Teaching Aids.

1. word cards.
2. chart, magic pens.
3. pictures.
4. text.

**This is the key to
SBC's latest
representative office.**

The Chinese character
in the golden
circle stands for "long
life" and jade is
said to symbolize
three virtues: intellect,
purity and sincerity.
We like to think of
this masterpiece as
the key that says more
than a thousand
words.

**This is the key to the
world's most Far Eastern
Swiss bank.**

In all major business centers of the Far East, including Singapore, Hong Kong, Beijing, Seoul, Tokyo, Osaka and Taipei, you will find open doors to one of Switzerland's most respected banks: Swiss Bank Corporation.

Among its assets are more than 100 years of banking experience, billions of dollars in equity capital, offices in 37 countries, and a direct presence in the trading pits of all major stock exchanges. Swiss Bank Corporation will professionally address all your financial and international banking needs. You can rely on qualified experts to provide counsel in your language and develop investment strategies which consider your needs. They will serve you in accordance with solid Swiss traditions and the competence you would expect from one of the world's few AAA-rated banks.

Swiss Bank Corporation
Schweizerischer Bankverein
Société de Banque Suisse

The key Swiss bank

Lessen plan for experimental group.

Period 15 - 16 M. 4 English.....

Observation about.

Before beginning.

In the world we have so many things which we can observe about their change

Today we will observe the change of animals. One kind of them is the fly. Can you tell me about it? Where it lives? What it eats?-----

Introduction.

Purpose.

To give students an initial overview of how observations are set out.

Possible action.

Talking through a set of pictures on subject for making them understand and use special words for observation.

How are observations organised?

Observation about the fly.

Purpose.

1. Students can read the text.

2. Students can identify the significant language features in the text.

Possible action.

Present text in a shared book then orient them to talk through the picture sequences accompanying text, create a set of pictures to them. Identify and discuss difficult to them.

Teacher and students discuss other observations by asking the questions to them such as , the change of the color of leaves from light green to green and brown, when it is light green, when it is green , when it is brown.-----

Next let them know how to use diagram for catching the information of texts and the special works for their subjects by using cloze exercise.

In this picture you see these.....living in the ground under the.....matter---

Then make them conclude by using diagram.

live under the dirt.

ten days become fly.

The fly

Walk on the dirt.

fly into the house.

Writing and observation with a teacher

Purpose

1. Children should be able to retell procedure sequence aduately.
2. Children can anticipate information required during the writing task.
3. Children can reread the text back.

Possible action

Teachers make them discuss in a pair about another observation they want to show Teacher asks questions to them for construct a new text such as, where it lives, what it eats, how long it becomes a fly and so on.

Writing their own observationPurpose

1. They can talk about what they have researched and intended to write.
2. They have been able to write the story.

Possible action

1. Divide calsses into 5 groups of 5.
2. Let them write the draft in the chart.
3. Each group reads the draft in front of the class, others correct.
4. Let them write full stories in their groups.

Lesson plan for control group.

Period 15 - 16 M. 4 English.....

Content. The fly.

Structures.

1. Present perfect.
2. How to use " what" and " when".

Vocabulary and expressions.

- go up
- fly into
- fly back
- walk over
- seed

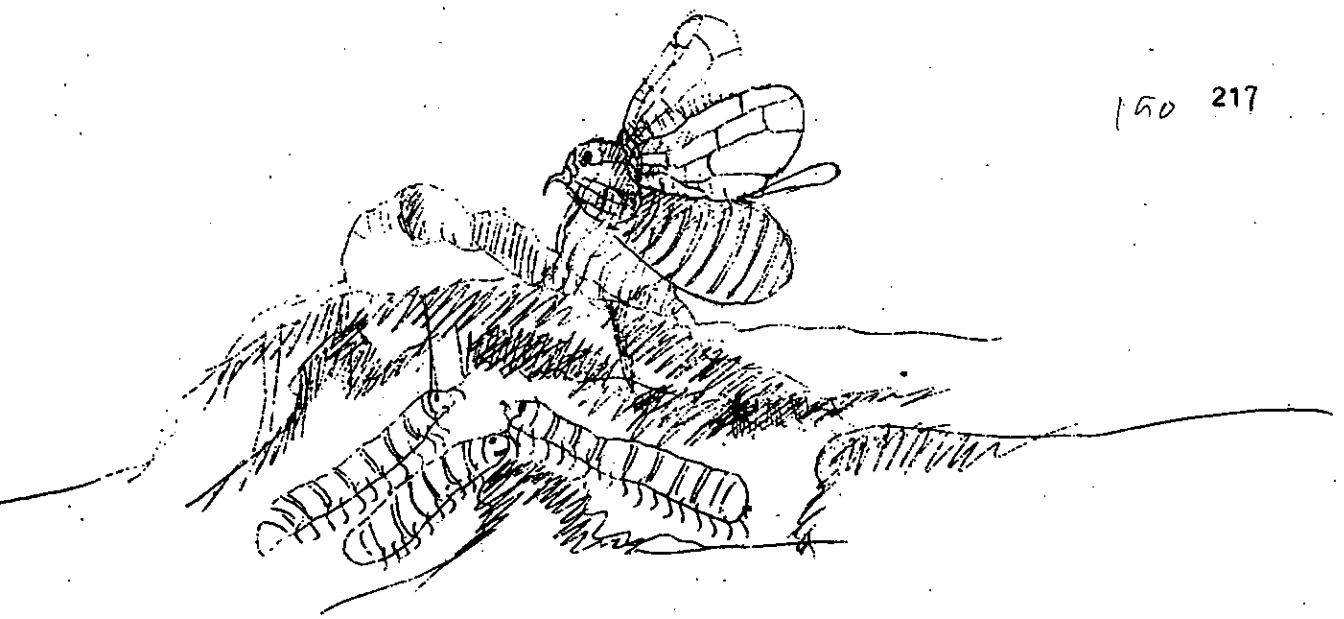
Procedures.

1. Teacher stimulates the students by using the authentic matterail .
2. Teacher states the objectives.
3. Teacher revises vocabulary~~49~~ and structures which students have studied previously:
4. Teacher teaches some new vocabularies, structures by using word cards and structural charts included with examples and take them down in their notebooks
5. Teacher and students read the passages together in these ways.
 - Teacher reads the passages aloud once.
 - Let them read silently.
 - Teacher asks Yes/No questions
 - Let them read again.
 - Teacher asks Wh questions

6. Make them do the exercise.
7. Teacher and students correct it.
8. The teacher expresses and evaluates by observing.
9. Teacher and students conclude the story together then the students write down. Then let them revise the passages and vocabularies by dictation. Finally give the assignment to them.

Teaching Aids.

1. authentic matterial.
2. pictures.
3. text.
4. word cards.
5. magic pens.

In this picture you see these things living in the ground under the dirty matter. After about ten days these things become flies. The flies will go up above ground, and live in the dirt above. They will walk on the dirt, then they will come into the houses around, and carry the seeds of illness to all the houses around.

You will see the flies. You will have seen the flies flying about in your house. Now look at the flies, and see where they fly. First they fly out of the window, and then they stand on some dirty matter in the street, and; third they fly back to the house and walk over the food which you will eat.

When the fly walks on the dirt in the street, it feet over with the seeds of illness from the dirt. When the fly walked on your food with its dirty feet.. It left seeds of illness on your food.

What do we learn from this? First , we learn that we should not leave dirty matter on the street or in the gardens near our houses.

Second, we learn that all food should be covered, so that the flies may not get to it

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 1.30 ชั่วโมง

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 Reading ability test

เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน

จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการตีความ แปลความ ขยายความ เรียงลำดับเหตุการณ์ และจับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ตอนที่ 2 Writing ability test

เป็นข้อสอบแบบอัตนัย โดยให้เขียนเรียงความจากภาพ

จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความจากภาพ ด้านการใช้ภาษา ด้านการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นชัดเจน การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องถึงความสมบูรณ์ของการเขียนและการสื่อความหมายได้

ตอนที่ 1

Reading Ability Test.

Please don't write anything in this paper. Bring it back to your teacher before going out.

Direction. Read the following passages, note or dialogues carefully then choose the best item by marking (X) on a, b, c or d on your Answer Sheet.

จงอ่านข้อความ บันทึก หรือบทสนทนาต่อไปนี้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ที่ตรงกับอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ

Example. (0) He likes staying in the cluwdded place and put his slight hand into another person pocket. What is he?

- a. police man b. news man
c. news boy d. pick pocket

Answer a b c d
() () () (X)

1. The famous Thai food which most of Thai people like eating it, specially in the country side. It is very hot and the ingredience are garlic, fish sauce, shrimp paste, suger, chillies and lemon juice. We eat it with vegetable in costum. The topic is.....

- a. Kaug - som b. Tom - Yam
c. Nam - pring prig d. Som - Tom

2. Every drop is vital in the country's development, because it's worth in our way of life ; farm, field, garden, industry, bus, train and etc. must stop or can't work it we have no it. The topic is.....

- a. electric b. oil
c. coal and charcoal d. water and the rain

3. Do you know how many of then? There are some where between 2,000,000 and 4,000,000 different kinds. When they are baby sometimes they destroy our plants but after growing up they help us about fertilization. The topic is.....

- a. warms b. butter flies
c. insects d. bees

4. Today and everyday we need it someone uses two times a day; in the morning and at night before the bed time but someone uses more. He uses it everytime after meal. The topic is....
- a. powder
 - b. soap
 - c. comb
 - d. tooth paste
5. We draw the figure of them very ugly and enormous body although we have never seen. Someone said that he met but after proving, it has no the real one. The topic is.....
- a. giant
 - b. Dagon
 - c. Monster
 - d. ghost
6. Pour the liquid into the cotton wool then put it inside the fist. Make only one hole after that put the nose into the hole and take the air from it. Finally you will have daydream. The topic is...
- a. sniff thinner
 - b. water medicine
 - c. smell Hi-pex
 - d. catch his breath
7. The Kingdom of Jordan is an Arab country, surrounded almost by other Arab countries. On the north it is bounded by Syria and on the northeast by Iraq. On the east and south it is bounded by Saudi Arabia. Its neighbor the west is Israel. The main idea of passage is....
- a. Jordan is an Arab country.
 - b. The listing of Jordan's neighbors.
 - c. Syria, Iraq, Saudi Arabia and Israel are the Arab countries.
 - d. Jordan is a Kingdom whose neighbor to the west.

8. The first car moved very slowly. It moved along at two miles (three kilometres) an hour. That is much slower than a child can run. It is even slower than a dog can walk.

What is the main idea of this paragraph?

- a. The car moved very slowly.
 - b. The car moved along at two miles.
 - c. The first car is even slower than a dog run.
 - d. The first car moved as slow as the child run.
9. The worker went on strike. The factory owner refused to close it. The police tried to keep order.

What is the main idea of this story?

- a. The worker went on strike.
 - b. The factory owner refused to close it.
 - c. The police tried to keep order.
 - d. The police couldn't control strike.
10. He could calmly think of widening crimson pool in the room which he had just left.

- a. take a bath
- b. suicide
- c. murder
- d. swim in the pool

Read the Menu then answer the question number 11-13.

INTERNATIONAL RESTAURANT

SOPUS

Turtle soup	S 1 : 50
shark's fin soup	S 1 : 80
Crab meat soup	S 1 : 25
Vegetable soup	S 1 : 00

MAIN DISHER

Sweet and sour fish	S 3 : 50
Steak with green peppers	S 2 : 75
Sliced steak with cabbage	S 2 : 50
Grilled steak with tomatoes	S 2 : 65
Curried lamb with rice	S 2 : 50
Sweet and sour pork	S 3 : 00
Chicken in orange sauce	S 3 : 75
Curried chicken with rice	S 3 : 50
Fried chicken with peppers	S 2 : 50

SESSERT

Any cake from our selection

Tea/coffee

11. Which main dish is the most expensive?

- Grilled steak with tomatoes.
- Sweet and sour fish.
- Chicken in orange sace.
- Grilled steak with rice.

12. If you don't eat meat which soup can you order?

- a. Skark's fin soup b. Turtle soup
- c. Vegetable soup d. Crab meat soup

13. Which kind of food we can't order?

- a. sweet and sour fish b. smoked chicken
- c. crab meat soup d. curried lamb with rice

Choose the best answer from this information, number 14-17.

HOW TO USE DULUX NEW SUPER PAINT

Painting furniture

First, remove as much of the old paint as you can with paint remover or a paint scraper. Then rub the surface to be painted with sandpaper until it is smooth. Next clean the piece of furniture with a soft cloth until all the dust and dirt is removed. Finally, Apply the first coat of Dulux New Super Paint. When this dry apply a second coat.

14. When this is dry a second coat, this refers to.....

- a. the paint b. surface
- c. furniture d. coat

15. Which sentence is wrong?

- a. It tells about the use of Dulux.
- b. Use the cloth for making the surface smooth.
- c. Beautiful furniture must have it.
- d. The topic is "Painting Furniture."

16. How many times we use it?

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4

17. How many which we use with it?

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4

Read these sentences and put (x) on the best answer a,,c or d.

18. Don't go near it, Bob. You mustn't touch it. That's a work for a man, not a boy.

- a. A boy mustn't take a man's work from him.
- b. A man must never do a boy's work.
- c. A man can do that work, but a boy can't
- d. It's a man's work, because boy don't like it.

19. He is looking at a picture of a town. "Where is the school, Tom?" he asks. Tom put a finger on the picture.

- a. Tom doesn't know the answer to the question.
- b. Tom know the school and touches the place.
- c. Tom know the answer, but he cannot speak.
- d. Tom puts out his hand and takes the picture.

20. Henry begins to eat the food. It is very good food. Then he sees the children at the door. Their eyes are big and round. Henry eat fast.

- a. There is food for all the children.
- b. Henry is a good man. He doesn't eat all the food.
- c. Henry likes the food, but the children don't like it.
- d. The children want some of the food very much.

Read this passage and then choose the best answer 21-30.

If you have a favorite color, it may be clue to your personality. Psychologists, who have done much research with color preference, found that people who preferred red clothes were often talented, flashy and temperamental. Those who selected yellow were found to be warm, open and secure. Strong willed people favor white and reasonably friendly people dress predominantly in hues of green.

21. The whole paragraph is about.....

a. color-personality	b. people-temperamental
c. green-predominantly	d. warm-open

22. "A clue" means.....

a. see	b. key
c. warm	d. knowledge

23. Strong willed is the man who prefers.....

a. green	b. red
c. yellow	d. white

24. The habit of every body depend on.....

a. Heredity	b. color
c. cloth	d. weather

25. The people who prefer red cloth may be.....

a. cruel-hearted	b. kind-hearted
c. bad-tempered	d. hot-tempered

26. The people who selected the yellow feed....

a. worry	b. sad
c. happy	d. safe

27. Can you change our personality by choosing new color?

- a. Yes, Because color can control us.
- b. No, it is not the nature.
- c. Yes, because our emotion depend on color.
- d. No, because color can't control us.

Termites have ruined valuable crops they have destroyed prized books they have weakened telephone poles. In the course of years they have even undermined homes and large buildings. All in all, millions of dollars of loss can be traced directly to - the termite.

28. Termites are.....

- a. the biggeat animals.
- b. bigger than ants.
- c. as big as ants.
- d. inherit from ants

29. The color of it is.....

- a. black
- b. white
- c. black and white
- d. red and yellow

30. We sometimes use.....to kill the terites.

- a. Pepsi
- b. Butter cookies
- c. Milo
- d. Bigon

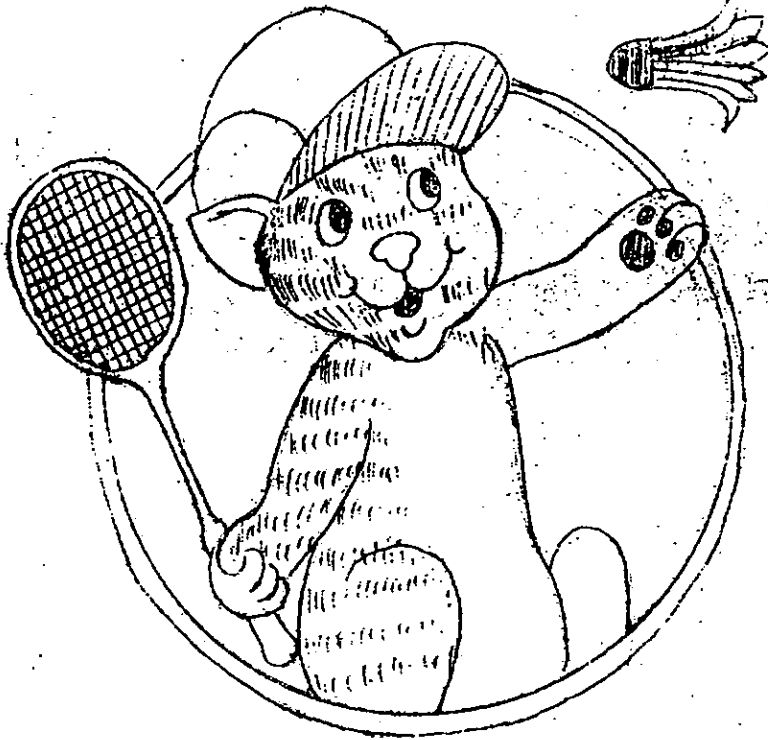
In the light of the.....a litle.....lay on leaf. On Sunday morningthe.....came up, and acame out of the egg. Then he started to.....for some feed. He ate an apple. three plums, four strawberries and five oragnes but he was still hungry. On Saturday

he ate.....on piece of cake, one.....come when he ate green leaves,
 he was big and.....He built a small.....and stayed in ti. Then he
 pushed his way out and he was a beautiful.....

31.	a. moon	b. sun
	c. lamp	d. day time
32.	a. circle	b. egg
	c. marble	d. black ovum
33.	a. moon	b. sun
	c. lamp	d. star
34.	a. fly	b. butterfly
	c. worm	d. ovum
35.	a. eye	b. lock
	c. see	d. eat
36.	a. Cake	b. egg
	c. ice cream	d. cone
37.	a. ice cream	b. ear
	c. coke	d. cone
38.	a. worm	b. big
	c. bigger	d. smaller
39.	a. house	b. tree
	c. table	d. desk
40.	a. worm	b. fly
	c. butterfly	d. bee

Write a story from this picture about 100 words. (50 minutes)

Do it in the white paper that the teacher given.

ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการ

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.64	.32	21	.71	.43
2	.52	.23	22	.88	.61
3	.54	.34	23	.57	.35
4	.54	.48	24	.59	.23
5	.48	.30	25	.58	.49
6	.48	.30	26	.58	.34
7	.58	.42	27	.61	.53
8	.58	.59	28	.41	.31
9	.70	.38	29	.26	.41
10	.46	.27	30	.50	.26
11	.46	.27	31	.46	.34
12	.57	.27	32	.61	.28
13	.69	.47	33	.32	.41
14	.75	.27	34	.33	.28
15	.75	.27	35	.58	.20
16	.59	.31	36	.41	.31
17	.48	.22	37	.71	.34
18	.59	.23	38	.46	.34
19	.87	.63	39	.63	.40
20	.77	.44	40	.31	.22

ตาราง 9 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	12	26	14	14	8	17	9
2	9	19	10	15	6	22	16
3	11	19	8	16	13	21	8
4	13	26	13	17	16	28	12
5	12	28	16	18	9	24	15
6	21	30	9	19	11	15	4
7	17	23	6	20	19	27	6
8	11	26	15	21	22	24	2
9	13	18	5	22	17	23	6
10	22	28	6	23	16	25	9
11	9	19	10	24	14	30	16
12	10	18	8	25	13	22	9
13	14	15	1	26	18	23	5

$$\Sigma X \text{ pre} = 356$$

$$\Sigma X \text{ post} = 596$$

$$\Sigma D = 240$$

ตาราง 10 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	18	17	-1	14	13	11	-2
2	11	10	-1	15	11	14	3
3	20	24	4	16	12	14	2
4	14	22	8	17	9	15	6
5	21	18	-3	18	10	5	-5
6	9	16	7	19	6	13	7
7	19	20	1	20	13	11	-2
8	13	17	4	21	17	19	2
9	15	21	6	22	14	15	1
10	17	16	-1	23	15	12	-3
11	14	17	3	24	10	10	0
12	15	11	-4	25	15	17	2
13	10	14	4	26	13	15	2

$$\Sigma X \text{ pre} = 354$$

$$\Sigma X \text{ post} = 394$$

$$\Sigma D = 40$$

ตาราง 11 คะแนนความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	0	5	5	14	0	5	5
2	8	12.5	4.5	15	0	6	6
3	5	5.5	0.5	16	6.5	6.5	0
4	9.5	10	0.5	17	5.5	6	0.5
5	13	13.5	0.5	18	7	7.5	0.5
6	10	13.5	3.5	19	7.5	7.5	0
7	12	12	0	20	14.5	14.5	0
8	6.5	12.5	6	21	11.5	11.5	0
9	8	8.5	0.5	22	3.5	11.5	8
10	14	14.5	0.5	23	10.5	12	1.5
11	6	11.5	5.5	24	10.5	10	-0.5
12	0	5	5	25	8.5	11.5	3
13	7.5	11	3.5	26	11.5	10	-1.5

$$\Sigma X \text{ pre} = 196.5$$

$$\Sigma X \text{ post} = 254.5$$

$$\Sigma D = 58$$

ตาราง 12 คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	1.5	2.5	1	14	0.5	2	1.5
2	0	1	1	15	0	7	7
3	0.5	2	1.5	16	6.5	6.5	-0.5
4	5	4.5	-0.5	17	0	2	2
5	5.5	7.5	2	18	0	5.5	5.5
6	8	5.5	-2.5	19	2	2.5	0.5
7	11.5	5	-6.5	20	0	1	1
8	9.5	9	-0.5	21	0.5	0	-0.5
9	10.5	6	-4.5	22	1.5	4.5	3
10	2.5	4.5	2	23	4	5	1
11	0.5	0	-0.5	24	1.5	5.5	4
12	8.5	3	-5.5	25	1.5	1	-0.5
13	1.5	2.5	1	26	5	5.5	0.5

$$\Sigma X \text{ pre} = 88.5$$

$$\Sigma X \text{ post} = 101$$

$$\Sigma D = 12.5$$

ตาราง 13 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	10	15	5	14	134	138	4
2	121	120	-1	15	94	131	37
3	109	127	18	16	147	123	-24
4	118	160	42	17	95	125	30
5	137	142	5	18	125	121	-4
6	116	200	84	19	137	135	-2
7	151	104	-47	20	102	122	20
8	130	209	79	21	159	166	7
9	179	172	-7	22	67	70	3
10	96	99	3	23	65	66	1
11	119	134	15	24	133	179	46
12	84	105	21	25	66	75	9
13	103	99	-4	26	155	176	21

$$\Sigma X \text{ pre} = 3012$$

$$\Sigma X \text{ post} = 3373$$

$$\Sigma D = 361$$

ตาราง 14 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	77	76	-1	14	108	97	-11
2	75	79	4	15	207	99	-8
3	146	137	-9	16	195	189	-6
4	111	114	3	17	164	141	-23
5	56	58	2	18	108	155	47
6	166	117	-49	19	128	136	8
7	208	144	-64	20	89	96	7
8	163	162	-1	21	104	97	-7
9	80	105	25	22	193	174	-19
10	111	132	21	23	178	162	-16
11	119	97	-22	24	202	165	-37
12	94	76	-18	25	88	81	-7
13	112	91	-21	26	214	211	-3

$$\Sigma X \text{ pre} = 3486$$

$$\Sigma X \text{ post} = 3291$$

$$\Sigma D = 2.205$$

ตาราง 15 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	52	54	2	14	68	73	5
2	53	58	5	15	58	75	17
3	66	78	12	16	91	78	-13
4	80	81	1	17	61	63	2
5	67	67	0	18	78	66	-12
6	61	102	41	19	72	77	5
7	88	82	-6	20	51	72	21
8	72	115	43	21	78	89	11
9	107	101	-6	22	37	40	3
10	57	62	5	23	44	46	2
11	63	75	12	24	82	74	-8
12	50	67	17	25	43	39	-4
13	57	55	-2	26	88	89	1

$$\Sigma X \text{ pre} = 1724$$

$$\Sigma X \text{ post} = 974$$

$$\Sigma D = 154$$

ตาราง 16 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	36	36	0	14	55	55	0
2	42	42		15	112	112	0
3	86	80	-6	16	103	101	-2
4	55	59	4	17	77	64	-13
5	35	32	-3	18	66	79	13
6	81	74	-7	19	88	77	-11
7	101	76	-25	20	46	45	-1
8	86	88	2	21	66	58	-8
9	43	54	11	22	100	99	-1
10	58	80	22	23	107	101	-6
11	80	53	-27	24	109	81	-28
12	46	44	-2	25	52	48	-4
13	51	44	-7	26	130	26	-4

$$\Sigma X \text{ pre} = 1911$$

$$\Sigma X \text{ post} = 1808$$

$$\Sigma D = -103$$

ตาราง 17 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	14	16	2	14	46	59	13
2	43	57	14	15	33	54	21
3	35	46	11	16	49	43	-6
4	35	61	26	17	32	48	16
5	53	51	-2	18	35	48	13
6	44	83	39	19	41	45	4
7	47	48	1	20	42	48	6
8	44	74	30	21	76	71	-5
9	67	67	0	22	25	27	2
10	34	30	-4	23	15	18	3
11	46	54	8	24	40	48	8
12	27	34	7	25	19	36	17
13	36	37	1	26	49	77	28

$$\Sigma X \text{ pre} = 1027$$

$$\Sigma X \text{ post} = 1280$$

$$\Sigma D = 253$$

ตาราง 18 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	24	34	10	14	36	32	-4
2	27	31	4	15	71	70	-1
3	41	43	2	16	69	62	-7
4	39	44	5	17	66	65	-1
5	19	44	3	18	31	48	17
6	61	33	-28	19	24	56	32
7	83	60	-23	20	33	38	5
8	58	57	-1	21	34	32	-2
9	30	43	13	22	80	52	-28
10	37	43	6	23	54	46	-8
11	33	43	10	24	67	68	1
12	32	30	-2	25	31	30	-1
13	43	33	-10	26	60	64	4

ตาราง 19 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของกลุ่มทดลอง ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	4	5	1	14	18	6	-12
2	25	5	-20	15	3	2	-1
3	8	3	-5	16	7	2	-5
4	3	18	15	17	2	14	12
5	19	24	5	18	12	7	-5
6	11	15	4	19	24	13	-11
7	16	4	-12	20	9	2	-7
8	14	20	6	21	5	6	1
9	5	4	-1	22	5	3	-2
10	5	7	2	23	6	2	-4
11	10	5	-5	24	11	17	6
12	7	4	-3	25	4	0	-4
13	10	7	-3	26	18	10	-8

$$\Sigma X \text{ pre} = 261$$

$$\Sigma X \text{ post} = 205$$

$$\Sigma D = -56$$

ตาราง 20 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของกลุ่มควบคุม ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	pre	post	D	คนที่	pre	post	D
1	7	6	-1	14	17	10	-7
2	6	6	0	15	24	17	-7
3	19	14	-5	16	23	26	3
4	17	11	-6	17	21	12	-9
5	2	4	2	18	11	28	17
6	24	10	-14	19	16	3	-13
7	24	8	-16	20	10	13	3
8	19	17	-2	21	4	7	3
9	17	8	-9	22	13	23	13
10	16	9	-7	23	19	15	-4
11	6	1	-5	24	26	16	-10
12	16	2	-14	25	5	3	-2
13	18	14	-4	26	24	21	-3

$$\Sigma X \text{ pre} = 404$$

$$\Sigma X \text{ post} = 304$$

$$\Sigma D = -97$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายภาสกร แจ่มจันทร์เกษม

เกิดวันที่ 14 เมษายน พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 116 หมู่ 3 ตำบลไทยาวาส
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนภัทรญาณวิทยา
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515	ม.ศ.3 จากโรงเรียนจิ๋วราษฎร์รังสฤษดิ์
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2517	ป.กศ. จากวิทยาลัยครูนครปฐม
พ.ศ. 2519	ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยครูนครปฐม
พ.ศ. 2523	กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2534	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน
ด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน (Genre Based Approach) กับ
วิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2534

การศึกษาคั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการอ่าน 1 (อ 011/อ 012) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนภัทรภูวนวิทยา อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 52 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน และกลุ่มควบคุม 26 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (The Genre Based Approach) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู (The Teacher's Manual) ใช้เวลาทดสอบกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนจากภาพ 1 ฉบับ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ ทอแรนซ์ ฉบับที่เป็นภาษาเขียน เป็นลายลักษณ์อักษร (Torrence Test of Creative Thinking Verbal Battery) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.91 0.87 และ 0.56 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล t-test Difference Score และ t-test Dependent

ผลการทดลองพบว่า

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับวิธีสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนด้านความคิดริเริ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคล่องในการคิด ด้านความยืดหยุ่นในการคิด และด้านความคิดริเริ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA IV STUDENTS' ENGLISH
READING WRITING ABILITY AND CREATIVE THINKING IN ENGLISH
THROUGH THE INSTRUCTION BASED ON THE GENRE BASED
APPROACH AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

PASSAGON CHAMJANKASAM

Presented in partial fulfillment of the requirements for
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1991

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa IV Students' English reading writing ability and creative thinking in English through the Instruction Based on the Genre based Approach and through The Teacher's Manual.

The sample used in this study was 52 Mathayom Suksa IV students learning "Reading I" (E 011/E012) of Pattarayanwittaya School Nakhonchaiiri Nakhonpathom Province in Academic Year 1991. This sample was simply randomized and divided into experimental and control groups with twenty - six students in each. The randomized control group ; pretest - posttest - design was used in Experiment - The experimental group was taught through the Instruction Based on the Genre Based Approach ; whereas the control group was taught through the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments were the English Reading and Writing Ability Tests constructed by a researcher, and Torrance Test of Creative Thinking (Verbal Battery) with the reliability of 0.91 0.87 and 0.56 respectively.

Statistical techniques used in this study were the t-test Difference Score for between groups comparison and the t-test Dependent for with in group comparison.

The results of the study indicated that:

1. The English reading ability of the students taught through the Instruction Based on the Genre Based Approach and the Teacher's Manual was Significantly different at the .01 level.

2. The English writing ability of the students taught through the Instruction Based on the Genre Based Approach and the Teacher's Manual was significantly different at the .05 level.

3. The creative thinking in English the students taught through the Instruction Based on the Genre Based Approach and the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

4. The creative thinking in English in fluency and flexibility of the students taught through the Instruction Based on the Genre Based Approach were grown up significantly different at the .05 for the fluency and the .01 for the flexibility but the originality was no significant difference. And the creative thinking in English in fluency flexibility and originality of the students taught through the Teacher's Manual were no significant difference.